

Den Europæiske Unions Tidende

C 295 E

49. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

5. december 2006

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Rådet	
2006/C 295 E/01	Fælles holdning (EF) nr. 23/2006 af 18. september vedtaget af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kørekort (omarbejdning) ⁽¹⁾	1
2006/C 295 E/02	Fælles holdning (EF) nr. 24/2006 af 18. september 2006 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed og om berigtigelsesretten i forbindelse med den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester	48
2006/C 295 E/03	Fælles holdning (EF) nr. 25/2006 af 18. september 2006 vedtaget af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder	57
2006/C 295 E/04	Fælles holdning (EF) nr. 26/2006 af 25. september 2006 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om programmet »Europa for Borgerne« til fremme af et aktivt medborgerskab i Europa (2007-2013)	69

DA

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 23/2006

vedtaget af Rådet den 18. september 2006

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/.../EF af ... om kørekort
(omarbejdning)

(2006/C 295 E/01)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE
UNION HAR —under henvisning til traktaten om Det Europæiske Fællesskab,
særlig artikel 71,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort ⁽³⁾ er adskillige gange blevet ændret væsentligt. I forbindelse med nye ændringer af nævnte direktiv bør der af hensyn til klarheden foretages en omarbejdning af de pågældende bestemmelser.
- (2) Kørekortreglerne er nødvendige elementer i den fælles transportpolitik, bidrager til at forbedre færdselssikkerheden på vejene og fremmer den frie bevægelighed for personer, som bosætter sig i en anden medlemsstat end den, der har udstedt deres kørekort. De individuelle transportmidlers store udbredelse betyder, at det fremmer personers frie bevægelighed og etableringsfrihed, hvis de er i besiddelse af et kørekort, som

værtsstaten godkender. Trods fremskridt med harmonisering af kørekortreglerne findes der stadig væsentlige forskelle mellem medlemsstaterne for så vidt angår hyppigheden for kørekortfornyelse og med hensyn til køretøjskategorier, hvor der er behov for yderligere harmonisering, hvis Fællesskabets politik skal realiseres.

- (3) Medlemsstaterne har efter direktiv 91/439/EØF mulighed for at fastsætte nationale bestemmelser om gyldighedsperioden, og det betyder, at der samtidig gælder forskellige regler i forskellige medlemsstater, og at der nu er over 110 forskellige gyldige kørekortmodeller i omløb i medlemsstaterne. Det gør forholdene uigennemskuelige for borgerne, ordensmagten og de administrationer, der har ansvaret for at forvalte kørekortene, og det fører til forfalskning af dokumenter, der kan være flere årtier gamle.

- (4) For at enhedsmodellen til kørekort i EF ikke blot skal blive en ekstra model ved siden af de 110, der findes i forvejen, bør medlemsstaterne træffe alle de fornødne foranstaltninger til at udstede denne enhedsmodel til alle kørekortindehavere.

- (5) Dette direktiv bør ikke berøre en eksisterende førerret, der er tildelt eller erhvervet inden direktivets anvendelsesdato.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 30.4.2004, s. 34.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 23.2.2005 (EUT C 304 E af 1.12.2005, s. 202), Rådets fælles holdning af 18. september 2006 og Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT)

⁽³⁾ EFT L 237 af 24.8.1991, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 41).

- (6) Kørekort anerkendes gensidigt. Medlemsstaterne bør kunne anvende den gyldighedsperiode, der foreskrives i dette direktiv, på et kørekort uden begrænset administrativ gyldighedsperiode, der er udstedt af en anden medlemsstat, og hvis indehaver har været bosat på deres område i mere end to år.
- (7) Ved at indføre en administrativ gyldighedsperiode for nye kørekort opnår man i forbindelse med den periodiske fornyelse dels at tage den nyeste teknik til bekæmpelse af forfalskning i brug, dels at gennemføre lægeundersøgelser eller andre foranstaltninger, som medlemsstaterne foreskriver.
- (8) Af hensyn til færdselssikkerheden bør der fastsættes mindstekrav for udstedelse af kørekort. Normerne for køreprøver og for udstedelse af kørekort skal harmoniseres. Med henblik herpå bør det fastsættes, hvilke kundskaber og færdigheder samt hvilken adfærd der må kræves for at føre motorkøretøjer, køreprøven bør baseres på disse parametre, og mindstekravene med hensyn til fysisk og psykisk egnethed til at føre sådanne køretøjer bør defineres på ny.
- (9) Der bør på udstedelsestidspunktet og derefter med jævne mellemrum fremlægges bevis for, at førere af køretøjer, der benyttes til person- eller godstransport, opfylder mindstekravene med hensyn til fysisk og psykisk egnethed til at føre et motorkøretøj. En sådan regelmæssig kontrol i overensstemmelse med nationale regler af, at mindstekravene overholdes, vil bidrage til personers frie bevægelighed, forhindre konkurrenceforvridning og bedre tage hensyn til, at førerne af sådanne køretøjer har et særligt ansvar. Medlemsstaterne bør kunne stille krav om lægeundersøgelser for at sikre, at mindstekravene med hensyn til fysisk og psykisk egnethed til at føre andre motorkøretøjer er opfyldt. Af hensyn til gennemskueligheden bør sådanne lægeundersøgelser tidsmæssigt falde sammen med kørekortfornyelsen, og deres hyppighed bør således være bestemt af kørekortets gyldighedsperiode.
- (10) Det er nødvendigt yderligere at skærpe princippet om gradvis adgang til at erhverve kørekort til de forskellige kategorier af tohjulede køretøjer og til de forskellige kategorier af køretøjer til person- eller godstransport.
- (11) Medlemsstaterne bør dog kunne sætte en højere aldersgrænse for at føre visse kategorier af køretøjer med henblik på at fremme færdselssikkerheden yderligere; medlemsstaterne bør under særlige omstændigheder kunne sætte aldersgrænsen lavere for at tage hensyn til nationale forhold.
- (12) Definitionerne af kategorierne bør i højere grad afspejle de pågældende køretøjers tekniske egenskaber og de færdigheder, der er nødvendige for at føre køretøjerne.
- (13) Formålet med at indføre en kørekortkategori for knallerter er navnlig at øge færdselssikkerheden for de yngste trafikanter, som ifølge statistikkerne er dem, der oftest rammes af trafikulykker.
- (14) Der bør vedtages særlige bestemmelser med henblik på at lette fysisk handicappedes adgang til at føre et køretøj.
- (15) Medlemsstaterne bør desuden ud fra hensynet til færdselssikkerheden kunne anvende de nationale forskrifter for inddragelse, suspension, fornyelse og annullation af kørekortet for alle kørekortindehavere, som har deres sædvanlige bopæl på deres område.
- (16) Den kørekortmodel, der er fastlagt i direktiv 91/439/EØF, bør afløses af en enhedsmodel i form af et plastikkort. Denne kørekortmodel må samtidig tilpasses, fordi der indføres en ny kørekortkategori for knallerter og en ny kørekortkategori for motorcykler.
- (17) Indførelse af en valgfri mikrochip i den nye plastikkortmodel til kørekort skal give medlemsstaterne mulighed for at forbedre beskyttelsen mod forfalskninger yderligere. Medlemsstaterne bør have mulighed for også at anføre nationale data på chippen, når blot det ikke griber ind i almindeligt tilgængelige data. De tekniske krav til mikrochippen bør fastsættes af Kommissionen med bistand fra Kørekortudvalget.
- (18) Der bør fastlægges mindstekrav for adgang til erhvervet som køreprøvesagkyndig og for uddannelse til køreprøvesagkyndig med det formål at forbedre disses kundskaber og færdigheder og derved sikre en mere objektiv bedømmelse af kørekortansøgere og nå frem til mere harmoniserede køreprøver.
- (19) Kommissionen bør kunne foretage en tilpasning af bilag I til VI til den videnskabelige og tekniske udvikling.
- (20) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23, ændret ved afgørelse nr. 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

(21) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af deres omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(22) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes pligt til at overholde fristerne for gennemførelse i national ret og anvendelse af de direktiver, der er opført i bilag VII, del B

—

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Kørekortmodel

1. Medlemsstaterne indfører et nationalt kørekort baseret på den EF-model, der er fastsat i bilag I, efter bestemmelserne i dette direktiv. Nationalitetsbetegnelsen for den medlemsstat, der har udstedt et kørekort, skal fremgå af mærket på side 1 i EF-modellen til kørekortet.

2. Medlemsstaterne kan med forbehold af databeskyttelsesreglerne udstyre kørekortet med et lagermedium (mikrochip), så snart Kommissionen efter proceduren i artikel 9, stk. 2, har fastsat kravene til mikrochippen i bilag I. Disse krav omfatter EF-typegodkendelse, der først må udstedes, når det er påvist, at chippen kan modstå forsøg på at manipulere med eller ændre dataindholdet.

3. Mikrochippen skal indeholde de harmoniserede kørekort-data, der er angivet i bilag I.

Efter høring af Kommissionen kan medlemsstaterne indlæse yderligere data, forudsat at det på ingen måde griber ind i gennemførelsen af dette direktiv.

Kommissionen kan efter proceduren i artikel 9, stk. 2, tilpasse bilag I med henblik på at sikre den fremtidige interoperabilitet.

4. Med samtykke fra Kommissionen kan medlemsstaterne tilpasse modellen i bilag I i det omfang, edb-behandling af kørekortet gør det påkrævet.

Artikel 2

Gensidig anerkendelse

1. De kørekort, som medlemsstaterne udsteder, anerkendes gensidigt.

2. Når indehaveren af et gyldigt nationalt kørekort, der ikke har den i artikel 7, stk. 2, omhandlede administrative gyldighedsperiode, får sædvanlig bopæl i en anden medlemsstat end den, der har udstedt kørekortet, kan værtsmedlemsstaten anvende den i nævnte artikel omhandlede administrative gyldighedsperiode på kørekortet ved at forny kørekortet fra to år efter den dato, hvor indehaveren har fået sin sædvanlige bopæl på dens område.

Artikel 3

Forholdsregler mod forfalskning

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at undgå risiko for, at kørekort forfalskes, også for kørekort af ældre modeller udstedt inden dette direktivs ikrafttræden. De underretter Kommissionen herom.

2. Det materiale, der anvendes til kørekortet, jf. bilag I, skal sikres mod forfalskning i overensstemmelse med de specifikationer, som Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 9, stk. 2. Medlemsstaterne kan frit indføre yderligere sikkerhedselementer.

3. Medlemsstaterne skal sikre, at alle kørekort, der udstedes eller er i omløb, senest ... (*) opfylder alle direktivets krav.

Artikel 4

Kategorier, definitioner og alderskrav

1. Det i artikel 1 omhandlede kørekort giver ret til at føre de kategorier af motorkøretøjer, der er defineret nedenfor. Det kan udstedes fra den aldersgrænse, der er fastsat for hver kategori. Ved et motorkøretøj forstås ethvert køretøj, som er forsynet med motor som drivkraft, og som kan køre på vej ved egen kraft, men som ikke kører på skinner.

(*) 26 år efter dette direktivs ikrafttræden.

2. Knallerter:

Kategori AM:

— tohjulede eller trehjulede køretøjer, hvis konstruktivt bestemte maksimale hastighed er 45 km/t, som defineret i artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/24/EF af 18. marts 2002 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer og ophævelse af Rådets direktiv 92/61/EØF ⁽¹⁾ (bortset fra knallerter, hvis konstruktivt bestemte maksimale hastighed er 25 km/t eller derunder), og lette quadricykler som defineret i artikel 1, stk. 3, litra a), i direktiv 2002/24/EF,

— aldersgrænsen for kategori AM fastsættes til 16 år;

3. Motorcykler med eller uden sidevogn og trehjulede motorcykler:

— ved »motorcykel« forstår tohjulede køretøjer med eller uden sidevogn, som defineret i artikel 1, stk. 2, litra b), i direktiv 2002/24/EF,

— ved »trehjulet motorcykel« forstår et køretøj med tre symmetrisk monterede hjul, som defineret i artikel 1, stk. 2, litra c), i direktiv 2002/24/EF;

a) kategori A1:

— motorcykler med et maksimalt slagvolumen på 125 cm³, en maksimal effekt på 11 kW og et forhold mellem effekt og vægt på ikke over 0,1 kW/kg,

— trehjulede motorcykler med en maksimal effekt på 15 kW,

— aldersgrænsen for kategori A1 fastsættes til 16 år;

b) kategori A2:

— motorcykler med en maksimal effekt på 35 kW og et forhold mellem effekt og vægt på ikke over 0,2 kW/kg og ikke afledt af motorcykler med mere end den dobbelte maksimale effekt,

— aldersgrænsen for kategori A2 fastsættes til 18 år;

c) kategori A:

i) motorcykler

— aldersgrænsen for kategori A fastsættes til 20 år. Retten til at føre motorcykel i denne kategori er dog betinget af, at vedkommende person har mindst to års erfaring som fører af motorcykel på grundlag af et kategori A2-kørekort. Dette krav om tidligere erfaring kan dog fraviges, hvis ansøgeren er fyldt 24 år.

ii) trehjulede motorcykler med en effekt på over 15 kW

— aldersgrænsen for trehjulede motorcykler over 15 kW fastsættes til 21 år;

4. Biler:

— ved »bil« forstår ethvert motorkøretøj, der normalt er indrettet til at benyttes til person- eller godstransport på vej eller til at trække køretøjer til person- eller godstransport på vej. Definitionen omfatter også trolleybusser, dvs. køretøjer, der har forbindelse til en elektrisk ledning, og som ikke kører på skinner. Den omfatter ikke land- og skovbrugstraktorer,

— ved »land- og skovbrugstraktor« forstår ethvert motorkøretøj på hjul eller bælter, som har mindst to aksler, og hvis væsentligste funktion ligger i dets trækraft, og som endvidere specielt er indrettet til at trække, skubbe, bære eller drive visse redskaber, maskiner eller påhængskøretøjer, der benyttes i land- eller skovbrug, og som kun sekundært benyttes til person- eller godstransport på vej eller til på vej at trække køretøjer, der benyttes til person- eller godstransport;

a) kategori B1:

— quadricykler som defineret i artikel 1, stk. 3, litra b), i direktiv 2002/24/EF,

— aldersgrænsen for kategori B1 fastsættes til 16 år,

— kategori B1 er valgfri; i medlemsstater, der ikke benytter denne kørekortkategori, kræves der kørekort til kategori B for at føre sådanne køretøjer;

b) kategori B:

biler med en tilladt totalmasse på ikke over 3 500 kg, som er konstrueret og fremstillet til befordring af højst otte personer foruden føreren; til biler i denne kategori kan der kobles et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på ikke over 750 kg,

Med forbehold af typegodkendelsesbestemmelserne for de pågældende køretøjer kan der til biler af denne kategori kobles et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på over 750 kg, dog således at de sammenkoblede køretøjers tilladte totalmasse ikke overstiger 4 250 kg. Vejer en sådan enhed mere end 3 500 kg, skal medlemsstaterne i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag V fastsætte, at enheden kun må føres efter

— en afsluttet uddannelse heri, eller

— en bestået prøve i færdigheder og adfærd.

⁽¹⁾ EFT L 124 af 9.5.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2005/30/EF (EUT L 106 af 27.4.2005, s. 17).

Medlemsstaterne kan også kræve både uddannelse og bestået prøve i færdigheder og adfærd.

Medlemsstaterne angiver retten til at føre sådanne enheder på kørekortet ved hjælp af den relevante EF-kode.

Aldersgrænsen for kategori B fastsættes til 18 år;

c) kategori BE:

— med forbehold af typegodkendelsesbestemmelserne for de pågældende køretøjer enheder af sammenkoblede køretøjer, som består af et trækkende køretøj af kategori B og en påhængs- eller sættevogn, hvor påhængs- eller sættevognens tilladte totalmasse ikke overstiger 3 500 kg,

— aldersgrænsen for kategori BE fastsættes til 18 år;

d) kategori C1:

biler, bortset fra biler af kategori D1 eller D, som har en tilladt totalmasse på over 3 500 kg, men ikke over 7 500 kg, og som er konstrueret og fremstillet til befordring af højst otte personer foruden føreren; til biler af denne kategori kan der kobles et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på ikke over 750 kg;

e) kategori C1E:

— med forbehold af typegodkendelsesbestemmelserne for de pågældende køretøjer enheder af sammenkoblede køretøjer, som består af et trækkende køretøj af kategori C1 og en påhængs- eller sættevogn med en tilladt totalmasse på over 750 kg, dog således, at de sammenkoblede køretøjers tilladte totalmasse ikke overstiger 12 000 kg,

— med forbehold af typegodkendelsesbestemmelserne for de pågældende køretøjer enheder af sammenkoblede køretøjer, som består af et trækkende køretøj af kategori B og en påhængs- eller sættevogn med en tilladt totalmasse på over 3 500 kg, dog således, at de sammenkoblede køretøjers tilladte totalmasse ikke overstiger 12 000 kg,

— aldersgrænsen for kategori C1 og C1E fastsættes til 18 år, jf. dog bestemmelserne om føreren af sådanne køretøjer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og Rådets direktiv 91/439/EØF og ophævelse af Rådets direktiv 76/917/EØF⁽¹⁾;

f) kategori C:

biler, bortset fra biler af kategori D1 eller D, som har en tilladt totalmasse på over 3 500 kg, og som er konstrueret og fremstillet til befordring af højst otte personer foruden føreren; til biler af denne kategori kan der kobles et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på ikke over 750 kg;

g) kategori CE:

— med forbehold af typegodkendelsesbestemmelserne for de pågældende køretøjer enheder af sammenkoblede køretøjer, som består af et trækkende køretøj af kategori C og en påhængs- eller sættevogn med en tilladt totalmasse på over 750 kg,

— aldersgrænsen for kategori C og CE fastsættes til 21 år, jf. dog bestemmelserne om førere af sådanne køretøjer i direktiv 2003/59/EF;

h) kategori D1:

biler, der er konstrueret og fremstillet til befordring af højst 16 personer foruden føreren, og som er højst 8 m lange; til biler af denne kategori kan der kobles et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på ikke over 750 kg;

i) kategori D1E:

— med forbehold af typegodkendelsesbestemmelserne for de pågældende køretøjer enheder af sammenkoblede køretøjer, som består af et trækkende køretøj af kategori D1 og et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på over 750 kg,

— aldersgrænsen for kategori D1 og D1E fastsættes til 21 år, jf. dog bestemmelserne om førere af sådanne køretøjer i direktiv 2003/59/EF;

j) kategori D:

biler, der er konstrueret og fremstillet til befordring af over otte personer foruden føreren; til biler af denne kategori kan der kobles et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på ikke over 750 kg;

k) kategori DE:

— med forbehold af typegodkendelsesbestemmelserne for de pågældende køretøjer enheder af sammenkoblede køretøjer, som består af et trækkende køretøj af kategori D og et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på over 750 kg,

⁽¹⁾ EUT L 226 af 10.9.2003, s. 4. Ændret ved Rådets direktiv 2004/66/EF (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 35).

- aldersgrænsen for kategori D og DE fastsættes til 24 år, jf. dog bestemmelserne om førere af sådanne køretøjer i direktiv 2003/59/EF.

Artikel 5

Vilkår og begrænsninger

5. Med samtykke fra Kommissionen kan medlemsstaterne undtage visse særlige typer motorkøretøjer, som f.eks. specialkøretøjer til handicappede, fra anvendelsen af denne artikel.

Medlemsstaterne kan undtage køretøjer, der benyttes eller kontrolleres af de væbnede styrker og civilforsvaret, fra anvendelsen af dette direktiv.

6. Medlemsstaterne kan hæve eller sænke aldersgrænsen for udstedelse af kørekort:

a) for kategori AM ned til 14 år eller op til 18 år,

b) for kategori B1 op til 18 år,

c) for kategori A1 op til 17 eller 18 år,

- såfremt der er to års forskel mellem aldersgrænsen for kategori A1 og aldersgrænsen for kategori A2, og

- der kræves mindst to års erfaring med motorcykler i kategori A2, før der kan gives tilladelse til at føre motorcykler i kategori A, jf. artikel 4, stk. 3, litra c, nr. i)

d) for kategori B og BE ned til 17 år.

Medlemsstaterne kan nedsætte aldersgrænsen for kategori C til 18 år og for kategori D til 21 år for:

- a) køretøjer, der benyttes af brandvæsenet, og køretøjer, der benyttes til opretholdelse af den offentlige orden,
- b) køretøjer, der afprøves på vej i forbindelse med reparation eller vedligeholdelse.

Kørekort, der i overensstemmelse med dette stykke udstedes til personer, der er yngre end angivet i stk. 2-4, er kun gyldige på den udstedende medlemsstats område, indtil indehaveren af kørekortet når den aldersgrænse, der er fastsat i stk. 2-4.

Medlemsstaterne kan anerkende gyldigheden på deres område af kørekort, der er udstedt til førere under den aldersgrænse, der er fastsat i stk. 2-4.

1. Kørekortet skal bære påtegning om, på hvilke vilkår indehaveren må køre.

2. Når kørsel på grund af fysiske handicap kun må ske i særlige typer køretøjer eller i særligt indrettede køretøjer, skal den i artikel 7 omhandlede prøve i færdigheder og adfærd foregå i et sådant køretøj.

Artikel 6

Trinvis erhvervelse og ækvivalens mellem kategorier

1. For udstedelse af kørekort gælder følgende betingelser:

- a) kørekort til kategori C1, C, D1 og D kan kun udstedes til førere, der allerede har kørekort til kategori B,
- b) kørekort til kategori BE, C1E, CE, D1E og DE kan kun udstedes til førere, der allerede har kørekort til henholdsvis kategori B, C1, C, D1 og D.

2. Gyldigheden af et kørekort fastsættes således:

- a) kørekort til kategori C1E, CE, D1E eller DE giver ret til at føre sammenkoblede køretøjer af kategori BE,
- b) kørekort til kategori CE giver ret til at føre køretøjer af kategori DE, når indehaveren allerede har kørekort til kategori D,
- c) kørekort til kategori CE og DE giver ret til at føre sammenkoblede køretøjer af henholdsvis kategori C1E og D1E,
- d) kørekort til en hvilken som helst kategori giver ret til at føre køretøjer af kategori AM. En medlemsstat kan dog for kørekort, der udstedes på sit område, begrænse ækvivalensen for kategori AM til kategori A1, A2 og A, hvis den pågældende medlemsstat kræver en praktisk prøve som en betingelse for at opnå kørekort til kategori AM,
- e) kørekort til kategori A2 gælder også for kategori A1,
- f) kørekort til kategori A, B, C eller D giver ret til at føre henholdsvis kategori A1, A2, B1, C1 og D1.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte følgende ækvivalensregler for så vidt angår kørsel på deres område:

- a) kørekort til kategori B kan ligeledes give ret til at føre trehjulede motorcykler med en effekt på over 15 kW, forudsat at indehaveren af kategori B-kørekortet er fyldt 21 år,
- b) kørekort til kategori B kan ligeledes give ret til at føre motorcykler af kategori A1.

Da dette stykke kun gælder på deres område, skal medlemsstaterne ikke angive på kørekortet, at indehaveren har ret til at føre disse køretøjer.

4. Efter høring af Kommissionen kan medlemsstaterne på deres område tillade kørsel med:

- a) køretøjer af kategori D1 (med en tilladt totalmasse på ikke over 3 500 kg, heri ikke iberegnet specialiseret udstyr bestemt til transport af handicappede) for førere, som er fyldt 21 år, og som i mindst to år har haft kørekort til kategori B, forudsat at kørslen finder sted i socialt øjemed for en ikke-kommerciel organisation, og uden at føreren modtager vederlag herfor,
- b) køretøjer med en tilladt totalmasse på over 3 500 kg for førere, som er fyldt 21 år, og som i mindst to år har haft kørekort til kategori B, forudsat at køretøjerne hovedsagelig anvendes stationært til instruktions- eller rekreative formål, anvendes i socialt øjemed af en ikke-kommerciel organisation og er ændret således, at de ikke kan tjene til befordring af mere end ni personer eller til transport af andre varer end dem, der er absolut nødvendige for det relevante formål.

Artikel 7

Udstedelse, gyldighedsperiode og fornyelse

1. Udstedelse af kørekort er betinget af:

- a) at ansøgeren består en prøve i færdigheder og adfærd samt en teoretisk prøve og opfylder de lægelige minimumskrav, jf. bilag II og III,
- b) at ansøgere om kørekort til kategori AM består en teoretisk prøve alene; medlemsstaterne kan for denne kategori kræve, at ansøgeren består en prøve i færdigheder og adfærd og opfylder kravene ved en lægeundersøgelse,

For trehjulede motorcykler og quadricykler af denne kategori kan medlemsstaterne indføre en særskilt prøve i færdigheder og adfærd. Med henblik på køretøjer af kategori AM kan en national kode anføres på kørekortet,

(*) Seks år efter dette direktivs ikrafttræden.

c) at ansøgere om kørekort til kategori A2 eller kategori A, som opfylder kravet om mindst to års erfaring med en motorcykel i henholdsvis kategori A1 eller A2, har bestået en prøve i færdigheder og adfærd alene eller har gennemført en uddannelse som omhandlet i bilag VI,

d) at ansøgeren har gennemført en uddannelse eller bestået en prøve i færdigheder og adfærd eller har gennemført en uddannelse og bestået en prøve i færdigheder og adfærd i overensstemmelse med bilag V, for så vidt angår kategori B med henblik på at føre et sammenkoblet køretøj, som defineret i artikel 4, stk. 4, litra b), andet afsnit

e) at ansøgeren har sin sædvanlige bopæl i den medlemsstat, der udsteder kørekortet, eller fremlægger bevis for at have været studerende dér i mindst seks måneder.

2. a) Fra den ... (*) har de kørekort, medlemsstaterne udsteder til kategori AM, A1, A2, A, B, B1 og BE, en administrativ gyldighedsperiode på 10 år.

En medlemsstat kan vælge at udstede disse kørekort med en administrativ gyldighedsperiode på op til 15 år.

b) Fra den ... (*) har de kørekort, medlemsstaterne udsteder til kategori C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 og D1E, en administrativ gyldighedsperiode på 5 år.

c) Når et kørekort fornyes, kan der udløses en ny administrativ gyldighedsperiode for en eller flere andre kategorier, som indehaveren har førerret til, for så vidt dette er i overensstemmelse med betingelserne i dette direktiv.

d) Den i artikel 1 omhandlede mikrochip er ikke en forudsætning for, at kørekortet er gyldigt. En mistet, ulæselig eller på anden måde beskadiget mikrochip har ingen indvirkning på dokumentets gyldighed.

3. Fornyelse af et kørekort ved udløbet af den administrative gyldighedsperiode er betinget af:

- a) at mindstekravene med hensyn til fysisk og psykisk egnethed til at føre motorkøretøj, jf. bilag III, til enhver tid er opfyldt, når der er tale om kørekort til kategori C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 og D1E, og
- b) at ansøgeren har sin sædvanlige bopæl i den medlemsstat, der udsteder kørekortet, eller fremlægger bevis for at have været studerende dér i mindst seks måneder.

Ved fornyelse af kørekort til kategori A, A1, A2, AM, B, B1 og BE kan medlemsstaterne forlange kontrol af, at mindstekravene med hensyn til fysisk og psykisk egnethed til at føre motorkøretøj, jf. bilag III, er opfyldt.

Medlemsstaterne kan begrænse den administrative gyldighedsperiode fastsat i stk. 2 for kørekort til alle kategorier, som udstedes til nye førere, med henblik på at lade særlige foranstaltninger gælde for sådanne førere med det formål at forbedre trafikssikkerheden.

Medlemsstaterne kan begrænse den administrative gyldighedsperiode for det første kørekort, som udstedes til nye førere for kategori C og D, til tre år med henblik på at lade særlige foranstaltninger gælde for sådanne førere med det formål at forbedre trafikssikkerheden.

Medlemsstaterne kan begrænse den administrative gyldighedsperiode fastsat i stk. 2 for individuelle kørekort til alle kategorier, hvis der skønnes at være behov for hyppigere lægeundersøgelser eller andre særlige foranstaltninger som f.eks. begrænsninger som følge af trafikforseelser.

Medlemsstaterne kan begrænse den administrative gyldighedsperiode fastsat i stk. 2 for kørekort, hvis indehavere er bosat på deres område og er fyldt 50 år, med henblik på at indføre hyppigere lægeundersøgelser eller andre særlige foranstaltninger som f.eks. genopfriskningskurser. Denne begrænsede gyldighedsperiode kan kun indføres ved fornyelse af kørekortet.

4. Med forbehold af de nationale straffelove og -bestemmelser kan medlemsstaterne efter høring af Kommissionen ved udstedelsen af kørekort anvende deres nationale regler vedrørende andre betingelser end de i dette direktiv omhandlede.

5. a) Ingen person må være indehaver af mere end ét kørekort.

b) En medlemsstat skal nægte at udstede et kørekort, hvis den konstaterer, at ansøgeren har et kørekort i forvejen.

c) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger i medfør af litra b). De nødvendige foranstaltninger i forbindelse med udstedelse, erstatning, fornyelse eller udskiftning af et kørekort er at forhøre sig hos andre medlemsstater, når der er begrundet mistanke om, at ansøgeren har et andet kørekort i forvejen.

d) Med henblik på at lette den kontrol, der er omhandlet i litra b), benytter medlemsstaterne EU's kørekortnetværk, når det bliver operativt.

Med forbehold af artikel 2 skal en medlemsstat, når den udsteder et kørekort, med fornøden omhu sikre, at personen opfylder kravene i stk. 1 i nærværende artikel, og anvende de nationale bestemmelser om annullation eller inddragelse af førerretten, hvis det konstateres, at kørekortet er udstedt, uden at kravene er opfyldt.

Artikel 8

Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling

De ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilag I-VI til den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages efter proceduren i artikel 9, stk. 2.

Artikel 9

Komité

1. Kommissionen bistås af en »kørekortkomité«, i det følgende benævnt »komitéen«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 10

Køreprøvesagkyndige

Fra dette direktivs ikrafttrædelsesdato skal køreprøvesagkyndige opfylde mindstekravene i bilag IV.

Køreprøvesagkyndige, der arbejder som sådanne inden ... (*), skal kun opfylde kravene til kvalitetssikring og regelmæssig efteruddannelse.

Artikel 11

Forskellige bestemmelser om ombytning, inddragelse, erstatning og anerkendelse af kørekort

1. Når indehaveren af et gyldigt nationalt kørekort udstedt i en medlemsstat får sædvanlig bopæl i en anden medlemsstat, kan han anmode om at få sit kørekort ombyttet med et tilsvarende kørekort. Den medlemsstat, der foretager ombytningen, skal kontrollere, hvilken kategori det hidtidige kørekort er gyldigt til.

2. Med forbehold af overholdelsen af territorialprincippet i straffelove og -bestemmelser kan bopælsmedlemsstaten på indehaveren af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, anvende sine nationale bestemmelser vedrørende begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten og om nødvendigt med henblik herpå ombytte dette kørekort.

(*) Seks år efter dette direktivs ikrafttræden.

3. Den medlemsstat, der foretager ombytningen, tilbagesender det gamle kørekort til myndighederne i den medlemsstat, der har udstedt det, med oplysning om årsagen hertil.

4. En medlemsstat skal nægte at udstede et kørekort til en ansøger, hvis kørekort er begrænset, suspenderet eller inddraget i en anden medlemsstat.

En medlemsstat skal nægte at anerkende gyldigheden af ethvert kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat til en person, hvis kørekort er begrænset, suspenderet eller inddraget på førstnævnte stats område.

En medlemsstat kan også nægte at udstede et kørekort til en ansøger, hvis kørekort er annulleret i en anden medlemsstat.

5. Hvis et kørekort for eksempel er gået tabt eller er blevet stjålet, kan et andet kun udstedes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor indehaveren har sin sædvanlige bopæl; disse foretager udstedelsen på grundlag af de oplysninger, som de ligger inde med, eller eventuelt på grundlag af en attestation fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der har udstedt det oprindelige kørekort.

6. Når en medlemsstat ombytter et kørekort udstedt af et tredjeland med et kørekort efter EF-modellen, skal der i kørekortet efter EF-modellen ske en påtegning herom samt ved enhver senere fornyelse eller erstatning heraf.

Ombytning kan kun ske, hvis det kørekort, der er udstedt af et tredjeland, afleveres til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der foretager ombytningen. Hvis indehaveren af et sådant kørekort flytter sin sædvanlige bopæl til en anden medlemsstat, kan denne anden medlemsstat undlade at anvende princippet om gensidig anerkendelse, jf. artikel 2.

Artikel 12

Sædvanlig bopæl

I dette direktiv forstås ved »sædvanlig bopæl« det sted, hvor en person sædvanligvis opholder sig, dvs. i mindst 185 dage inden for et kalenderår, som følge af sin personlige eller erhvervsmæssige tilknytning, eller, når der er tale om en person uden erhvervsmæssig tilknytning, som følge af den personlige tilknytning, der viser, at der består en tæt forbindelse mellem personen og dennes bopælssted.

Den sædvanlige bopæl for en person, hvis erhvervsmæssige tilknytning findes et andet sted end den personlige tilknytning, og som derfor skiftevis må opholde sig forskellige steder i to eller flere medlemsstater, anses dog for at befinde sig på det sted, hvortil den pågældende har personlig tilknytning, såfremt han med regelmæssige mellemrum vender tilbage hertil. Sidstnævnte betingelse kræves ikke opfyldt, hvis personen

opholder sig i en anden medlemsstat med henblik på at udføre et tidsbegrænset hverv. Optagelse på en undervisningsinstitution indebærer ikke en ændring af den sædvanlige bopæl.

Artikel 13

Ækvivalensregler for kørekort, der ikke følger EF-modellen

1. Med samtykke fra Kommissionen fastlægger medlemsstaterne reglerne for ækvivalens mellem førerret, der er erhvervet inden dette direktivs gennemførelse, og de i artikel 4 definerede kategorier.

Efter høring af Kommissionen kan medlemsstaterne i deres nationale lovgivninger foretage de tilpasninger, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 11, stk. 4, 5 og 6.

2. Enhver førerret, som er tildelt inden ... (*), ophæves ikke og berøres ikke på nogen måde af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 14

Evaluering

Kommissionen aflægger tidligst ... (**) rapport om gennemførelsen af dette direktiv, herunder om dets konsekvenser for færdselssikkerheden.

Artikel 15

Gensidig bistand

Medlemsstaterne bistår hinanden ved gennemførelsen af dette direktiv og udveksler oplysninger om udstedte, ombyttede, erstattede, forlængede eller annullerede kørekort. De benytter det EU-kørekortnet, der er oprettet til dette formål, når dette net er blevet operationelt.

Artikel 16

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den ... (***) de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1, stk. 1, artikel 3, artikel 4, stk. 1, 2 og 3 samt stk. 4, litra b)-k), artikel 6, stk. 1, stk. 2, litra a), c), d) og e), artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), artikel 7, stk. 2, 3 og 5, artikel 8, 10, 13, 14 og 15 samt bilag I, punkt 2, bilag II, punkt 5.2 vedrørende kategori A1, A2 og A, bilag IV, V og VI. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

(*) Seks år efter dette direktivs ikrafttræden.

(**) Elleve år efter dette direktivs ikrafttræden.

(***) Fire år efter dette direktivs ikrafttræden.

2. Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den ... (*).

3. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv. De nærmere regler for henvisningen og affattelsen af den nævnte oplysning fastsættes af medlemsstaterne.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

Ophævelse

Direktiv 91/439/EØF ophæves med virkning fra ... (*), uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag VII, del B, angivne frister for gennemførelse af nævnte direktiv i national ret.

Artikel 2, stk. 4, i direktiv 91/439/EØF ophæves den ... (**).

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses ved hjælp af sammenligningstabellen i bilag VIII.

Artikel 18

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 2, stk. 1, artikel 5, artikel 6, stk. 2, litra b), artikel 7, stk. 1, litra a), artikel 9, artikel 11, stk. 1, 3, 4, 5 og 6, artikel 12 samt bilag I, II og III anvendes fra den ... (**).

Artikel 19

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

På Rådets vegne

...

Formand

(*) Seks år efter dette direktivs ikrafttræden.

(**) Datoen for dette direktivs ikrafttræden.

(***) To år efter dette direktivs ikrafttræden.

BILAG I

BESTEMMELSER VEDRØRENDE EF-MODELLEN TIL KØREKORT

1. De fysiske egenskaber ved EF-modellen til kørekort skal være i overensstemmelse med ISO-standard 7810 og 7816-1.

Kortet skal være fremstillet af polycarbonat.

Verifikationsmetoderne for kørekort med henblik på at sikre overensstemmelse med internationale standarder skal være i overensstemmelse med ISO 10373.

2. Kørekortets fysiske sikkerhed

Kørekortets fysiske sikkerhed trues af:

- fremstilling af falske kort: der fremstilles et nyt kort, der har stor lighed med dokumentet, enten ved at fremstille det fra bunden eller ved at kopiere originaldokumentet,
- materiel ændring: originaldokumentets egenskaber ændres, f.eks. ved at ændre nogle af de data, der er påtrykt dokumentet.

Den samlede sikkerhed ligger i systemet som helhed, som består af applikationsprocessen, overførslen af data, det materiale kortet er fremstillet af, trykteknikken, et minimum af forskellige sikkerhedselementer og personaliseringsprocessen.

- a) Det materiale, som kørekortet er fremstillet af, skal være beskyttet mod forfalskning ved hjælp af følgende teknikker (obligatoriske sikkerhedselementer):

- selve kortet skal være optisk dødt,
- sikkerhedsbundtryk, der skal forhindre forfalskning ved scanning, printning eller kopiering, og som benytter regnbuetryk med flere sikkerhedsstrykfarver og positivt og negativt guillochetryk. Bundtrykket må ikke bestå af primærfarverne (cyan, magenta, gul og sort), det skal indeholde komplekse mønstre i mindst to specialfarver, og det skal indeholde mikroskrift,
- optisk variable elementer, der yder passende beskyttelse mod kopiering og manipulering af fotoet,
- lasergraving,
- i det område, hvor fotoet er placeret, skal sikkerhedsbundtrykket og fotoet overlappe hinanden i det mindste i kanten (vigende mønster).

- b) Det materiale, som kørekortet er fremstillet af, skal endvidere sikres mod forfalskning ved at anvende mindst tre af følgende metoder (supplerende sikkerhedselementer):

- trykfarver, hvor farven er afhængig af synsvinklen*,
- trykfarver, hvor farven er afhængig af temperaturen*,
- specifikt udformede hologrammer*,
- variable laserbilleder*,
- ultraviolet fluorescerende trykfarve, synlig og gennemsigtig,
- iriserende tryk,
- digitalt vandmærke i baggrunden,
- infrarøde eller fosforescerende pigmenter,
- taktile bogstaver, symboler eller mønstre*.

- c) Medlemsstaterne kan frit indføre yderligere sikkerhedselementer. Som udgangspunkt foretrækkes de metoder, der er markeret med en asterisk, da de gør det muligt for den retshåndhævende myndighed at kontrollere kortets gyldighed uden særligt apparatur.

3. Kørekortet har to sider:

Side 1:

- a) betegnelsen »kørekort« trykt med store bogstaver på den udstedende medlemsstats sprog,
- b) angivelse af navnet på den udstedende medlemsstat (valgfrit),

c) den udstedende medlemsstats nationalitetsmærke trykt i negativ i et blått rektangel og omgivet af tolv gule stjerner; nationalitetsmærkerne er følgende:

B: Belgien
CZ: Den Tjekkiske Republik
DK: Danmark
D: Tyskland
EST: Estland
GR: Grækenland
E: Spanien
F: Frankrig
IRL: Irland
I: Italien
CY: Cypern
LV: Letland
LT: Litauen
L: Luxembourg
H: Ungarn
M: Malta
NL: Nederlandene
A: Østrig
PL: Polen
P: Portugal
SLO: Slovenien
SK: Slovakiet
FIN: Finland
S: Sverige
UK: Det Forenede Kongerige

d) kørekortets specifikke oplysninger, nummereret således:

1. indehaverens efternavn
2. indehaverens fornavn(e)
3. indehaverens fødselsdato og fødested
4. a) udstedelsesdato
 - b) udløbsdato eller, hvis kørekortets gyldighedsperiode ikke er begrænset i henhold til artikel 7, stk. 2, litra c), en streg
 - c) angivelse af den udstedende myndighed (kan trykkes på side 2)
 - d) foruden det nummer, der er anført i rubrik 5, et andet nummer til administrative formål (valgfrit)
5. kørekortnummer
6. foto af indehaveren
7. indehaverens underskrift
8. bopæl eller postadresse (valgfrit)
9. kategori(er) af køretøjer, som indehaveren har ret til at føre (nationale kategorier trykkes med andre typer end de harmoniserede kategorier)

- e) betegnelsen »EF-model« på den udstedende medlemsstats sprog og betegnelsen »kørekort« på Fællesskabets andre sprog trykt med rosa på en sådan måde, at det udgør kørekortets baggrund:

Permiso de Conducción

Řidičský průkaz

Kørekort

Führerschein

Juhiluba

Άδεια Οδήγησης

Driving Licence

Permis de conduire

Ceadúas Tiomána

Patente di guida

Vadītāja apliecība

Vairuotojo pažymėjimas

Vezetői engedély

Ličenzja tas-Sewqan

Rijbewijs

Prawo Jazdy

Carta de Condução

Vodičský preukaz

Vozniško dovoljenje

Ajokortti

Körkort;

- f) farveangivelse:

— blå: Pantone Reflex Blue

— gul: Pantone Yellow.

Side 2:

- a) 9. kategori(er) af køretøjer, som indehaveren har ret til at føre (nationale kategorier trykkes med andre typer end de harmoniserede kategorier)
10. første udstedelsesdato for hver enkelt kategori (denne dato skal anføres igen på det nye kørekort ved senere erstatning eller ombytning)
11. udløbsdato for hver enkelt kategori
12. eventuelle supplerende eller restriktive angivelser i kodeform ud for hver kategori.

Følgende koder anvendes:

— kode 01 til 99: harmoniserede EF-koder

FØRER (lægelige årsager)

01. Synskorrektion og/eller beskyttelse

01.01. Brillor

01.02. Kontaktlinse(r)

01.03. Beskyttelsesbriller

01.04. Ugennemsigtig linse

01.05. Øjenklap

01.06. Briller eller kontaktlinser

- 02. Høreapparat/kommunikationshjælp
 - 02.01. Høreapparat til det ene øre
 - 02.02. Høreapparat til begge ører
- 03. Arm- eller benprotese/-ortese
 - 03.01. Armprotese/-ortese
 - 03.02. Benprotese/-ortese
- 05. Begrænset kørsel (underkoden skal anvendes, kørsel begrænset af lægelige årsager)
 - 05.01. Begrænset til kørsel i dagtimer (f.eks. en time efter solopgang til en time før solnedgang)
 - 05.02. Begrænset til kørsel inden for en radius af ... km fra kørekortindehaverens bolig eller kun inden for by/region
 - 05.03. Begrænset til kørsel uden passagerer
 - 05.04. Begrænset til kørsel med en hastighed på højst... km/t
 - 05.05. Begrænset til kørsel under ledsagelse af en person med kørekort
 - 05.06. Begrænset til kørsel uden påhængskøretøj
 - 05.07. Ingen kørsel på motorvej
 - 05.08. Ingen alkohol

KØRETØJSTILPASNINGER

- 10. Tilpasset gearkasse
 - 10.01. Manuelt gear
 - 10.02. Automatgear
 - 10.03. Elektronisk styret gear
 - 10.04. Tilpasset gearstang
 - 10.05. Begrænset antal gear
- 15. Tilpasset kobling
 - 15.01. Tilpasset koblingspedal
 - 15.02. Manuel kobling
 - 15.03. Automatisk kobling
 - 15.04. Afskærmet/sammenklappelig/aftagelig koblingspedal
- 20. Tilpasset bremsemechanisme
 - 20.01. Tilpasset bremsepedal
 - 20.02. Større bremsepedal
 - 20.03. Bremsepedal til venstre fod
 - 20.04. Bremsepedal til skosål
 - 20.05. Vippebremsepedal
 - 20.06. (Tilpasset) manuel driftsbremse
 - 20.07. Forstærket bremse — maksimal betjeningskraft
 - 20.08. Nødbremse indbygget i driftsbremse — maksimal betjeningskraft
 - 20.09. Tilpasset parkeringsbremse
 - 20.10. Elbetjent parkeringsbremse
 - 20.11. (Tilpasset) fodbetjent parkeringsbremse
 - 20.12. Afskærmet/sammenklappelig/aftagelig bremsepedal
 - 20.13. Knæbetjent bremse
 - 20.14. Elbetjent driftsbremse

- 25. Tilpasset speedermekanisme
 - 25.01. Tilpasset speederpedal
 - 25.02. Speederpedal til skosål
 - 25.03. Vippespeederpedal
 - 25.04. Håndbetjent speeder
 - 25.05. Knæbetjent speeder
 - 25.06. Servospeederpedal/håndtag (elektronisk, pneumatisk osv.)
 - 25.07. Speederpedal til venstre for bremsepedal
 - 25.08. Speederpedal til venstre
 - 25.09. Afskærmet/sammenklappelig/aftagelig speederpedal
- 30. Tilpassede kombinerede bremse- og speedersystemer
 - 30.01. Parallelle pedaler
 - 30.02. Pedaler i (eller næsten i) samme niveau
 - 30.03. Speeder og bremse med glideskinne
 - 30.04. Speeder og bremse med glideskinne og ortese
 - 30.05. Sammenklappelige/aftagelige speeder- og bremsepedaler
 - 30.06. Hævet gulv
 - 30.07. Afskærmning ved siden af bremsepedalen
 - 30.08. Afskærmning til protese ved siden af bremsepedalen
 - 30.09. Afskærmning foran speeder- og bremsepedalerne
 - 30.10. Hæl-/benstøtte
 - 30.11. Elbetjent speeder og bremse
- 35. Tilpassede betjeningsapparater
(lyskontakter, vinduesvisker/-vasker, horn, retningsvisere osv.)
 - 35.01. Betjeningsapparater kan betjenes uden negativ virkning på styring og håndtering af køretøjet
 - 35.02. Betjeningsapparaterne betjenes uden at slippe rat og hjælpeudstyr (knop, gaffelgreb osv.)
 - 35.03. Betjeningsapparaterne betjenes uden at slippe rat og hjælpeudstyr (knop, gaffelgreb osv.) med venstre hånd
 - 35.04. Betjeningsapparaterne betjenes uden at slippe rat og hjælpeudstyr (knop, gaffelgreb osv.) med højre hånd
 - 35.05. Betjeningsapparaterne betjenes uden at slippe rat og hjælpeudstyr (knop, gaffelgreb osv.) og det kombinerede speeder- og bremsesystem
- 40. Tilpasset styring
 - 40.01. Standard servostyring
 - 40.02. Forstærket servostyring
 - 40.03. Styring med reservesystem
 - 40.04. Forlænget ratstamme
 - 40.05. Tilpasset rat (større og/eller tykkere rat, rat med mindre diameter osv.)
 - 40.06. Skråt rat
 - 40.07. Lodret rat
 - 40.08. Vandret rat
 - 40.09. Fodbetjent styring
 - 40.10. Alternativ tilpasset styring (joystick osv.)
 - 40.11. Ratknop
 - 40.12. Håndortese på rattet
 - 40.13. Med tenodese-ortese

- 42. Tilpasset (-ede) førerspejl(e)
 - 42.01. Udvendigt førerspejl i (venstre eller) højre side
 - 42.02. Udvendigt førerspejl på forskærmen
 - 42.03. Ekstra indvendigt førerspejl, som giver overblik over trafikken
 - 42.04. Indvendigt panoramaspejl
 - 42.05. Indvendigt førerspejl, som dækker den blinde vinkel
 - 42.06. Elbetjent(e) udvendigt (-ige) førerspejl(e)
- 43. Tilpasset førersæde
 - 43.01. Førersæde med god udsynshøjde i normal afstand fra rat og pedaler
 - 43.02. Førersæde tilpasset kropsformen
 - 43.03. Førersæde med sidestøtte for øget siddestabilitet
 - 43.04. Førersæde med armlæn
 - 43.05. Forlænget førersæde på glideskinner
 - 43.06. Tilpasset sikkerhedssele
 - 43.07. H-type sikkerhedssele
- 44. Tilpasning af motorcykel (underkode skal anvendes)
 - 44.01. Kombineret betjening af begge bremses
 - 44.02. (Tilpasset) håndbetjent forhjulsbremse
 - 44.03. (Tilpasset) fodbetjent baghjulsbremse
 - 44.04. (Tilpasset) speederhåndtag
 - 44.05. (Tilpasset) manuelt gear og manuel kobling
 - 44.06. (Tilpasset (-ede)) førerspejl(e)
 - 44.07. (Tilpassede) betjeningsapparater (retningsvisere, bremselys, ...)
 - 44.08. Sædehøjde, som giver føreren mulighed for siddende at have begge fødder på jorden samtidig
- 45. Motorcykel kun med sidevogn
- 50. Begrænset til et bestemt køretøj/stelnummer (køretøjets identifikationsnummer — KIN)
- 51. Begrænset til et bestemt køretøj/registreringsnummer (køretøjets registreringsnummer — KRN)

FORVALTNING

- 70. Ombyttet kørekort nr. ... udstedt af... (for tredjelande EU/FN-mærke, f.eks. 70.0123456789.NL)
- 71. Duplikat af kørekort nr. ... (for tredjelande EU/FN-mærke, f.eks. 71.987654321.HR)
- 72. Begrænset til kategori A-køretøjer med slagvolumen på højst 125 cm³ og motoreffekt på højst 11 kW (A1)
- 73. Begrænset til kategori B-køretøjer, trehjulede motorcykler og quadricykler med motor (B1)
- 74. Begrænset til kategori C-køretøjer med tilladt totalmasse på ikke over 7 500 kg (C1)
- 75. Begrænset til kategori D-køretøjer med højst 16 siddepladser foruden førerens plads (D1)

76. Begrænset til kategori C-køretøjer med tilladt totalmasse på ikke over 7 500 kg (C1) med en påhængsvogn med tilladt totalmasse på over 750 kg, såfremt vogntogets tilladte totalmasse ikke overstiger 12 000 kg, og påhængskøretøjets tilladte totalmasse ikke overstiger det trækkende køretøjs egenvægt (C1E)
77. Begrænset til kategori D-køretøjer med højst 16 siddepladser foruden førerens plads (D1) med en påhængsvogn med tilladt totalmasse på over 750 kg, såfremt a) vogntogets tilladte totalmasse ikke overstiger 12 000 kg, og påhængskøretøjets tilladte totalmasse ikke overstiger det trækkende køretøjs egenvægt, og b) påhængskøretøjet ikke bruges til personbefordring (D1E)
78. Begrænset til køretøjer med automatgear
79. Begrænset til køretøjer, som opfylder de i parentes anførte specifikationer i forbindelse med anvendelse af artikel 10, stk. 1, i direktiv 91/439/EØF:

90.01: til venstre

90.02: til højre

90.03: venstre

90.04: højre

90.05: hånd

90.06: fod

90.07: anvendelig

95. Chauffør, der er indehaver af et kvalifikationsbevis, som opfylder kravet om erhvervskvalifikationer i direktiv 2003/59/EF indtil ... [f.eks.: 95.01.01.2012]
96. Chauffør, der har afsluttet uddannelsen eller bestået en prøve i færdigheder og adfærd i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag V.

— kode 100 og derover: nationale koder, der kun gælder ved færdsel på den udstedende medlemsstats område.

Hvis en kode gælder for alle de kategorier, for hvilke kørekortet er udstedt, kan den trykkes under rubrik 9, 10 og 11.

13. Plads til, at værtsmedlemsstaten i forbindelse med anvendelsen af punkt 4, litra a), i dette bilag, eventuelt kan påføre kørekortet påtegninger, der er nødvendige af administrative hensyn.
14. Plads til, at den udstedende medlemsstat eventuelt kan påføre kørekortet påtegninger, der er nødvendige af administrative hensyn, eller som vedrører færdselssikkerheden (valgfrit). Hvis påtegningen falder ind under en af de rubrikker, der er anført i dette bilag, skal nummeret på denne rubrik angives foran påtegningen.

Med indehaverens udtrykkelige, skriftlige samtykke kan der på denne plads ligeledes påføres påtegninger, som ikke er nødvendige af administrative hensyn eller vedrører færdselssikkerheden; medtagelsen af sådanne påtegninger påvirker på ingen måde anvendelsen af modellen som kørekort.

- b) En forklaring på de nummererede rubrikker på kørekortets side 1 og 2 (i hvert fald rubrik 1, 2, 3, 4a, 4b, 4c, 5, 10, 11 og 12).

Hvis en medlemsstat ønsker at affatte disse angivelser på et andet nationalt sprog end et af følgende sprog: dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, udarbejder den en tosproget udgave af kørekortet med et af de nævnte sprog med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette bilag.

- c) Der skal på EF-modellen til kørekort afsættes en tom plads, således at der er mulighed for på dette sted at indsætte en mikrochip eller en anden tilsvarende edb-anordning.

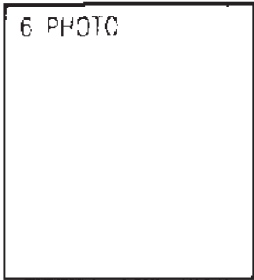
4. Særlige bestemmelser

- a) Når indehaveren af et kørekort, der er udstedt af en medlemsstat i overensstemmelse med dette bilag, har sin sædvanlige bopæl i en anden medlemsstat, kan denne stat påføre kørekortet påtegninger, der er nødvendige af administrative hensyn, under forudsætning af at den også anfører den slags angivelser på de kørekort, den selv udsteder, samt at der er plads dertil.
- b) Efter at have rådført sig med Kommissionen kan medlemsstaterne tilføje farver eller markeringer, såsom stregkoder og nationalitetsmærker, med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette bilag.

I forbindelse med gensidig anerkendelse af kørekort må stregkoden ikke indeholde andre oplysninger end dem, der allerede er letlæseligt anført på kørekortet, eller som er nødvendige for at kunne udstede kørekortet.

EF-MODEL TIL KØREKORT

Side 1 KØREKORT (MEDLEMSSTAT)

 6 PHOTO 	PERMIS DE CONDUIRE		ÉTAT MEMBRE
	1.		
	2.		
	3.		
	4a.	4c.	
	4b.	(4d.)	
	5.		
	7.		
	(8.)		
9.			

Side 2 1. Efternavn, 2. Fornavn(e), 3. Fødselsdato og fødested, 4a. Udstedelsesdato, 4b. Udløbsdato, 4c. Udstedt af, 5. Kørekortnummer, 8. Bopæl, 9. Kategori (¹), 10. Udstedelsesdato for hver kategori, 11. Udløbsdato for hver kategori, 12. Vilkår

13.	9.	10.	11.	12.
	A1 			
	A 			
(14.)	B1 			
	B 			
	C1 			
	C 			
	D1 			
	D 			
	BE 			
	C1E 			
	CE 			
	D1F 			
	DE 			

1. Nom 2. Prénom 3. Date et lieu de naissance 4a. Date de délivrance du permis de conduire
 4b. Date d'expiration administrative 4c. Délivré par 5. Numéro du permis
 8. Domicile 9. Catégorie
 10. Date de délivrance par catégorie 11. Date d'expiration par catégorie
 12. Restrictions

(¹) NB: Der vil blive tilføjet et piktogram og en linje for kategori AM.

NB: »A2« vil blive føjet til sektionen vedrørende kategorier af motorcykler.

EKSEMPEL PÅ KØREKORT EFTER EF-MODELLEN

BELGISK KØREKORT (til orientering)

	RIJBEWIJS	KONINKRIJK BELGIE		
	1. Steven 2. Anne-Marie M.E. 3. 01.04.73 D-53170 Bonn 4a. 01.07.96 4c. B-9000 Gent 4b. 30.06.06 5. DA 003 360 7.			
6. FOTO				
	9. <table border="1"><tr><td>A</td><td>B</td></tr></table>		A	B
A	B			

	PERMIS DE CONDUIRE ROYAUME DE BELGIQUE		
	1. Quentin 2. Maria N.E. 3. 01.04.73 B-7000 Mons 4a. 01.07.96 4c. B-1180 Uccle 4b. 30.06.06 5. DA 003 361 7.		
6. PHOTO			
	9. <table border="1"><tr><td>A</td><td>B</td></tr></table>	A	B
A	B		

BILAG II

I. MINDSTEKRAV TIL KØREPRØVER

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kørekortansøgere har de fornødne kundskaber og færdigheder og udviser den adfærd, der kræves for at føre et motorkøretøj. De prøver, som anvendes til at konstatere dette, skal bestå af:

- en prøve i kundskaber (teoretisk prøve), og derefter
- en prøve i færdigheder og adfærd (praktisk prøve).

I det følgende beskrives, hvordan prøverne skal gennemføres.

A. TEORETISK PRØVE

1. Form

Den valgte form skal sikre, at ansøgeren har den fornødne viden om de emner, der er anført i punkt 2, 3 og 4.

Alle kørekortansøgere til en kategori, som har bestået den teoretiske prøve til en anden kategori, kan undtages fra de fælles bestemmelser i punkt 2, 3 og 4.

2. Fælles indhold for alle køretøjskategorier

2.1. Der skal stilles spørgsmål inden for hvert af følgende punkter; indholdet og udformningen af de enkelte spørgsmål overlades til medlemsstaterne:

2.1.1. Færdselsreglerne:

- navnlig færdselstavler, afmærkninger og signaler, vigepligt og hastighedsbegrænsninger.

2.1.2. Føreren:

- vigtigheden af årvågenhed og adfærd over for andre trafikanter,
- opfattelses-, vurderings- og beslutningsevne samt ikke mindst reaktionstid og ændringer i førerens adfærd i forbindelse med påvirkning af alkohol, narkotika, lægemidler, sindsbevægelse og træthed.

2.1.3. Vejen:

- de vigtigste principper for sikkerhedsafstand mellem køretøjer, bremselængde og for køretøjets stabilitet under forskellige vejr- og vejforhold,
- risikomomenter ved kørslen i forbindelse med forskellige vejforhold, navnlig deres skiften under forskellige vejforhold og på forskellige tider af døgnet,
- de forskellige vejtypers særlige kendetegn og de lovbestemmelser, der gælder for dem.

2.1.4. Andre trafikanter:

- særlige risikomomenter på grund af andre trafikanters manglende erfaring og de mest udsatte kategorier, såsom børn, fodgængere, cyklister og gangbesværede,
- risici i forbindelse med forskellige køretøjstypers bevægelser og køreegenskaber samt førernes forskellige muligheder for udsyn.

2.1.5. Almindelige regler, forskrifter og andet:

- regler vedrørende de administrative dokumenter, som benyttelse af køretøjet kræver,
- almindelige regler for, hvorledes føreren skal forholde sig ved ulykkestilfælde (advarselsafmærkning og alarm), og hvad den pågældende i givet fald kan gøre for at komme trafikofre til hjælp,
- sikkerhedsfaktorer i forbindelse med køretøjet, dets belæsning og befordring af personer.

2.1.6. Forsigtighedsregler, som skal iagttages, når køretøjet forlades.

2.1.7. Mekaniske forhold, som påvirker færdselssikkerheden; ansøgeren skal kunne opdage de mest almindelige fejl, især ved styretøj, hjulophæng, bremses, dæk, lygter og tegngivningsapparater, refleksanordninger, førerspejle, forrude, vinduesviskere, udstødningssystemet, sikkerhedsseler og lydsignalapparater.

- 2.1.8. Køretøjets sikkerhedsudstyr, herunder navnlig brug af sikkerhedsseler, nakkestøtter og sikkerhedsudstyr til børn.
- 2.1.9. Regler for køretøjets benyttelse, som vedrører respekten for miljøet (korrekt anvendelse af lydsignalapparater, moderat brændstofforbrug, begrænsning af forurenende emissioner osv.).

3. Særlige bestemmelser for kategori A1, A2 og A

- 3.1. Obligatorisk kontrol af generel viden om:
 - 3.1.1. Anvendelse af beskyttende udstyr som handsker, støvler, motorcykeltøj og styrthjelm.
 - 3.1.2. Motorcyklisteres synlighed for andre trafikanter.
 - 3.1.3. Risikofaktorer i forbindelse med forskellige vejforhold, som nævnt i det foregående, med særlig opmærksomhed rettet mod glatte overflader som kloakdæksler, vejmarkeringer som f.eks. linjer, pile og sporvognsskiner.
 - 3.1.4. Mekaniske forhold i forbindelse med færdselssikkerhed, som beskrevet i det foregående, med særlig opmærksomhed rettet mod kontakt til motorstop, oliestand og kæde.

4. Særlige bestemmelser for kategori C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 og D1E

- 4.1. Obligatorisk kontrol af generel viden om:
 - 4.1.1. Regler om køre- og hviletid som fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport ⁽¹⁾ samt om anvendelse af kontrolapparat som fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport ⁽²⁾.
 - 4.1.2. Regler for den pågældende transporttype: varer eller passagerer.
 - 4.1.3. Køretøjs- og transportdokumenter, som kræves ved national og international godskørsel og personbefordring.
 - 4.1.4. Forholdsregler i forbindelse med ulykkestilfælde; viden om, hvad der skal gøres i tilfælde af en ulykke eller lignende, herunder nødhjælp som f.eks. evakuering af passagerer og grundlæggende kendskab til førstehjælp.
 - 4.1.5. Forholdsregler ved afmontering og montering af hjul.
 - 4.1.6. Bestemmelser vedrørende vægt og mål samt regler for hastighedsbegrænsere.
 - 4.1.7. Begrænsninger af synsfeltet på grund af køretøjets udformning.
 - 4.1.8. Evne til at læse vejkort og planlægge en rute, herunder brug af elektroniske navigationssystemer (valgfrit).
 - 4.1.9. Sikkerhedsfaktorer i forbindelse med køretøjets læsning: kontrol af lasten (placering og fastgørelse), problemer med forskellige typer last (f.eks. væsker, hængende last,...), læsning og aflæsning af varer samt anvendelse af læseudstyr (kun kategori C, CE, C1 og C1E).
 - 4.1.10. Førerens ansvar ved passagerbefordring, passagerernes komfort og sikkerhed, befordring af børn, nødvendige kontroller før kørslen; alle slags busser bør indgå i den teoretiske prøve (busser til offentlig transport, langtursbusser, busser med specialmål, ...) (kun kategori D, DE, D1 og D1E).
- 4.2. Obligatorisk kontrol af generel viden om følgende yderligere bestemmelser vedrørende kategori C, CE, D og DE:
 - 4.2.1. Principperne for opbygning og funktion af forbrændingsmotorer, væsker (f.eks. motorolie, kølervæske, sprinklervæske), brændstofsyste­met, det elektriske system, tændingen, transmissionssystemet (kobling, gearkasse osv.).

⁽¹⁾ EFT L 370 af 31.12.1985, s. 1. Ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 370 af 31.12.1985, s. 8. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 561/2006.

- 4.2.2. Smøring og frostsikring.
- 4.2.3. Principperne for opbygning, montering, korrekt anvendelse og vedligeholdelse af dæk.
- 4.2.4. Principperne for forskellige typer bremsesystemer og hastighedsbegrænsere, disses funktion, vigtigste dele, tilslutning, betjening og daglige vedligeholdelse samt betjening af blokeringsfri brems.
- 4.2.5. Principperne for forskellige typer sammenkoblingssystemer, disses funktion, vigtigste dele, tilslutning, betjening og daglige vedligeholdelse (kun kategori CE og DE).
- 4.2.6. Metode til fejlfinding ved driftsfejl.
- 4.2.7. Forebyggende vedligeholdelse af køretøjer og nødvendige løbende reparationer.
- 4.2.8. Førerens ansvar for så vidt angår modtagelse, transport og levering af gods ifølge de aftalte betingelser (kun kategori C og CE).

B. PRAKTISK PRØVE

5. **Køretøjet og dets udstyr**

- 5.1. Kørsel med et køretøj med manuelt gear er betinget af en bestået praktisk prøve i et køretøj med manuelt gear.

Består ansøgeren den praktiske prøve i et køretøj med automatgear, anføres dette på det kørekort, som udstedes på grundlag af prøven. Kørekort, der indeholder denne angivelse, kan kun benyttes til kørsel med køretøjer med automatgear.

Ved et »køretøj med automatgear« forstår et køretøj, hvori føreren ikke har andre midler end speederen og bremserne til gradvis at variere den del af motorkraften, der overføres til køretøjets hjul.

- 5.2. Køretøjer, der anvendes til praktiske prøver, skal opfylde nedenstående mindstekrav. Medlemsstaterne kan fastsætte strengere krav eller tilføje flere.

Kategori A1:

Motorcykel af kategori A1 uden sidevogn med et slagvolumen på mindst 120 cm³, som kan opnå en hastighed på mindst 90 km/t.

Kategori A2:

Motorcykel uden sidevogn med et slagvolumen på mindst 400 cm³ og en effekt på mindst 25 kW.

Kategori A:

Motorcykel uden sidevogn med et slagvolumen på mindst 600 cm³ og en effekt på mindst 40 kW.

Kategori B:

Firehjulet køretøj af kategori B, som kan opnå en hastighed på mindst 100 km/t.

Kategori BE:

Enhed bestående af et prøvekøretøj af kategori B og et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på mindst 1 000 kg, som kan opnå en hastighed på mindst 100 km/t, og som ikke henhører under kategori B; påhængskøretøjets lastrum skal være en lukket vognkasse, som er mindst lige så høj og bred som motorkøretøjet; den lukkede vognkasse kan også være lidt smallere end motorkøretøjet under forudsætning af, at udsynet bagud kun er muligt ved brug af de udendørs bakspejle på motorkøretøjet; påhængsvognen skal have en faktisk totalmasse på mindst 800 kg.

Kategori B1:

Quadricykel med motor, som kan opnå en hastighed på mindst 60 km/t.

Kategori C:

Køretøj af kategori C med en tilladt totalmasse på mindst 12 000 kg, en længde på mindst 8 m og en bredde på mindst 2,4 m, som kan opnå en hastighed på mindst 80 km/t; med ABS-bremser og med en gearkasse med mindst otte gear til fremadkørsel og fartskriverudstyr i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85; lastrummet skal være en lukket vognkasse, som er mindst lige så høj og bred som førerhuset; køretøjet skal have en faktisk totalmasse på mindst 10 000 kg.

Kategori CE:

Enten et leddelt køretøj eller en enhed bestående af et kategori C-prøvekøretøj og et påhængskøretøj, som er mindst 7,5 m lang; både det leddelte køretøj og enheden skal have en tilladt totalmasse på mindst 20 000 kg, en længde på mindst 14 m og en bredde på mindst 2,4 m og skal kunne opnå en hastighed på mindst 80 km/t samt have ABS-bremser og en gearkasse med mindst otte gear til fremadkørsel og fartskriverudstyr i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85; lastrummet skal være en lukket vognkasse, som er mindst lige så høj og bred som førerhuset; både det leddelte køretøj og enheden skal have en faktisk totalmasse på mindst 15 000 kg.

Kategori C1:

Køretøj af kategori C1 med en tilladt totalmasse på mindst 4 000 kg og en længde på mindst 5 m, som kan opnå en hastighed på mindst 80 km/t; med ABS-bremser og fartskriverudstyr i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85; lastrummet skal være en lukket vognkasse, som er mindst lige så høj og bred som førerhuset.

Kategori C1E:

Enhed bestående af et kategori C1-prøvekøretøj og et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på mindst 1 250 kg; enheden skal være mindst 8 m lang og kunne opnå en hastighed på mindst 80 km/t; påhængskøretøjets lastrum skal være en lukket vognkasse, som er mindst lige så høj og bred som førerhuset; den lukkede vognkasse kan også være lidt smallere end førerhuset under forudsætning af, at udsynet bagud kun er muligt ved brug af de udendørs bakspejle på motorkøretøjet; påhængsvognen skal have en faktisk totalmasse på mindst 800 kg.

Kategori D:

Køretøj af kategori D med en længde på mindst 10 m og en bredde på mindst 2,4 m, som kan opnå en hastighed på mindst 80 km/t; med ABS-bremser og fartskriverudstyr i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85.

Kategori DE:

Enhed bestående af et kategori D-prøvekøretøj og et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på mindst 1 250 kg og en bredde på mindst 2,4 m, som kan opnå en hastighed på mindst 80 km/t; påhængskøretøjets lastrum skal være en lukket vognkasse, som er mindst 2 m høj og 2 m bred; påhængsvognen skal have en faktisk totalmasse på mindst 800 kg.

Kategori D1:

Køretøj af kategori D1 med en tilladt totalmasse på mindst 4 000 kg og en længde på mindst 5 m, som kan opnå en hastighed på mindst 80 km/t; med ABS-bremser og fartskriverudstyr i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85.

Kategori D1E:

Enhed bestående af et kategori D1-prøvekøretøj og et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på mindst 1 250 kg, som kan opnå en hastighed på mindst 80 km/t; påhængskøretøjets lastrum skal være en lukket vognkasse, som er mindst 2 m høj og 2 m bred; påhængsvognen skal have en faktisk totalmasse på mindst 800 kg.

Prøvekøretøjer til kategori BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 og D1E, som ikke overholder ovenstående mindstekrav, men som var i brug på eller før ikrafttrædelsesdatoen for dette direktiv, kan stadig anvendes i en periode på højst ti år efter denne dato. Kravene til prøvekøretøjers vægt under køreprøven skal senest være gennemført i medlemsstaterne 10 år efter ikrafttrædelsesdatoen for Kommissionens direktiv 2000/56/EF⁽¹⁾:

6. Praktisk prøve for kategori A1, A2 og A

6.1. Klargøring og teknisk kontrol af køretøjets stand af betydning for færdselssikkerheden

Ansøgere skal demonstrere, at de er i stand til at forberede sig på sikker kørsel, ved at opfylde følgende krav:

- 6.1.1. Tilpasning af beskyttende udstyr som handsker, støvler, motorcykeltøj og styrthjelm.
- 6.1.2. Gennemførelse af vilkårlig afprøvning af: dæk, bremses, styretøj, kontakt til motorstop (hvis muligt), kæde, olie-stand, lygter, refleksanordninger, tegngivningsapparater og lydsignalapparater.
- 6.2. Kontrol af særlige manøvrer af betydning for færdselssikkerheden
 - 6.2.1. Slå motorcyklens støtteben til og fra samt trække den bort uden brug af motor ved at gå ved siden af køretøjet.
 - 6.2.2. Parkere motorcyklen ved at anbringe den på støttebenet.
 - 6.2.3. Mindst to manøvrer, som skal udføres ved lav hastighed, herunder en slalommanøvre; disse manøvrer sigter på at efterprøve håndtering af kobling og bremse, balance, orienteringsevne, placering på motorcyklen og føddernes placering på fodhvilerne.
 - 6.2.4. Mindst to manøvrer, som skal udføres ved højere hastighed; heraf skal en manøvre udføres i 2. eller 3. gear ved en hastighed på mindst 30 km/t, og en manøvre med henblik på at undvige en forhindring skal udføres ved en hastighed på mindst 50 km/t; disse manøvrer sigter på at efterprøve placering på motorcyklen, orienteringsevne, balance, styreteknik og gearskift.
 - 6.2.5. Bremsning: der skal gennemføres mindst to bremsemanøvrer, herunder en nødbremsning ved en hastighed på mindst 50 km/t; disse manøvrer sigter på at efterprøve håndtering af for- og baghjulsbremse, orienteringsevne og placering på motorcyklen.

De særlige manøvrer, som er nævnt i punkt 6.2.3-6.2.5, skal være indført senest fem år efter ikrafttrædelsen af direktiv 2000/56/EF.

6.3. Adfærd i trafikken

Ansøgeren skal på betryggende vis kunne foretage alle følgende manøvrer i normale trafiksituationer under iagttagelse af de nødvendige forsigtighedsregler:

- 6.3.1. Forlade en parkeringsplads, fortsætte kørslen efter et stop i trafikken, køre ud fra en udkørsel.
- 6.3.2. Kørsel på lige vejstrækninger; passere modkørende køretøjer, herunder i snævre passager.
- 6.3.3. Køre rundt om hjørner.
- 6.3.4. Kryds: køre frem til og passere vejkryds og forgreninger.
- 6.3.5. Retningsskift: svinge til højre og venstre; skifte vognbane.
- 6.3.6. Køre ind på/af motorvej eller lignende (hvis det findes): tilkørsel i accelerationssporet; frakørsel i decelerationssporet.
- 6.3.7. Overhaling/forbikørsel: overhaling af anden trafik (om muligt); kørsel langs forhindringer, f.eks. parkerede biler; (eventuelt) blive overhalet af anden trafik.
- 6.3.8. Særlige vejtyper (hvis de findes): rundkørsler, jernbaneoverskæringer; sporvogns-/busstop; fodgængerovergange; op-/nedkørsel ad lange stigende/faldende vejstrækninger.
- 6.3.9. Træffe de nødvendige foranstaltninger, når køretøjet forlades.

⁽¹⁾ EFT L 237 af 21.9.2000, s. 45 (Kommissionens direktiv 2000/56/EF af 14. september 2000 om ændring af Rådets direktiv 91/439/EØF om kørekort.

7. Praktisk prøve for kategori B, B1 og BE**7.1. Klargøring og teknisk kontrol af køretøjets stand af betydning for færdselssikkerheden**

Ansøgere skal demonstrere, at de er i stand til at forberede sig på sikker kørsel, ved at opfylde følgende krav:

- 7.1.1. Nødvendige reguleringer af sædet for at opnå korrekt kørestilling.
- 7.1.2. Regulering af førerspejle, sikkerhedsseler og nakkestøtter, hvis de findes.
- 7.1.3. Kontrol af dørenes lukning.
- 7.1.4. Gennemførelse af vilkårlig afprøvning af dæk, styretøj, bremses, væsker (f.eks. motorolie, kølevæske, sprinklervæske), lygter, refleksanordninger, tegngivningsapparater og lydsignalapparater.
- 7.1.5. Kontrol af sikkerhedsfaktorer vedrørende belæsning af køretøjet: vognkasse, presenninger, døre til lastrum, sikring af førerhus i låst stilling, læssemethode og fastgørelse af lasten (kun kategori BE).
- 7.1.6. Kontrol af koblingsmekanismen, bremses og elektriske forbindelser (kun kategori BE).

7.2. Kategori B og B1: kontrol af særlige manøvrer af betydning for færdselssikkerheden

Et udvalg af de følgende manøvrer kontrolleres (mindst to manøvrer for de fire punkter, herunder en manøvre i baggear):

- 7.2.1. Bakke ligeud eller bakke højre eller venstre rundt om et hjørne og samtidig forblive i den rigtige vognbane.
- 7.2.2. Foretage vending ved at bakke og køre frem.
- 7.2.3. Parkere køretøjet og forlade en parkeringsplads (parallel, skrå eller vinkelret ved at bakke eller køre frem, såvel på jævn som på stigende og faldende vej).
- 7.2.4. Foretage præcis opbremsning; en hård nødbremsning er dog ikke obligatorisk.

7.3. Kategori BE: kontrol af særlige manøvrer af betydning for færdselssikkerheden

- 7.3.1. Sammenkoble og frakoble, eller frakoble og sammenkoble, motorkøretøj og påhængskøretøj; i løbet af denne manøvre skal køretøjet og påhængsvognen stå side om side (dvs. ikke på en linje).
- 7.3.2. Bakke i en kurve, hvis krumningsradius det overlades til medlemsstaterne at fastsætte.
- 7.3.3. Parkere sikkert med henblik på læsning/aflæsning.

7.4. Adfærd i trafikken

Ansøgeren skal på betryggende vis kunne foretage alle følgende manøvrer i normale trafiksituationer under iagttagelse af de nødvendige forsigtighedsregler:

- 7.4.1. Forlade en parkeringsplads, fortsætte kørslen efter et stop i trafikken, køre ud fra en udkørsel.
- 7.4.2. Kørsel på lige vejstrækninger; passere modkørende køretøjer, herunder i snævre passager.
- 7.4.3. Køre rundt om hjørner.
- 7.4.4. Kryds: køre frem til og passere vejkryds og forgreninger.
- 7.4.5. Retningsskift: svinge til højre og venstre; skifte vognbane.
- 7.4.6. Køre ind på/af motorvej eller lignende (hvis det findes): tilkørsel i accelerationssporet; frakørsel i decelerationssporet.
- 7.4.7. Overhaling/forbikørsel: overhaling af anden trafik (om muligt); kørsel langs forhindringer, f.eks. parkerede biler; (eventuelt) blive overhalet af anden trafik.
- 7.4.8. Særlige vejtyper (hvis de findes): rundkørsler, jernbaneoverskæringer, sporvogns-/busstop, fodgængerovergange, op-/nedkørsel ad lange stigende/faldende vejstrækninger.
- 7.4.9. Træffe de nødvendige foranstaltninger, når køretøjet forlades.

8. Praktisk prøve for kategori C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 og D1E**8.1. Klargøring og teknisk kontrol af køretøjets stand af betydning for færdselssikkerheden**

Ansøgere skal demonstrere, at de er i stand til at forberede sig på sikker kørsel, ved at opfylde følgende krav:

- 8.1.1. Nødvendige reguleringer af sædet for at opnå korrekt kørestilling.
- 8.1.2. Regulering af førerspejle, sikkerhedsseler og nakkestøtter, hvis de findes.
- 8.1.3. Vilkårlig kontrol af dæk, styretøj, bremses, lygter, refleksanordninger, tegngivningsapparater og lydsignalapparater.
- 8.1.4. Kontrol af servobremse og servostyring; kontrollere tilstanden af hjul, hjulbolte, stænklapper, forrude, vinduer og vinduesviskere, væsker (f.eks. motorolie, kølervæske og sprinklervæske); kontrollere og anvende instrumentbræt, herunder fartskriverudstyr i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85.
- 8.1.5. Kontrollere lufttryk, trykluftbeholdere og hjulophæng.
- 8.1.6. Kontrol af sikkerhedsfaktorer vedrørende belæsning af køretøjet: vognkasse, presenninger, døre til lastrum, (eventuel) læsemekanisme, sikring af førerhus i låst stilling, læssemetode og fastgørelse af lasten (kun kategori C, CE, C1 og C1E).
- 8.1.7. Kontrol af koblingsmekanismen, bremses og elektriske forbindelser (kun kategori CE, C1E, DE og D1E).
- 8.1.8. Være i stand til at tage særlige forholdsregler i forbindelse med køretøjets sikkerhed; kontrol af vognkassen, døre, nødudgange, førstehjælpsudstyr, brandslukningsudstyr og andet sikkerhedsudstyr (kun kategori D, DE, D1 og D1E).
- 8.1.9. Læse et vejkort og planlægge en rute, herunder brug af elektroniske navigationssystemer (valgfrit).

8.2. Kontrol af særlige manøvrer af betydning for færdselssikkerheden

- 8.2.1. Sammenkoble og frakoble, eller frakoble og sammenkoble, motorkøretøj og påhængsvogn eller sættevogn (kun kategori CE, C1E, DE og D1E); i løbet af denne manøvre skal køretøjet og påhængskøretøjet stå side om side (dvs. ikke på en linje).
- 8.2.2. Bakke i en kurve, hvis krumningsradius overlades til medlemsstaterne.
- 8.2.3. Parkere sikkert med henblik på læsning/aflæsning ved en læsserampe, platform eller lignende (kun kategori C, CE, C1 og C1E).
- 8.2.4. Parkere for at lade passagerer stige sikkert på og af bussen (kun kategori D, DE, D1 og D1E).

8.3. Adfærd i trafikken

Ansøgeren skal på betryggende vis kunne foretage alle følgende manøvrer i normale trafiksituationer under iagttagelse af de nødvendige forsigtighedsregler:

- 8.3.1. Forlade en parkeringsplads, fortsætte kørslen efter et stop i trafikken, køre ud fra en udkørsel.
- 8.3.2. Kørsel på lige vejstrækninger; passere modkørende køretøjer, herunder i snævre passager.
- 8.3.3. Køre rundt om hjørner.
- 8.3.4. Kryds: køre frem til og passere vejkryds og forgreninger.
- 8.3.5. Retningsskift: svinge til højre og venstre; skifte vognbane.
- 8.3.6. Køre ind på/af motorvej eller lignende (hvis det findes): tilkørsel i accelerationssporet; frakørsel i decelerationssporet.
- 8.3.7. Overhaling/forbikørsel: overhaling af anden trafik (om muligt); kørsel langs forhindringer, f.eks. parkerede biler; (eventuelt) blive overhalet af anden trafik.

- 8.3.8. Særlige vejtyper (hvis de findes): rundkørsler, jernbaneoverskæringer, sporvogns-/busstop, fodgængerovergange, op-/nedkørsel ad lange stigende/faldende vejstrækninger.
- 8.3.9. Træffe de nødvendige foranstaltninger, når køretøjet forlades.

9. Bedømmelse af den praktiske prøve

- 9.1. Bedømmelsen gælder i alle kørselssituationer den ubesværet, hvormed ansøgeren benytter køretøjets forskellige betjeningsapparater, og dennes evne til, under iagttagelse af færdselssikkerheden, at færdes i trafikken. Hele prøven skal give den køreprøvesagkyndige indtryk af sikkerhed. Alle kørselsfejl og enhver form for risikabel adfærd, som bringer prøvekøretøjets, passagerernes eller andre trafikanters umiddelbare sikkerhed i fare, medfører, uanset om de kræver indgreb fra den køreprøvesagkyndiges eller ledsagerens side, at prøven ikke består. Den køreprøvesagkyndige kan imidlertid frit afgøre, om den praktiske prøve skal fuldføres eller ikke.

Prøvesagkyndige skal uddannes til at foretage en korrekt bedømmelse af ansøgerens evne til at køre sikkert. Et af medlemsstaten godkendt organ skal føre kontrol og tilsyn med de prøvesagkyndiges arbejde med henblik på at sikre en korrekt og konsekvent bedømmelse af fejl i overensstemmelse med de i dette bilag fastsatte normer.

- 9.2. Ved bedømmelsen bør de prøvesagkyndige være særligt opmærksomme på, om en ansøger udviser en defensiv og social kørselsadfærd. Det giver et indtryk af den generelle kørestil, og den prøvesagkyndige bør tage dette med i betragtningerne ved den samlede bedømmelse af ansøgeren. Kriterierne omfatter tilpasset og resolut (men sikker) kørsel, som tager hensyn til vej- og vejforhold, anden trafik, andre trafikanters interesser (især de mest udsatte) samt forudseenhed.
- 9.3. Den prøvesagkyndige bedømmer endvidere ansøgeren på følgende punkter:
- 9.3.1. Beherskelse af køretøjet, herunder rigtig anvendelse af sikkerhedssele, førerspejle, nakkestøtte og sæde; rigtig anvendelse af lygter og andet udstyr; rigtig betjening af kobling, gear, speeder, bremsesystem (herunder tredje bremsesystem, hvis det findes) og styretøj; beherskelse af køretøjet under forskellige forhold og ved forskellige hastigheder; stabil placering på vejbanen; køretøjets vægt, dimensioner og egenskaber; lastens vægt og art (kun kategori BE, C, CE, C1, C1E, DE og D1E); passagerers komfort (kun kategori D, DE, D1 og D1E) (ingen hurtig acceleration, jævn kørsel og ingen hårde opbremsninger).
- 9.3.2. Økonomisk og miljøvenlig kørsel under hensyntagen til omdrejningstallet, gearskift, bremsning og acceleration (kun kategori BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 og D1E).
- 9.3.3. Orienteringsevne: i alle retninger, rigtig anvendelse af spejle samt orientering på langt, mellemlangt og nært hold.
- 9.3.4. Forkørselsret/vigepligt: forkørselsret i kryds og ved forgreninger, vigepligt i andre situationer (f.eks. ved retningskift, vognbaneskift, særlige manøvrer).
- 9.3.5. Korrekt placering på vejen: rigtig placering på vejen, i vognbaner, i rundkørsler, ved kørsel rundt om hjørner, passende til et køretøjs type og køreegenskaber, rettidigt positionsskift.
- 9.3.6. Afstand: holde passende afstand til forankørende og til siden, holde passende afstand fra andre trafikanter.
- 9.3.7. Hastighed: ingen overskridelse af hastighedsgrænserne, tilpasse farten til vej- og trafikforhold og i givet fald til nationale hastighedsgrænser, kørsel med en hastighed, som muliggør opbremsning inden for et synligt og frit stykke af vejen, tilpasse hastigheden til tilsvarende trafikanters generelle hastighed.
- 9.3.8. Lyssignaler, færdselstavler og andre forhold: korrekt adfærd ved lyssignaler, adlyde anvisninger fra personer, som dirigerer færdslen, korrekt adfærd ved færdselstavler (forbud eller påbud), tage passende forholdsregler ved vejafmærkninger.
- 9.3.9. Tegngivning: give tegn, hvor nødvendigt, på en korrekt og rettidig måde, korrekt angivelse af retning, tage passende forholdsregler ved tegngivning fra andre trafikanter.
- 9.3.10. Bremsning og stop: rettidig deceleration, bremsning og stop efter omstændighederne, forudseenhed, anvendelse af de forskellige bremsesystemer (kun kategori C, CE, D og DE); anvendelse af andre fartbegrænsende systemer end bremsesystemer (kun for kategori C, CE, D og DE).

10. Prøvens varighed

Både prøvens varighed og den afstand, som tilbagelægges, skal være tilstrækkelige til, at de i punkt B i dette bilag foreskrevne færdigheder og adfærdsformer kan bedømmes. Den kørselstid, der afsættes til den praktiske prøve, må under ingen omstændigheder være under 25 minutter for kategori A, A1, A2, B, B1 og BE og 45 minutter for de øvrige kategorier. Perioden omfatter ikke modtagelse af ansøgeren, forberedelse af køretøjet, teknisk kontrol af køretøjet for så vidt angår færdselssikkerhed, særlige manøvrer eller meddelelse om resultatet af den praktiske prøve.

11. Hvor finder prøven sted?

Den del af prøven, som gælder bedømmelsen af særlige manøvrer, kan foregå på en særlig prøvebane. Den del af prøven, som gælder adfærd i trafikken, skal så vidt muligt finde sted på landeveje, motortrafikveje og motorveje (eller lignende) samt på alle typer veje i byen (beboelseskvarterer, områder med 30 og 50 km/t, gennemfartsveje), idet disse skal kunne frembyde de forskellige typer vanskeligheder, en fører af et motorkøretøj kan komme ud for. Det vil være hensigtsmæssigt, hvis prøven kan afholdes under forhold med skiftende trafikthed. Køretiden på vejen bør anvendes optimalt til at bedømme ansøgerens adfærd i alle de forskellige trafikområder, man kommer ud for, med særlig vægt på overgangen mellem områderne.

II. KUNDSKABER, FÆRDIGHEDER OG ADFÆRD I FORBINDELSE MED KØRSEL MED MOTORKØRETØJ

Enhver fører af et motorkøretøj skal til enhver tid være i besiddelse af de kundskaber og færdigheder og udvise den adfærd, der er beskrevet under punkt 1-9 i det foregående, for at gøre ham i stand til:

- at opfatte de farer, som opstår i trafikken, og bedømme deres alvor,
- at beherske køretøjet, så farlige situationer undgås, og reagere hensigtsmæssigt, hvis sådanne situationer opstår,
- at overholde færdselsreglerne, især dem, hvis formål er at forhindre trafikulykker og sikre en jævn afvikling af trafikken,
- at opdage de vigtigste tekniske fejl ved sit køretøj, især fejl, som bringer sikkerheden i fare, og sørge for en hensigtsmæssig afhjælpning heraf,
- at være opmærksom på alle forhold, som påvirker førerens adfærd (alkohol, træthed, nedsat synsevne osv.), således at han bevarer den fulde brug af de evner, færdselssikkerheden kræver,
- ved hensynsfuld optræden at bidrage til andre trafikanter sikkerhed, herunder navnlig de svageste og mest udsatte.

Medlemsstaterne kan træffe passende foranstaltninger for at sikre, at førere, som ikke længere besidder de kundskaber, færdigheder og den adfærd, der er angivet i punkt 1-9, kan få genopfrisket disse kundskaber og færdigheder og fremover vil udvise den adfærd, der kræves for at føre et motorkøretøj.

BILAG III

MINDSTEKRAV MED HENSYN TIL FYSISK OG PSYKISK EGNETHED TIL AT FØRE MOTORKØRETØJ

DEFINITIONER

1. I dette bilag inddeles førerne i to grupper:
 - 1.1. Gruppe 1:

førere af køretøjer i kategori A, A1, A2, AM, B, B1 og BE.
 - 1.2. Gruppe 2:

førere af køretøjer i kategori C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 og D1E.
- 1.3. Det kan fastsættes i den nationale lovgivning, at dette bilags bestemmelser for førere i gruppe 2 gælder for førere af køretøjer i kategori B, der anvender deres kørekort i erhvervsmæssigt øjemed (førere af hyrevogne, ambulancer mv.).
2. Herefter klassificeres enhver, der anmoder om udstedelse eller fornyelse af kørekort, i den gruppe, som vedkommende kommer til at tilhøre, når kørekortet er udstedt eller fornyet.

LÆGEUNDERSØGELSER

3. Gruppe 1

Ansøgerne skal underkastes en lægeundersøgelse, hvis det i forbindelse med de formaliteter, der kræves gennemført, eller under de prøver, de skal aflægge, inden de erhverver kørekort, viser sig, at deres evne til at føre motorkøretøj er nedsat af en af de grunde, der er omhandlet i dette bilag.
4. Gruppe 2

Ansøgerne skal underkastes en lægeundersøgelse inden udstedelsen af deres første kørekort, og førerne skal derefter ved hver fornyelse af kørekortet undersøges i overensstemmelse med den gældende nationale ordning i den medlemsstat, hvor de har deres sædvanlige bopæl.
5. Medlemsstaterne kan opstille strengere standarder end foreskrevet i dette bilag for udstedelse og fornyelse af kørekort.

SYNET

6. Den, der ansøger om kørekort, skal undersøges med henblik på at sikre, at vedkommendes synssans er tilstrækkelig god til, at han kan føre motorkøretøj. Er der grund til at nære formodning om, at ansøgerens syn ikke er tilstrækkeligt godt, skal han undersøges af en kompetent lægelig myndighed. I undersøgelsen skal der navnlig lægges vægt på synsstyrken, synsfeltet, synsevnen i tussmørke og fremadskridende øjenssygdomme.

Intraokulære linser betragtes ikke som korrigerende linser i dette bilags forstand.

Gruppe 1

- 6.1. Den, der ansøger om udstedelse eller fornyelse af kørekort, skal, eventuelt med korrigerende linser, have en binokular synsstyrke på mindst 0,5 på de to øjne tilsammen. Kørekort må hverken udstedes eller fornyes, hvis det under lægeundersøgelsen har vist sig, at vedkommendes synsfelt er under 120° i det horisontale plan, medmindre der i ganske særlige tilfælde kan dispenseres herfra på grundlag af en lægelig vurdering og en praktisk prøve med positivt resultat, eller at hans syn af andre årsager er sådant, at hans evne til at føre motorkøretøj på betryggende vis er nedsat. Konstateres der, eller gives der oplysning om en fremadskridende øjenssygdom, kan kørekort udstedes eller fornyes på betingelse af, at vedkommende jævnligt undersøges af en kompetent lægelig myndighed.
- 6.2. Den, der ansøger om udstedelse eller fornyelse af kørekort, og som har totalt funktionelt tab af synsevne på det ene øje, eller som kun bruger det ene øje, f.eks. i tilfælde af dobbeltsyn (diplopi), skal have en synsstyrke på mindst 0,6, eventuelt med korrigerende linser. Den kompetente lægelige myndighed skal attestere, at dette monokulære syn har eksisteret så længe, at vedkommende har vænnet sig til det, samt at synsfeltet på det raske øje er normalt.

Gruppe 2

- 6.3. Den, der ansøger om udstedelse eller fornyelse af kørekort, skal, eventuelt med korrigerende linser, have en synsstyrke på mindst 0,8 på det bedste øje og mindst 0,5 på det dårligste øje. Er værdierne på 0,8 og 0,5 opnået ved hjælp af korrigerende linser, skal den ikke-korrigerede synsstyrke på hvert af øjnene være 0,05, eller korrektionen af den mindst krævede synsstyrke (0,8 og 0,5) skal være opnået ved hjælp af brilleglas, hvis styrke ikke må overstige plus eller minus otte dioptrier, eller ved hjælp af kontaktlinser (ikke-korrigeret syn = 0,05). Korrektionen skal kunne tåles godt. Kørekort må hverken udstedes eller fornyes, hvis ansøgeren eller føreren ikke har et normalt binokulært synsfelt, eller hvis han lider af dobbeltsyn (diplopi).

HØRELSEN

7. Kørekort kan udstedes eller fornyes for ansøgere og førere i gruppe 2 på grundlag af en udtalelse fra de kompetente lægelige myndigheder; ved lægeundersøgelsen skal der tages hensyn til kompensationsmulighederne.

BEVÆGELSESHÆMMEDE

8. Kørekort må hverken udstedes eller fornyes for ansøgere og førere, der lider af sygdomme eller deformiteter i bevægeapparatet, som gør det risikabelt, at vedkommende fører motorkøretøj.

Gruppe 1

- 8.1. Der kan efter udtalelse fra en kompetent lægelig myndighed eventuelt udstedes kørekort med særlige klausuler til fysisk handicappede ansøgere og førere. Udtalelsen skal være baseret på en medicinsk vurdering af den pågældendes sygdom eller deformitet og om nødvendigt på en praktisk prøve; den skal suppleres med en angivelse af, hvordan køretøjet kan være tilpasset føreren, og det skal endvidere anføres, at der skal anvendes ortopædisk protese, hvis det konstateres, at kørslen ved brugen af en sådan kan ske på betryggende vis.
- 8.2. Kørekort kan udstedes eller fornyes for ansøgere med en fremadskridende sygdomstilstand, såfremt vedkommende jævnligt kontrolleres med henblik på at konstatere, om han stadig kan føre motorkøretøj på betryggende vis.

Kørekort kan udstedes eller fornyes uden krav om regelmæssig lægekontrol, når handicappet er stabiliseret.

Gruppe 2

- 8.3. Den kompetente lægelige myndighed tager behørigt hensyn til de yderligere risici, der er forbundet med at føre de motorkøretøjer, der indgår i denne gruppe.

HJERTE- OG KARSYGDOMME

9. Sygdomme, der kan medføre, at den, der anmoder om udstedelse eller fornyelse af kørekort, udsættes for pludselige svigt i hjerte- og kredsløbssystemet, der kan bevirke en pludselig ændring af hjernevirksomheden, udgør en risiko for færdselssikkerheden.

Gruppe 1

- 9.1. Kørekort må hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere, der lider af alvorlige forstyrrelser i hjerterytmen.
- 9.2. Kørekort kan, på grundlag af en lægeerklæring, udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der anvender pacemaker, såfremt der gennemføres regelmæssig lægekontrol.
- 9.3. Udstedelse eller fornyelse af kørekort til ansøgere og førere, der lider af blodtryksforstyrrelser, kan ske efter vurdering af de øvrige resultater af en undersøgelse, eventuelle tilknyttede komplikationer og den risiko, disse udgør for færdselssikkerheden.
- 9.4. Generelt må kørekort hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der lider af angina pectoris, når de er i hvile eller ved sindsbevægelse. Udstedelse eller fornyelse af kørekort til ansøgere og førere, der har haft hjerteinfarkt, kan kun finde sted på grundlag af en lægeerklæring og eventuelt med krav om regelmæssig lægekontrol.

Gruppe 2

- 9.5. Den kompetente lægelige myndighed tager behørigt hensyn til de yderligere risici, der er forbundet med at føre de motorkøretøjer, der indgår i denne gruppe.

SUKKERSYGE

10. Kørekort kan på grundlag af en lægeerklæring udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der lider af sukkersyge, såfremt der gennemføres regelmæssig lægekontrol afpasset efter hvert enkelt tilfælde.

Gruppe 2

- 10.1. Ansøgere og førere i denne gruppe, der lider af en sukkersyge, der kræver insulinbehandling, kan hverken få udstedt eller fornyet kørekort, undtagen i helt specielle tilfælde, når der foreligger en behørigt begrundet lægeerklæring, og såfremt der gennemføres regelmæssig lægekontrol.

NERVESYGDOMME

11. Kørekort kan hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der lider af en alvorlig nervesygdom, medmindre anmodningen underbygges af en lægeerklæring.

I denne henseende skal der tages hensyn til de funktionsmæssige muligheder af og prognosen for nervemæssige forstyrrelser, der skyldes sygdomme eller operationer i centralnervesystemet eller i det perifere nervesystem, som udvendigt giver sig bevægelsesmæssige, sensoriske eller trofiske udslag, eller som påvirker balancen og koordinationen. Kørekort kan i disse tilfælde udstedes eller fornyes på betingelse af, at der jævnligt gennemføres undersøgelser, hvis der er risiko for, at tilstanden forværres.

12. Epilepsianfald og andre alvorlige bevidsthedsforstyrrelser udgør en betydelig risiko for færdselssikkerheden, hvis anfaldene indtræffer, medens patienten fører et motorkøretøj.

Gruppe 1

- 12.1. Kørekort kan udstedes eller fornyes på grundlag af en undersøgelse foretaget af en kompetent lægelig myndighed, og såfremt der gennemføres regelmæssig lægekontrol. Den lægelige myndighed bedømmer epilepsien eller de andre bevidsthedsforstyrrelser, sygdommens form og kliniske udvikling (har der f.eks. ikke været anfald i to år), behandlingen og dens resultater.

Gruppe 2

- 12.2. Kørekort må hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der har eller kan få epileptiske anfald eller andre alvorlige bevidsthedsforstyrrelser.

MENTALE FORSTYRRELSE

Gruppe 1

- 13.1. Kørekort må hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere:

- der lider af alvorlige mentale forstyrrelser, medfødte eller erhvervet ved sygdomme, traumatiske lidelser eller neurokirurgiske indgreb,
- der er alvorligt mentalt retarderede,
- der lider af alvorlig alderdomssvækkelse, en alvorligt svækket dømmekraft, adfærd eller tilpasningsevne, der er knyttet til personligheden,

medmindre anmodningen underbygges af en lægeerklæring og på betingelse af, at der gennemføres regelmæssig lægekontrol, hvis der er behov herfor.

Gruppe 2

- 13.2. Den kompetente lægelige myndighed tager behørigt hensyn til de yderligere risici, der er forbundet med at føre de motorkøretøjer, der indgår i denne gruppe.

ALKOHOL

14. Indtagelse af alkohol udgør en betydelig risiko for færdselssikkerheden. På grund af problemets alvor må der udvises stor årvågenhed fra lægeside.

Gruppe 1

- 14.1. Kørekort må hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der er afhængige af alkohol, eller som ikke kan holde bilkørsel og indtagelse af alkohol adskilt.

Kørekort kan udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der har været kroniske alkoholikere, efter en periode, hvori de beviseligt har været afholdende, såfremt der foreligger lægeerklæring og gennemføres regelmæssig lægekontrol.

Gruppe 2

- 14.2. Den kompetente lægelige myndighed tager behørigt hensyn til de yderligere risici, der er forbundet med at føre de motorkøretøjer, der indgår i denne gruppe.

NARKOTIKA OG LÆGEMIDLER

15. Misbrug

Kørekort må hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, som er afhængige af psykofarmaka, eller som, uden at være afhængige deraf, regelmæssigt indtager psykofarmaka, uanset hvilken kategori kørekort der anmodes om.

Regelmæssig indtagelse

Gruppe 1

- 15.1. Kørekort må hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der regelmæssigt indtager psykofarmaka, uanset disses form, når de kan nedsætte vedkommendes evne til at føre motorkøretøj på betryggende vis, og hvis den indtagne mængde er så stor, at den påvirker kørslen negativt. Det samme gælder alle andre lægemidler eller kombinationer af lægemidler, der påvirker evnen til at føre motorkøretøj.

Gruppe 2

- 15.2. Den kompetente lægelige myndighed tager behørigt hensyn til de yderligere risici, der er forbundet med at føre de motorkøretøjer, der indgår i denne gruppe.

NYRESYGDOMME

Gruppe 1

- 16.1. Kørekort kan på grundlag af en lægeerklæring udstedes til og fornyes for ansøgere og førere, der lider af alvorlig nyreinsufficiens, såfremt der gennemføres regelmæssig lægekontrol.

Gruppe 2

- 16.2. Kørekort kan hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der lider af alvorlig, irreversibel nyreinsufficiens, undtagen i særlige tilfælde, der er behørigt dokumenteret ved lægeerklæring, og på betingelse af, at der gennemføres regelmæssig lægekontrol.

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Gruppe 1

- 17.1. Kørekort kan på grundlag af en lægeerklæring udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der har undergået en organtransplantation eller implantation af kunstige organer, der kan påvirke evnen til at føre motorkøretøj, på betingelse af, at der gennemføres regelmæssig lægekontrol, såfremt der er behov herfor.

Gruppe 2

- 17.2. Den kompetente lægelige myndighed tager behørigt hensyn til de yderligere risici, der er forbundet med at føre de motorkøretøjer, der indgår i denne gruppe.

18. Generelt må kørekort hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der lider af en anden sygdom end de ovenfor nævnte, som kan nedsætte evnen til at føre motorkøretøj på betryggende vis, medmindre anmodningen er underbygget af en lægeerklæring og på betingelse af, at der gennemføres regelmæssig lægekontrol, såfremt der er behov herfor.

BILAG IV

MINDSTEKRAV TIL PERSONER, DER GENNEMFØRER PRAKTISKE KØREPRØVER

1. **Kompetencer, der kræves af køreprøvesagkyndige**

- 1.1. En person, der er godkendt til at foretage en praktisk vurdering i et motorkøretøj af en ansøgers køreevner, skal have viden, færdigheder og forståelse inden for de emner, der er anført i punkt 1.2-1.6.
- 1.2. Den køreprøvesagkyndiges kompetencer skal være relevante for vurdering af en ansøgers kørsel ved en køreprøve i den valgte kørekortkategori.
- 1.3. Viden om og forståelse af kørsel og vurdering:
 - teori om adfærd i trafikken,
 - opfattelse af farer og undvigelse af ulykker,
 - det pensum, der ligger til grund for køreprøvestandarder,
 - kravene ved køreprøven,
 - den relevante del af færdselslovgivningen, herunder relevant EU-lovgivning og national lovgivning samt forklarende retningslinjer,
 - vurderingsteori og -teknikker,
 - defensiv kørsel.
- 1.4. Vurderingsevner:
 - evne til præcist at iagttage, overvåge og evaluere ansøgerens samlede præstation, navnlig:
 - korrekt og fuldstændig erkendelse af faresituationer,
 - præcis afgørelse af årsagen til og de sandsynlige følger af sådanne situationer,
 - opnåelse af kompetence og erkendelse af fejl,
 - ensartet og konsekvent vurdering,
 - hurtig tilegnelse af informationer og uddragning af de centrale elementer,
 - forudseenhed, identifikation af potentielle problemer og udvikling af løsningsstrategier,
 - hurtig og konstruktiv feedback.
- 1.5. Personlige køreevner:
 - En person, der er godkendt til at gennemføre en praktisk prøve i forbindelse med en kategori af kørekort, skal kunne føre den pågældende type motorkøretøj på et konstant højt kørselsniveau.
- 1.6. Højt serviceniveau:
 - fastlægge og meddele, hvad ansøgeren kan forvente under prøven,
 - meddele sig tydeligt og vælge indhold, stil og sprogbrug afhængig af publikum og situation samt svare på spørgsmål fra ansøgerne,
 - sørge for tydelig feedback om prøveresultatet,
 - behandle ansøgere med respekt og uden forskelsbehandling.
- 1.7. Viden om køretøjsteknik og -fysik
 - viden om køretøjsteknik, som f.eks. styretøj, dæk, bremses og lys, navnlig i forbindelse med motorcykler og tunge køretøjer,
 - lastesikkerhed,
 - viden om køretøjsfysik, som f.eks. hastighed, friktion, dynamik, energi.
- 1.8. Brændstofbesparende og miljøvenlig kørsel

2. **Generelle betingelser**

2.1. Køreprøvesagkyndige for kategori B:

- a) skal have haft kørekort til kategori B i mindst tre år,
- b) skal være fyldt 23 år,
- c) skal have bestået den i punkt 3 i dette bilag nævnte grunduddannelse og derefter have gennemgået den i punkt 4 i dette bilag nævnte kvalitetssikring og efteruddannelse,
- d) skal have afsluttet en erhvervsuddannelse, der mindst omfatter niveau 3 som defineret i Rådets beslutning 85/368/EØF af 16. juli 1985 om sammenlignelighed af de ved erhvervsuddannelse i medlemsstaterne opnåede kvalifikationer ⁽¹⁾,
- e) må ikke samtidig være erhvervsaktiv som kørelærer i en køreskole.

2.2. Køreprøvesagkyndige for de øvrige kategorier:

- a) skal have kørekort til den pågældende kategori eller have erhvervet tilsvarende viden gennem en relevant erhvervsuddannelse,
- b) skal have bestået den i punkt 3 i dette bilag nævnte grunduddannelse og derefter have gennemgået den i punkt 4 i dette bilag nævnte kvalitetssikring og efteruddannelse,
- c) skal have været køreprøvesagkyndig for kategori B og udøvet dette hverv i mindst tre år; kravet om treårsperioden kan opgives, hvis den prøvesagkyndige godtgør, at han har:
 - mindst fem års erfaring med kørsel i den pågældende kategori eller
 - en teoretisk og praktisk vurdering af køreevner på et højere niveau end krævet for at opnå kørekort, således at dette krav bliver unødvendigt,
- d) skal have afsluttet en erhvervsuddannelse, der mindst omfatter niveau 3, som defineret i beslutning 85/368/EØF,
- e) må ikke samtidig være erhvervsaktiv som kørelærer i en køreskole.

2.3. *Ækvivalens*

- 2.3.1. Medlemsstaterne kan godkende, at en køreprøvesagkyndig gennemfører køreprøver for kategori AM, A1, A2 og A efter at have bestået den i punkt 3 nævnte grunduddannelse for en af disse kategorier.
- 2.3.2. Medlemsstaterne kan godkende, at en køreprøvesagkyndig gennemfører køreprøver for kategori C1, C, D1 og D efter at have bestået den i punkt 3 nævnte grunduddannelse for en af disse kategorier.
- 2.3.3. Medlemsstaterne kan godkende, at en køreprøvesagkyndig gennemfører køreprøver for kategori BE, C1E, CE, D1E og DE efter at have bestået den i punkt 3 nævnte grunduddannelse for en af disse kategorier.

3. **Grunduddannelse**

3.1. *Oplæring*

- 3.1.1. Inden en person kan godkendes til at gennemføre køreprøver, skal den pågældende på tilfredsstillende måde have afsluttet et uddannelsesprogram, som medlemsstaterne kan fastlægge med henblik på erhvervelse af de kompetencer, der er omhandlet i punkt 1.
- 3.1.2. Medlemsstaterne fastslår, om indholdet af eventuelle særlige uddannelsesprogrammer fører til godkendelse til at gennemføre køreprøver for en eller flere kategorier af kørekort.

⁽¹⁾ EFT L 199 af 31.7.1985, s. 56.

3.2. Eksaminer

- 3.2.1. Inden en person kan godkendes til at gennemføre køreprøver, skal den pågældende demonstrere tilfredsstillende viden, forståelse, færdigheder og evner inden for de emner, der er anført i punkt 1.
- 3.2.2. Medlemsstaterne afholder eksaminer, hvor det på pædagogisk passende måde vurderes, om en person har de kompetencer, der er omhandlet i punkt 1, navnlig punkt 1.4. Eksamensforløbet skal omfatte både en teoretisk og en praktisk del. Der kan anvendes computerbaseret vurdering, hvis det er hensigtsmæssigt. De nærmere enkeltheder vedrørende arten og varigheden af prøver og vurderinger som led i eksaminationen fastlægges af de enkelte medlemsstater.
- 3.2.3. Medlemsstaterne fastslår, om indholdet af eventuelle særlige eksaminer fører til godkendelse til at gennemføre køreprøver for en eller flere kategorier af kørekort.

4. Kvalitetssikring og efteruddannelse

4.1. Kvalitetssikring

- 4.1.1. Medlemsstaterne indfører kvalitetssikringsordninger for at opretholde de køreprøvesagkyndiges standard.
- 4.1.2. Kvalitetssikringsordningerne skal omfatte tilsyn med de køreprøvesagkyndige i forbindelse med udførelsen af deres arbejde, efteruddannelse, fornyede godkendelse og løbende faglige udvikling samt regelmæssig kontrol af resultaterne af de køreprøver, de har gennemført.
- 4.1.3. Medlemsstaterne sørger for, at alle køreprøvesagkyndige underkastes et årligt tilsyn under anvendelse af de kvalitetssikringsordninger, der er nævnt i punkt 4.1.2. Desuden sørger medlemsstaterne for, at alle køreprøvesagkyndige en gang hvert femte år observeres, mens de gennemfører køreprøver, i en periode på sammenlagt mindst en halv dag, således at det er muligt at observere flere køreprøver. Hvis der er grund til påtale, skal der tages initiativ til at rette op på forholdet. Den person, der foretager tilsynet, skal være godkendt hertil af medlemsstaten.
- 4.1.4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en køreprøvesagkyndig, der er godkendt til at gennemføre køreprøver i mere end en kategori, og som opfylder tilsynskravet i forbindelse med køreprøver i en kategori, også opfylder kravet i mere end en kategori.
- 4.1.5. Arbejdet med køreprøver overvåges og tilses af et organ, der er godkendt af medlemsstaten, for at sikre en korrekt og konsekvent vurdering.

4.2. Efteruddannelse.

- 4.2.1. Medlemsstaterne sørger for, at de køreprøvesagkyndige for at bevare deres godkendelse, og uanset hvor mange kategorier de er godkendt til:
- som et minimum gennemfører en regelmæssig efteruddannelse af i alt fire dages varighed for hver toårsperiode for at:
 - vedligeholde og genopfriske den nødvendige viden og de nødvendige færdigheder i at afholde prøver,
 - udvikle nye kompetencer, der har fået væsentlig betydning for udøvelsen af deres erhverv,
 - sikre, at den køreprøvesagkyndige fortsat gennemfører prøver på en retfærdig og ensartet måde,
 - som et minimum gennemfører en efteruddannelse af i alt mindst fem dages varighed for hver femårsperiode for at:
 - udvikle og vedligeholde de nødvendige praktiske kørefærdigheder.
- 4.2.2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at de køreprøvesagkyndige, som ifølge den gældende kvalitetssikringsordning har udvist alvorlige mangler, omgående modtager særlig efteruddannelse.
- 4.2.3. Efteruddannelsen kan foregå som briefing, klasseundervisning, konventionel eller edb-baseret læring, og den kan gennemføres individuelt eller på gruppebasis. Den kan omfatte fornyet godkendelse af standarder, hvis medlemsstaterne finder det hensigtsmæssigt.

- 4.2.4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en køreprøvesagkyndig, der er godkendt til at gennemføre køreprøver i mere end en kategori, og som opfylder efteruddannelseskravet i forbindelse med køreprøver i en kategori, også opfylder kravet i mere end en kategori, hvis betingelsen i punkt 4.2.5 er opfyldt.
- 4.2.5. Hvis en køreprøvesagkyndig i løbet af en periode på 24 måneder ikke har gennemført prøver for en bestemt kategori, foretager han en passende fornyet vurdering, inden han får tilladelse til at gennemføre køreprøver for den pågældende kategori. Denne fornyede vurdering kan foretages som led i kravet i punkt 4.2.1.

5. **Erhvervede rettigheder**

- 5.1. Medlemsstaterne kan tillade, at personer, der umiddelbart inden disse bestemmelsers ikrafttræden havde tilladelse til at gennemføre køreprøver, fortsætter hermed, uanset at de ikke er godkendt i henhold til de generelle betingelser i punkt 2 eller grunduddannelsesforløbet i punkt 3.
- 5.2. Disse køreprøvesagkyndige er imidlertid omfattet af de regelmæssige tilsyn og kvalitetssikringsordninger, der er omhandlet i punkt 4.
-

BILAG V

**MINDSTEKRAV TIL UDDANNELSE OG PRØVNING AF FØRERE AF DE SAMMENKOBLEDE KØRETØJER,
DER ER DEFINERET I ARTIKEL 4, STK. 4, LITRA B), ANDET AFSNIT**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at:
 - godkende og overvåge den uddannelse, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra d), eller,
 - afholde den prøve i færdigheder og adfærd, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra d).
- 2.1 Varigheden af føreruddannelsen
 - mindst 7 timer.
3. Indholdet af føreruddannelsen

Føreruddannelsen skal omfatte den viden, de færdigheder og den adfærd, der er beskrevet i punkt 2 og 7 i bilag II. Der skal navnlig lægges vægt på følgende:

 - køretøjsdynamik, sikkerhedskriterier, det trækkende køretøj og påhængskøretøjet (koblingsmekanismen), korrekt læsning og sikkerhedsanordninger.

En praktisk komponent, der omfatter følgende øvelser: acceleration, deceleration, vendemanøvrer, bremsning, bremselængde, vognbaneskift, bremsning/undvigemanøvre, udsving med påhængskøretøj, sammen- og frakobling af motorkøretøj og påhængskøretøj, parkering;

 - alle deltagere i uddannelsen skal gennemføre den praktiske komponent og vise deres færdigheder og adfærd på offentlig vej,
 - sammenkoblede køretøjer, der anvendes i uddannelsen, skal henhøre under den kategori af kørekort, som deltagerne har anmodet om.
4. Varighed og indhold af prøven til kontrol af færdigheder og adfærd

Varigheden af prøven og den tilbagelagte strækning skal være tilstrækkelig til at vurdere de færdigheder og den adfærd, der er omhandlet i punkt 3 i dette bilag.

BILAG VI

**MINDSTEKRAV TIL UDDANNELSE OG PRØVNING AF FØRERE AF MOTORCYKLER, SOM HENHØRER
UNDER KATEGORI A (GRADVIS ADGANG)**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at:
 - godkende og overvåge den uddannelse, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), eller
 - afholde den prøve i færdigheder og adfærd, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c).
 2. Varigheden af føreruddannelsen
 - mindst 7 timer.
 3. Indholdet af føreruddannelsen
 - Føreruddannelsen skal dække alle de aspekter, der er omfattet af punkt 6 i bilag II.
 - Alle deltagere i uddannelsen skal gennemføre den praktiske komponent og vise deres færdigheder og adfærd på offentlig vej.
 - Motorcykler, der anvendes i uddannelsen, skal henhøre under den kategori af kørekort, som deltagerne har anmodet om.
 4. Varighed og indhold af prøven til kontrol af færdigheder og adfærd
- Varigheden af prøven og den tilbagelagte strækning skal være tilstrækkelig til at vurdere de færdigheder og den adfærd, der er omhandlet i punkt 3 i dette bilag.
-

BILAG VII

Del A

OPHÆVET DIREKTIV MED ÆNDRINGER

(jf. artikel 17)

Rådets direktiv 91/439/EØF ⁽¹⁾	EFT L 237 af 24.8.1991, s. 1
Rådets direktiv 94/72/EF	EFT L 337 af 24.12.1994, s. 86
Rådets direktiv 96/47/EF	EFT L 235 af 17.9.1996, s. 1
Rådets direktiv 97/26/EF	EFT L 150 af 7.6.1997, s. 41
Kommissionen direktiv 2000/56/EF	EFT L 237 af 21.9.2000, s. 45
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF, kun artikel 10, stk. 2	EUT L 226 af 10.9.2003, s. 4
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003, kun bilag II, punkt 24	EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1

(¹) Direktiv 91/439/EØF er også ændret ved følgende retsakt, der ikke er ophævet: tiltrædelsesakten af 1994.

Del B

LISTE OVER FRISTER FOR GENNEMFØRELSE I NATIONAL RET OG ANVENDELSE

(jf. artikel 17)

Direktiv	Gennemførelsesfrist	Anvendelsesdato
Direktiv 91/439/EØF	1. juli 1994	1. juli 1996
Direktiv 94/72/EF	—	1. januar 1995
Beslutning 96/427/EF	—	16. juli 1996
Direktiv 96/47/EF	1. juli 1996	1. juli 1996
Direktiv 97/26/EF	1. januar 1998	1. januar 1998
Direktiv 2000/56/EF	30. september 2003	30. september 2003, 30. september 2008 (bilag II, punkt 6.2.5) og 30. september 2013 (bilag II punkt 5.2)
Direktiv 2003/59/EF	10. september 2006	10. september 2008 (personbefordring) og 10. september 2009 (godstransport)

BILAG VIII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 91/439/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1, første punktum	Artikel 1, stk. 1, første punktum
Artikel 1, stk. 1, andet punktum	—
—	Artikel 1, stk. 2
Artikel 1, stk. 2	Artikel 2, stk. 1
—	Artikel 2, stk. 2
Artikel 1, stk. 3	—
Artikel 2, stk. 1	Artikel 1, stk. 1, andet punktum
Artikel 2, stk. 2	Artikel 3, stk. 1
	Artikel 3, stk. 2
	Artikel 3, stk. 3
Artikel 2, stk. 3	—
Artikel 2, stk. 4	—
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, indledende tekst	Artikel 4, stk. 1, første punktum
—	Artikel 4, stk. 2, første led
—	Artikel 4, stk. 2, andet led
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, første led	Artikel 4, stk. 3, første led
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, andet led	Artikel 4, stk. 4, litra b), første afsnit
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, tredje led	Artikel 4, stk. 4, litra b), andet afsnit
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, fjerde led	Artikel 4, stk. 4, litra c)
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, femte led	Artikel 4, stk. 4, litra f)
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, sjette led	Artikel 4, stk. 4, litra g)
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, syvende led	Artikel 4, stk. 4, litra j
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, ottende led	Artikel 4, stk. 4, litra k
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, indledende tekst	—
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, første led	Artikel 4, stk. 3, litra a)
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, andet led	Artikel 4, stk. 4, litra a)
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, tredje led	Artikel 4, stk. 4, litra d)
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, fjerde led	Artikel 4, stk. 4, litra e)
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, femte led	Artikel 4, stk. 4, litra h)
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, sjette led, indledende tekst	Artikel 4, stk. 4, litra i)
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, sjette led, første underled	—
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, sjette led, andet underled	—

Direktiv 91/439/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 3, stk. 3, indledende tekst	—
Artikel 3, stk. 3, første led	Artikel 4, stk. 1, tredje punktum
Artikel 3, stk. 3, andet led, første afsnit	Artikel 4, stk. 3, andet led
Artikel 3, stk. 3, andet led, andet afsnit	—
Artikel 3, stk. 3, tredje led	Artikel 4, stk. 3, første led
Artikel 3, stk. 3, fjerde led	Artikel 4, stk. 4, første led
Artikel 3, stk. 3, femte led	Artikel 4, stk. 4, andet led
—	Artikel 4, stk. 3
Artikel 3, stk. 4	—
Artikel 3, stk. 5	—
Artikel 3, stk. 6	Artikel 4, stk. 5, første punktum
—	Artikel 4, stk. 5, andet punktum
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 5, stk. 1, litra a)	Artikel 6, stk. 1, litra a)
Artikel 5, stk. 1, litra b)	Artikel 6, stk. 1, litra b)
Artikel 5, stk. 2, indledende tekst	Artikel 6, stk. 2, indledende tekst
Artikel 5, stk. 2, litra a)	Artikel 6, stk. 2, litra a)
Artikel 5, stk. 2, litra b)	Artikel 6, stk. 2, litra b)
—	Artikel 6, stk. 2, litra c)
—	Artikel 6, stk. 2, litra d)
—	Artikel 6, stk. 2, litra e)
—	Artikel 6, stk. 2, litra f)
Artikel 5, stk. 3	—
Artikel 5, stk. 4	Artikel 6, stk. 4
Artikel 6, stk. 1, indledende tekst	Artikel 4, stk. 1, andet punktum
Artikel 6, stk. 1, litra a), første led	Artikel 4, stk. 3, litra a), tredje led
Artikel 6, stk. 1, litra a), andet led	Artikel 4, stk. 4, litra a), andet led
Artikel 6, stk. 1, litra b), første led	Artikel 4, stk. 3, litra b), andet led
	Artikel 4, stk. 3, litra c), andet led
Artikel 6, stk. 1, litra b), andet led, første alternativ	Artikel 4, stk. 4, litra b), femte afsnit
Artikel 6, stk. 1, litra b), andet led, andet alternativ	Artikel 4, stk. 4, litra c), andet led
Artikel 6, stk. 1, litra b), tredje led, første og andet alternativ	Artikel 4, stk. 4, litra g), andet led
Artikel 6, stk. 1, litra b), tredje led, tredje og fjerde alternativ	Artikel 4, stk. 4, litra e), tredje led
Artikel 6, stk. 1, litra c), første led, første og andet alternativ	Artikel 4, stk. 4, litra k), andet led
Artikel 6, stk. 1, litra c), første led, tredje og fjerde alternativ	Artikel 4, stk. 4, litra i), andet led
Artikel 6, stk. 2	Artikel 4, stk. 6, første afsnit
—	Artikel 4, stk. 6, andet afsnit
Artikel 6, stk. 3	Artikel 4, stk. 6, tredje og fjerde afsnit

Direktiv 91/439/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 7, stk. 1, indledende tekst	Artikel 7, stk. 1, indledende tekst
Artikel 7, stk. 1, litra a)	Artikel 7, stk. 1, litra a)
—	Artikel 7, stk. 1, litra b)
—	Artikel 7, stk. 1, litra c)
—	Artikel 7, stk. 1, litra d)
Artikel 7, stk. 1, litra b)	Artikel 7, stk. 1, litra e)
Artikel 7, stk. 2	—
Artikel 7, stk. 3	—
—	Artikel 7, stk. 2
—	Artikel 7, stk. 3
Artikel 7, stk. 4	Artikel 7, stk. 4
Artikel 7, stk. 5	Artikel 7, stk. 5, litra a)
—	Artikel 7, stk. 5, litra b)
—	Artikel 7, stk. 5, litra c)
—	Artikel 7, stk. 5, litra d)
Artikel 7a, stk. 1	—
Artikel 7a, stk. 2	Artikel 8
Artikel 7b	Artikel 9
—	Artikel 10
Artikel 8	Artikel 11
Artikel 9	Artikel 12
Artikel 10	Artikel 13, stk. 1
—	Artikel 13, stk. 2
Artikel 11	Artikel 14
Artikel 12, stk. 1	—
Artikel 12, stk. 2	—
Artikel 12, stk. 3	Artikel 15
—	Artikel 16
Artikel 13	Artikel 17, stk. 1
—	Artikel 17, stk. 2
—	Artikel 18
Artikel 14	Artikel 19
Bilag I	—
Bilag Ia	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III	Bilag III
—	Bilag IV
—	Bilag V
—	Bilag VI

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen vedtog sit forslag den 21. oktober 2003.

Europa-Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsudtalelse den 23. februar 2005.

Den 18. september 2006 vedtog Rådet sin fælles holdning i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 251.

Under behandlingen har Rådet også taget hensyn til udtalelsen fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁽¹⁾.

II. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

Den fælles holdning afspejler resultatet af uformelle kontakter mellem Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet. Selv om forslaget er blevet omstruktureret, så det er blevet mere logisk og lettere at læse, bibeholder teksten til den fælles holdning i alt væsentligt alle hovedpunkterne i Kommissionens forslag.

Der har dog været enighed om at foretage visse ændringer, enten for at tage hensyn til spørgsmål, som Europa-Parlamentet rejste under førstebehandlingen (f.eks. spørgsmålet om obligatorisk udskiftning af alle eksisterende kørekort) eller spørgsmål, som er blevet rejst under behandlingen i Rådet.

Den fælles holdning, der nu foreligger, følger de tre institutioners mål om at omarbejde det gældende direktiv og tilføje de bestemmelser, der er nødvendige for at opfylde kravene om et yderst mobilt samfund i en udvidet Europæisk Union (dvs. ét standarddokument i hele Fællesskabet), og samtidig udvide forholdsreglerne mod forfalskning samt forbedre færdselssikkerheden. Den fælles holdning behandler derfor følgende nøglespørgsmål:

- omklassificeringen af forskellige typer sammenkoblede køretøjer (art. 4, stk. 4, litra b), m.fl.)
- ordningen for adgang til at føre motorcykel (art. 4, stk. 3, m.fl.)
- én person ét kørekort-strategien (art. 7, stk. 5, og art. 11, stk. 4)
- spørgsmålet om obligatorisk ombytning af alle eksisterende kørekort (art. 3, stk. 3, m.fl.).

i) Omklassificeringen af forskellige typer sammenkoblede køretøjer (art. 4, stk. 4, litra b), m.fl.)

Hvad angår forskellige typer sammenkoblede køretøjer i kategori B, foreslog Kommissionen, at alle sammenkoblede enheder med påhængsvogne på over 750 kg overføres til kategori BE. Europa-Parlamentet og Rådet fandt en sådan bestemmelse alt for streng, da et stort antal »lette« camping-vogne allerede overskrider denne vægtgrænse som følge af deres indretning. Af hensyn til færdselssikkerheden og for samtidig at undgå at lægge yderligere byrder over på borgeren, lagde de to lovgivere sig dog fast på en bestemmelse, som tillader en totalmasse på 4 250 kg for enheder bestående af køretøjer og påhængsvogne i kategori B. Vejer en sådan enhed mere end 3 500 kg, skal de nationale myndigheder kræve supplerende uddannelse eller en bestået prøve i færdigheder og adfærd eller både uddannelse og bestået prøve i færdigheder. Kravene til uddannelsen og den praktiske prøve fastsættes i et nyt bilag til direktivet (bilag V).

Europa-Parlamentet og Rådet sikrer med denne bestemmelse inden for rammerne af typegodkendelsesreglerne for køretøjer:

- at det trækkende køretøj ikke overstiger 3 500 kg
- at den gældende totalmasse på 4 250 kg (3 500 kg + 750 kg) ikke overstiges,

mens det gøres mere fleksibelt og gennemsigtigt for borgeren, hvad der udgør selve sammenkoblingen.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 30.4.2004, s. 34. Regionsudvalget besluttede ikke at afgive udtalelse om Kommissionens forslag.

Med hensyn til kategori BE nåede de to lovgivere til enighed om at tillade en totalmasse på højst 3 500 kg for påhængsvognen. Sammenkoblede enheder med et trækkende køretøj i kategori B og en påhængsvogn, som overstiger 3 500 kg, kan kun føres med et kørekort af kategori C1E.

ii) Ordningen for adgang til at føre motorcykel

For at forbedre færdselssikkerheden og skabe sammenhæng mellem mobilitet og sikkerhed nåede de tre institutioner til enighed om princippet om etapevis adgang til at føre motorcykel og alderskrav for gensidig anerkendelse af kørekort. De tre institutioner besluttede også at indføre en særlig kategori for knallerter (kategori AM), hvortil der efter bestået teoriprøve kan udstedes kørekort fra det fyldte 16. år. Medlemsstaterne kan, hvis de ønsker det, indføre yderligere krav og træffe afgørelse om at integrere kategori AM i ordningen om gradvis adgang.

For at forbedre færdselssikkerheden yderligere og nedbringe antallet af ulykker blandt unge eller nye motorcyklister fulgte Europa-Parlamentet og Rådet Kommissionens princip om etapevis (progressiv) adgang til motorcykler med højere specifikationer. De fastsatte derfor aldersgrænsen til 16 år for motorcykler i kategori A1 (lette motorcykler) og til 18 år for motorcykler i kategori A2 (mellemstore/mellemtunge motorcykler). Aldersforskellen på to år skal også overholdes, hvis en medlemsstat beslutter at fastsætte aldersgrænsen for direkte adgang til kategori A1 til 17 eller 18 år. Har ansøgeren to års erfaring med at føre en motorcykel i kategori A1, skal vedkommende bestå en prøve i færdigheder og adfærd eller afslutte en uddannelse for at føre motorcykler i kategori A2.

Minimumsalderen for kategori A (tunge motorcykler) fastsættes til 20 år under forudsætning af, at ansøgeren har to års erfaring med at føre en motorcykel i kategori A2 og bestået en prøve i færdigheder og adfærd eller afsluttet en uddannelse.

De tre institutioner besluttede ikke at anvende fremgangsmåden med etapevis adgang på direkte adgang til at føre de største motorcykler og fastsatte en ensartet aldersgrænse på 24 år i hele Fællesskabet, idet der hermed tages højde for manglende erfaring hos ansøgeren.

iii) En person ét kørekort-strategien

Falske kørekort er blevet et velkendt fænomen hos medlemsstaternes politi. De forskellige former for forfalskninger vedrører alt fra ulovlig handel med selve dokumentet til ulovlig fremstilling af kopier og erhvervelse af et nyt kørekort i en anden medlemsstat, mens man har forbud mod at køre i »hjemstaten«.

Europa-Parlamentet og Rådet støtter derfor fuldt ud Kommissionens »én person ét kørekort«-tilgang for at forhindre disse former for forfalskning i fremtiden. Således bekræfter den fælles holdning på ny princippet om, at en person kun kan være indehaver af ét kørekort. Ud over den lovpligtige regelmæssige fornyelse af kørekortet ved en administrativ procedure indfører strategien nye bestemmelser, som forpligter en medlemsstat til:

- at nægte at udstede et kørekort, når den kan fastslå, at ansøgeren allerede er indehaver af et kørekort
- og, for så vidt angår udstedelse, erstatning, fornyelse eller udskiftning af et kørekort, at forhøre sig hos andre medlemsstater, når der er begrundet mistanke om, at ansøgeren har et andet kørekort i forvejen.

Medlemsstaterne forpligtes desuden til at nægte at udstede et kørekort til en ansøger, hvis kørekort er begrænset, suspenderet eller inddraget i en anden medlemsstat, og nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort, hvis dette er begrænset, suspenderet eller inddraget i en anden medlemsstat.

For at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder og lette kontrollen besluttede de tre institutioner at oprette et kommunikationsnetværk vedrørende kørekort.

Den fælles holdning indeholder nu også minimumsstandarde, der sikrer en god beskyttelse af kørekort-dokumentet, og en bestemmelse der gør det muligt for medlemsstaterne at indsætte en mikrochip i kørekortet.

iv) **Obligatorisk ombytning af alle eksisterende kørekort**

I sit forslag indførte Kommissionen en ny model for kørekort, der på lang sigt skulle være den eneste anvendte model i Fællesskabet. Kommissionen foreslog desuden bestemmelser om begrænset administrativ gyldighed for alle nye kørekort udstedt efter dette direktivs ikrafttræden. Den begrænsede administrative gyldighed skulle gælde for alle kategorier af køretøjer. Kommissionens forslag indeholdt ingen bestemmelser om obligatorisk ombytning af eksisterende kørekort.

Parlamentet og Rådet tilsluttede sig den nye EF-model for kørekort og den obligatoriske fornyelse af kørekortet, men besluttede at gå et skridt videre og nåede til enighed om en bestemmelse om, at alle kørekort, der er udstedt inden datoen for dette direktivs ikrafttræden, og som stadig er gyldige og i omløb, skal erstattes af den nye kørekortmodel senest 26 år efter dette direktivs ikrafttræden. Derved sikrer de to lovgivere, at der efter et bestemt tidspunkt kun vil findes én kørekortmodel i hele Fællesskabet.

v) **Andre spørgsmål**

Indførelse af et effekt/vægt-kriterium for mindre motorcykler

I overensstemmelse med en bestemmelse foreslået af Kommissionen besluttede de to lovgivere at indføre et forhold mellem effekt og vægt på ikke over 0,1 kW/kg for mindre motorcykler (kategori A1). Denne foranstaltning forhindrer, at der konstrueres ekstremt lette motorcykler med hurtig acceleration og høj topfart, og får dermed stor betydning for unges eller uerfarne motorcyklisters sikkerhed.

Nye tekniske karakteristika for mellemstore motorcykler

For at undgå »nedtuning« af store motorcykler og derved mindske risikoen for ulykker besluttede Parlamentet og Rådet at følge Kommissionens forslag om at indføre en yderligere bestemmelse for A2-motorcykler, hvorefter motorcykler i denne kategori ikke må være afledt af en motorcykel med mere end den dobbelte effekt.

Indførelse af en ny kørekortmodel

For at øge beskyttelsen mod forfalskning og begrænse antallet af forskellige kørekortmodeller i omløb besluttede Parlamentet og Rådet at udfase EF-modellen for papirkørekort. Ved den nye lovgivnings ikrafttræden vil den eneste kørekortmodel, der udstedes i Fællesskabet, være et plastikkort, der med hensyn til form og størrelse ligner kreditkort, og som giver bedre dokumentsikkerhed og bedre beskyttelse mod forsøg på forfalskning.

Mindstekrav til køreprøvesagkyndige

Den eksisterende fællesskabslovgivning indeholder ingen krav til uddannelsen af køreprøvesagkyndige, der varierer meget inden for EU. Kommissionen besluttede derfor at foreslå harmoniserede mindstekrav til prøvesagkyndige for at sikre sammenlignelige køreprøveresultater i Fællesskabet. Parlamentet og Rådet besluttede at følge Kommissionen og nåede til enighed om at indføre grundbetingelser for udøvelse af erhvervet som køreprøvesagkyndig og fastsætte minimumskrav til disses grundkvalifikationer og regelmæssige efteruddannelseskurser. En sådan harmonisering af bestemmelserne forventes desuden at forbedre trafiksikkerheden, fordi den vil bidrage til at bevare den prøvesagkyndiges færdigheder og erfaring i et hurtigt skiftende teknisk miljø.

III. KONKLUSION

Den fælles holdning til dette direktiv indeholder alle de væsentligste elementer i Kommissionens forslag, som er justeret og tilpasset på en afbalanceret måde, så de afspejler Rådets og Europa-Parlamentets ønsker. Det er et resultat af kontakter mellem de tre institutioner inden for rammerne af den fælles erklæring om den praktiske gennemførelse af den nye fælles beslutningsprocedure ⁽¹⁾.

Rådet har noteret sig, at formanden for Europa-Parlamentets Udvalg om Transport og Turisme i forbindelse med disse kontakter lovede at anbefale, at Europa-Parlamentet vedtager denne tekst uden ændringer ved andenbehandlingen, hvorved direktivet vil blive anset for vedtaget i overensstemmelse med den fælles holdning.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 28.5.1999, s. 1-2.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 24/2006

fastlagt af Rådet den 18. september 2006

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/.../EF af ... om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed og om berigtigelsesretten i forbindelse med den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester

(2006/C 295 E/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION —

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 157,

som henviser til forslag fra Kommissionen,

som henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

som træffer afgørelse efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) I artikel 1 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽³⁾ («charteret») anerkendes den menneskelige værdigheds ukrænkelighed, og det fastsættes, at den skal respekteres og beskyttes. I chartrets artikel 24 fastsættes det, at børn har ret til den beskyttelse og omsorg, der er nødvendig for deres trivsel, og at barnets tarv skal komme i første række i alle handlinger vedrørende børn, uanset om de udføres af offentlige myndigheder eller private institutioner.
- (2) Den Europæiske Union bør orientere sin politiske virksomhed med henblik på at beskytte princippet om respekt for den menneskelige værdighed mod ethvert anslag.
- (3) Det er nødvendigt at indføre lovgivningsforanstaltninger på EU-plan vedrørende beskyttelse af mindreåriges fysiske, psykiske og moralske udvikling i forbindelse med det indhold, der udbydes af alle audiovisuelle tjenester og informationstjenester, og hindre mindreåriges adgang til upassende udsendelser eller tjenester for voksne.
- (4) Som følge af den stadige udvikling af nye informations- og kommunikationsteknologier er der et presserende behov for, at Fællesskabet sikrer en fuldstændig og hensigtsmæssig beskyttelse af borgernes interesser på området ved at sikre, dels at informationstjenesteydelser

frit kan formidles og udveksles, og dels at indholdet er lovligt, respekterer princippet om den menneskelige værdighed og ikke skader mindreåriges integrerede udvikling.

- (5) Fællesskabet har allerede været aktivt på området for audiovisuelle tjenester og informationstjenester med henblik på at tilvejebringe de nødvendige forudsætninger for at kunne sikre den frie bevægelighed for fjernsynsudsendelser og andre informationstjenester under overholdelse af principperne om fri konkurrence samt ytrings- og informationsfrihed, men det bør gøre en mere målrettet indsats på området ved at vedtage foranstaltninger til beskyttelse af forbrugerne og bekæmpelse af enhver form for tilskyndelse til forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Sådanne foranstaltninger bør finde en balance mellem på den ene side beskyttelse af individuelle rettigheder og på den anden side ytringsfrihed, ikke mindst når det gælder medlemsstaternes ansvar for at definere begrebet tilskyndelse til had eller forskelsbehandling i overensstemmelse med deres nationale lovgivning og moralske værdier.
- (6) Rådets henstilling 98/560/EF af 24. september 1998 om udvikling af den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og informationstjenester gennem fremme af nationale rammer, der tager sigte på at opnå en sammenlignelig og effektiv beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed ⁽⁴⁾, er den første retsakt på fællesskabsplan, der i sin betragtning (5) omhandler beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed i forbindelse med audiovisuelle tjenester og informationstjenester, der stilles til rådighed for offentligheden, uanset distributionsmetoden. Artikel 22 i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsevne ⁽⁵⁾ («fjernsyn uden grænser-direktivet») har allerede direkte behandlet spørgsmålet om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed i forbindelse med tv- og radiospredning.

⁽¹⁾ EFT C 221 af 8.9.2005, s. 87.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 7.9.2005 (EUT C 193 E af 17.8.2006, s. 217), Rådets fælles holdning af 18. september 2006 og Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 270 af 7.10.1998, s. 48.

⁽⁵⁾ EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF (EFT L 202 af 30.7.1997, s. 60).

- (7) Det foreslås, at Rådet og Kommissionen bør være særlig opmærksomme på anvendelsen af denne henstilling i forbindelse med revision, forhandling eller indgåelse af nye partnerskabsaftaler eller samarbejdsprogrammer med tredjelande i betragtning af, at producenter, distributører og leverandører af audiovisuelt indhold og internetadgang har international karakter.
- (8) Ved beslutning nr. 276/1999/EF ⁽¹⁾ vedtog Europa-Parlamentet og Rådet en flerårig EF-handlingsplan til fremme af en mere sikker anvendelse af internettet ved bekæmpelse af ulovligt og skadeligt indhold på globale net (»handlingsplanen for et sikrere internet«).
- (9) Ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1151/2003/EF ⁽²⁾ blev handlingsplanen for et sikrere internet forlænget med to år, og dens anvendelsesområde blev ændret til også at omfatte foranstaltninger til fremme af informationsudveksling og koordinering med de relevante aktører på nationalt plan samt særlige bestemmelser for tiltrædelseslandene.
- (10) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informations-samfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ⁽³⁾ gøres der rede for visse retlige begreber, og visse aspekter harmoniseres, så man i forbindelse med informationssamfundstjenester får det fulde udbytte af principperne for det indre marked. En række bestemmelser i direktiv 2000/31/EF er også relevante for beskyttelsen af mindreårige og den menneskelige værdighed, herunder især artikel 16, stk. 1, litra e), der bestemmer, at medlemsstaterne og Kommissionen skal tilskynde til udarbejdelse af adfærdskodekser vedrørende beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed.
- (11) Mediellandskabet, der er under stadig forandring som følge af nye teknologier og mediefornyelse, gør det nødvendigt at lære børn samt forældre, undervisere og lærere at anvende audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester effektivt.
- (12) Generelt er den audiovisuelle sektors selvregulering et effektivt supplerende, men ikke tilstrækkeligt middel til at beskytte mindreårige mod meddelelser med skadeligt indhold. Udviklingen af et europæisk audiovisuelt område baseret på ytringsfrihed og respekt for de borgerlige rettigheder bør hvile på løbende dialog mellem nationale og europæiske lovgivere, reguleringsmyndigheder, industrien, sammenslutninger, borgere og samfundet som sådant.
- (13) Under den offentlige høring vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed ⁽⁴⁾, blev det foreslået, at behovet for at indføre foranstaltninger vedrørende mediekendskab skulle indgå i de emner, der omhandles i henstilling 98/560/EF.
- (14) Kommissionen tilskynder til samarbejde og udveksling af erfaringer og god praksis mellem eksisterende selvregulerende og samregulerende organer, der beskæftiger sig med evaluering eller klassificering af audiovisuelt indhold, uanset hvordan udbredelsen sker, for at gøre alle brugere, herunder især forældre, undervisere og lærere, i stand til at anmelde ulovligt indhold, og vurdere indholdet af audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester samt lovligt indhold, som kan skade mindreåriges fysiske eller psykiske udvikling.
- (15) Som foreslået under den offentlige høring vedrørende direktiv 97/36/EF bør berigtigelsesretten eller tilsvarende foranstaltninger finde anvendelse på online-medier under hensyntagen til det pågældende medies og den pågældende tjenestes særlige karakteristika.
- (16) I Rådets resolution af 5. oktober 1995 om kvinders og mænds image i reklamer og medier ⁽⁵⁾ opfordres medlemsstaterne og Kommissionen til at træffe passende foranstaltninger for at fremme et realistisk og forskelligartet billede af kvinders og mænds muligheder og kvalifikationer i samfundet.
- (17) Under behandlingen af forslaget til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af kvinder og mænd i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser noterede Kommissionen sig, at den måde, hvorpå kønnene fremstilles i medier og reklamer, rejser vigtige spørgsmål om beskyttelse af mænds og kvinders værdighed, men konkluderede, at det på baggrund af andre grundlæggende rettigheder, herunder mediernes frihed og pluralisme, ikke var hensigtsmæssigt at behandle disse spørgsmål i det pågældende forslag, men at den skulle gøre stillingen op med hensyn til disse spørgsmål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 276/1999/EF af 25. januar 1999 om vedtagelse af en flerårig EF-handlingsplan til fremme af en mere sikker anvendelse af Internettet ved bekæmpelse af ulovligt og skadeligt indhold på globale net (EFT L 33 af 6.2.1999, s. 1). Senest ændret ved beslutning nr. 787/2004/EF (EUT L 138 af 30.4.2004, s. 12).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1151/2003/EF af 16. juni 2003 om ændring af beslutning nr. 276/1999/EF om vedtagelse af en flerårig EF-handlingsplan til fremme af en mere sikker anvendelse af internettet ved bekæmpelse af ulovligt og skadeligt indhold på globale net (EUT L 162 af 1.7.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 202 af 30.7.1997, s. 60.

⁽⁵⁾ EFT C 296 af 10.11.1995, s. 15.

- (18) Det bør tilstræbes på nationalt plan at tilskynde sektoren for audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester til — under overholdelse af ytrings- og pressefriheden — at undgå og bekæmpe enhver forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering i disse medier og i alle reklamer, herunder i de nye reklameteknikker.
- (19) Denne henstilling omfatter den nye teknologiske udvikling og kompletterer henstilling 98/560/EF. Som følge af de teknologiske fremskridt omfatter dens anvendelsesområde de audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester, der stilles til rådighed for offentligheden via faste eller mobile elektroniske netværk.
- (20) Denne henstilling hindrer på ingen måde medlemsstaterne i at anvende deres forfatningsretlige bestemmelser og andre retsforskrifter samt deres retspraksis i forbindelse med ytringsfrihed —

HENSTILLER AT:

I. Medlemsstaterne som led i bestræbelserne på at fremme udviklingen af sektoren for audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed inden for samtlige audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester ved:

1. At påtænke indførelse i deres nationale lovgivning eller praksis af foranstaltninger for berigtigelsesretten eller tilsvarende foranstaltninger i forbindelse med online-medier under overholdelse af de nationale lovgivninger og forfatningsretlige bestemmelser, uden at dette udelukker muligheden for at tilpasse udøvelsen af denne ret under behørigt hensyn til de enkelte mediers særlige karakteristika.
2. Med henblik på at tilskynde til ibrugtagning af teknologiske nyskabelser som supplement til og i overensstemmelse med eksisterende foranstaltninger af lovgivningsmæssig og anden art vedrørende radio- og tv-spretnings-tjenester og i tæt samarbejde med de berørte parter:
 - a) at fremme foranstaltninger, der kan sætte mindreårige i stand til at anvende audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester på ansvarlig måde, navnlig ved at forældre, undervisere og lærere gøres mere bevidste om de nye tjenesters potentiale og om de relevante midler til beskyttelse af mindreårige, især gennem programmer for mediekendskab eller -uddannelse og f.eks. ved løbende uddannelse inden for skolernes undervisning
 - b) hvor det er hensigtsmæssigt og nødvendigt, at fremme foranstaltninger, der gør det lettere at identi-

cere og få adgang til kvalitetsindhold og -tjenester for mindreårige, også på undervisningsinstitutioner og offentlige steder

- c) at fremme foranstaltninger med henblik på at orientere borgerne bedre om de muligheder, internettet giver

Eksempler på mulige foranstaltninger for mediekendskab findes i bilag II.

3. At fremme ansvarligheden hos fagfolk, formidlere og brugere, der beskæftiger sig med de nye kommunikationsmidler som f.eks. internettet ved:

- a) at tilskynde sektoren for audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester til under overholdelse af ytrings- og pressefriheden at undgå forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering i alle audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester, og til at bekæmpe en sådan forskelsbehandling

- b) at tilskynde til årvågenhed og anmeldelse af sider, der anses for ulovlige, jf. dog direktiv 2000/31/EF,

- c) at udarbejde en adfærdskodeks i samarbejde med fagfolk og reguleringsmyndigheder på nationalt og på fællesskabsplan;

4. At fremme foranstaltninger for at bekæmpe alle ulovlige aktiviteter på internettet, der er skadelige for mindreårige, og for at gøre det til et sikrere medium; bl.a. kunne følgende foranstaltninger overvejes:

- a) at indføre et kvalitetsmærke for udbyderne, således at brugerne let kan se, om en bestemt udbyder er omfattet af en adfærdskodeks eller ej

- b) at oprette passende midler til anmeldelse af ulovlige og/eller mistænkelige aktiviteter på internettet.

II. Sektoren for audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester og andre berørte parter, at de:

1. Træffer positive foranstaltninger til gavn for mindreårige, herunder initiativer, der kan lette deres adgang til audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester, samtidig med at potentielt skadeligt indhold undgås, f.eks. ved hjælp af filtreringssystemer. Sådanne foranstaltninger kan omfatte harmonisering gennem samarbejde mellem medlemsstaternes regulerende, selvregulerende og samregulerende organer og gennem udveksling af god praksis vedrørende f.eks. et system af fælles beskrivende symboler eller advarsler, der viser alderskategorien og/eller de indholdselementer, der ligger til grund for en bestemt aldersanbefaling, hvilket vil kunne hjælpe brugerne med at vurdere indholdet af audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester. Det kan f.eks. ske ved hjælp af de foranstaltninger, der beskrives i bilag III.

2. Undersøger muligheden for at etablere filtre, der forhindrer internetadgang for data, der krænker den menneskelige værdighed.
3. Træffer foranstaltninger med henblik på at styrke anvendelsen af mærkningssystemer for materiale, der formidles via internettet.
4. Overvejer effektive midler til at undgå og bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, handicap, alder eller seksuel orientering i audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester og til at fremme et realistisk og forskelligartet billede af kvinders og mænds muligheder og kvalifikationer i samfundet.

BEMÆRKER, AT KOMMISSIONEN:

1. Har til hensigt, inden for rammerne af det flerårige fællesskabsprogram (2005-2008) om fremme af en sikrere brug af internettet og nye online-teknologier, at fremme oplysningsaktiviteter, som henvender sig til borgerne på europæisk plan, for ved hjælp af alle kommunikationsmidler at oplyse offentligheden om fordelene og de eventuelle risici ved internettet, om, hvordan det bruges ansvarligt og sikkert, om hvordan der indgives klager, og om hvordan forældrekontrol aktiveres. Specifikke kampagner kan rettes til målgrupper som f.eks. skoler, forældreforeninger og brugere.
2. Har til hensigt at undersøge muligheden for at indføre et gratis europæisk telefonnummer eller udvide en eksisterende tjeneste for at bistå internetbrugere ved at henvise dem til bestående klageordninger og oplysningskilder og give forældrene oplysninger om filtreringssoftwares effektivitet.
3. Har til hensigt at undersøge muligheden for at støtte indførelsen af et generisk andenordensdomænenavn, som er forbeholdt kontrollerede websider, der forpligter sig til at respektere mindreårige og deres rettigheder, som f.eks. KID.eu.
4. Fortsat opretholder en løbende, konstruktiv dialog med indholdsleverandørernes organisationer, forbrugerorganisationerne og alle berørte parter.
5. Har til hensigt at fremme og støtte de selvregulerende institutioners sammenslutning i net og deres indbyrdes udveksling af erfaringer med henblik på at vurdere adfærdskodeksernes effektivitet og de metoder, der er baseret på selvregulering, for at sikre så høje standarder for beskyttelse af mindreårige som muligt.
6. Har til hensigt på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne at forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen og effektiviteten af de foranstaltninger, der er omhandlet i denne henstilling, og at revidere henstillingen, hvis og når behovet måtte opstå.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

På Rådets vegne

...

Formand

BILAG I

VEJLEDENDE RETNINGSLINJER FOR GENNEMFØRELSE PÅ NATIONALT PLAN AF FORANSTALTNINGER I NATIONAL LOVGIVNING ELLER PRAKSIS TIL SIKRING AF BERIGTIGELSESRETEN ELLER TILSVARENDE FORANSTALTNINGER OVER FOR ONLINE-MEDIER

Formålet er at indføre foranstaltninger i medlemsstaternes nationale lovgivning eller praksis med henblik på at sikre berigtigelsesretten eller tilsvarende foranstaltninger over for online-medier, under overholdelse af de nationale lovgivninger og forfatningsretlige bestemmelser, og uden at dette udelukker muligheden for at tilpasse denne ret under behørigt hensyn til de enkelte mediers særlige karakteristika.

Udtrykket »medium« henviser til enhver kommunikationsteknik til online-spredning til offentligheden af redigerede oplysninger såsom aviser, tidsskrifter, radio, fjernsyn og webbaserede nyhedstjenester.

Med forbehold af medlemsstaternes øvrige civilretlige, administrative og strafferetlige bestemmelser bør alle fysiske og juridiske personer uanset nationalitet, hvis legitime interesser, herunder navnlig — men ikke udelukkende — ære og rygte, er blevet krænket ved en påstand i en publikation eller en transmission, have ret til berigtigelse eller tilsvarende foranstaltninger. Medlemsstaterne bør sikre, at den faktiske udøvelse af berigtigelsesretten eller tilsvarende foranstaltninger ikke hindres af urimelige regler eller betingelser.

Berigtigelsesretten eller tilsvarende foranstaltninger bør gælde over for audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester under en medlemsstats myndighed.

Medlemsstaterne bør træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at indføre retten til berigtigelse eller tilsvarende foranstaltninger, og fastlægge den procedure, der skal gælde for udøvelsen heraf. De bør navnlig sikre, at fristen for udøvelse af berigtigelsesretten eller tilsvarende foranstaltninger er tilstrækkelig, og at de nærmere regler er af en sådan art, at denne ret eller disse foranstaltninger på passende måde kan udøves af fysiske eller juridiske personer, der er bosat eller etableret i andre medlemsstater.

Berigtigelsesretten kan sikres ikke blot ved lovgivning, men også ved samregulering eller selvregulering.

Berigtigelsesretten er en særlig velegnet klageform i online-miljøet i betragtning af muligheden for øjeblikkelig at reagere på de anfægtede oplysninger og den lethed, hvormed det rent teknisk er muligt at vedføje svarene fra de berørte personer. Dog bør berigtigelsen finde sted inden for en rimelig frist efter fremsættelsen af anmodningen herom samt på et tidspunkt og i en form, der er passende i forhold til den publikation eller transmission, anmodningen vedrører.

Der bør fastsættes bestemmelser for, hvordan tvister om udøvelse af berigtigelsesretten eller tilsvarende foranstaltninger kan indbringes for domstolene eller tilsvarende uafhængige organer.

En anmodning om anvendelse af berigtigelsesretten eller tilsvarende foranstaltninger kan afvises, hvis ansøgeren ikke har en legitim interesse i offentliggørelsen af en sådan berigtigelse, eller hvis berigtigelsen ville indebære en strafbar handling, udsætte indholdsudbyderen for civile søgsmål eller krænke den offentlige moral.

Berigtigelsesretten står med forbehold af andre klageformer til rådighed for personer, hvis værdighed, ære, omdømme eller privatliv er blevet krænket i medierne.

BILAG II

Eksempler på mulige foranstaltninger for mediekendskab:

- a) Løbende uddannelse af undervisere og lærere i samarbejde med sammenslutninger til beskyttelse af børn i anvendelse af internettet som led i skolernes undervisning for at sikre konstant opmærksomhed på de eventuelle risici, der er forbundet med anvendelse af internettet og især af chatrooms og fora.
 - b) Indførelse af specifik undervisning i internettet for børn fra en tidlig alder omfattende lektioner med adgang for forældrene.
 - c) En integreret uddannelsesstrategi, der samordnes med undervisningsplanerne og undervisningsprogrammer om mediekendskab for at oplyse om, hvordan internettet anvendes ansvarligt.
 - d) Tilrettelæggelse af nationale oplysningskampagner for borgerne under anvendelse af alle kommunikationsmidler for at oplyse om, hvordan internettet anvendes ansvarligt.
 - e) Uddeling af informationsmateriale om de eventuelle risici, der er forbundet med anvendelse af internettet (»sikker surfing på internettet«, »filtrering af uønskede meddelelser«), og om oprettelse af hotlines, hvortil der kan sendes anmeldelser af eller klager over skadeligt eller ulovligt indhold.
 - f) Passende foranstaltninger til oprettelse af telefonhotlines eller forbedring af deres kapacitet med henblik på at gøre det lettere at indgive klager og gøre det muligt at anmelde skadeligt eller ulovligt indhold.
-

BILAG III

Eksempler på mulige foranstaltninger, industrien og de berørte parter kan træffe for mindreårige:

- a) Systematisk stille et effektivt, opdaterbart og let anvendeligt filtreringssystem til rådighed for brugerne, når de tegner et abonnement hos en internetudbyder.
 - b) Tilbyde adgang til tjenester, der særligt er beregnet på børn, og som er udstyret med automatiske filtreringssystemer, der drives af internetudbydere og mobilselskaberne.
 - c) Indføre incitamenter til en regelmæssigt opdateret beskrivelse af de tilbudte websteder for at gøre det lettere at klassificere webstederne og vurdere indholdet af dem.
 - d) Udstyre alle søgemaskiner med bannere, der gør opmærksom på, at der findes oplysninger om både ansvarlig brug af internettet og oplysninger om telefonhotlines.
-

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 30. april 2004 Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til henstilling, der bygger på EF-traktatens artikel 157, om beskyttelse af mindreårige og om berigtigelsesretten i forbindelse med industriens konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og informationstjenester.
2. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 9. februar 2005.
3. Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 7. september 2005.
4. Kommissionen forelagde et ændret forslag den 20. januar 2006.
5. Rådet vedtog den 18. september 2006 sin fælles holdning i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 251, stk. 2.

II. FORMÅL

Forslaget er en opfølgning af Rådets henstilling 98/560/EF af 24. september 1998 ⁽¹⁾, den første retsakt på EU-plan om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed i forbindelse med audiovisuelle tjenester og informationstjenester.

I udkastet til henstilling opfordres medlemsstaterne, industrien, de berørte parter og Kommissionen til at forbedre beskyttelsen af mindreårige og den menneskelige værdighed i både radio- og tv-sektoren og på internettet. Der henstilles til medlemsstaterne, at de overvejer at indføre foranstaltninger vedrørende berigtigelsesretten i forbindelse med online-medier. Udkastet til henstilling kommer ind på følgende spørgsmål:

- mediekendskab
- evaluering eller klassificering af audiovisuelt indhold
- fremstilling af kvinder og mænd i medier og reklame
- berigtigelsesretten.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelle bemærkninger

Rådets fælles holdning indeholder de væsentligste elementer i Kommissionens oprindelige forslag. De vigtigste ændringer, som Rådet har foretaget, tager sigte på at præcisere henstillingens anvendelsesområde. Rådet har således fastsat, at henstillingen omfatter »audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester« i stedet for »audiovisuelle tjenester og informationstjenester«, og har skelnet mellem anvendelsesområdet for berigtigelsesretten, der gælder for online-medier, og det bredere anvendelsesområde for den del af henstillingen, der omhandler beskyttelsen af mindreårige.

2. Europa-Parlamentets ændringer

Rådet har i sin fælles holdning søgt at tage hensyn til Europa-Parlamentets betænkeligheder og prioriteringer og kunne acceptere de fleste af Europa-Parlamentets ændringer.

Rådet accepterede, som Kommissionen i sit ændrede forslag, helt, delvis eller principielt ændring 1, 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 31, 33, 35, 36, 37 og 38.

Rådet ønsker at fremføre følgende bemærkninger til de ændringer, hvor dets holdning adskiller sig lidt fra Kommissionens ændrede forslag.

⁽¹⁾ EFT L 270 af 7.10.1998, s. 48.

Med hensyn til ændring 23 og 29 har Rådet fulgt Kommissionens tilgang, dvs. at visse dele af de pågældende ændringer er blevet flyttet til bilagene i form af eksempler på eventuelle foranstaltninger, der kan træffes for at opfylde de erklærede mål i henstillingen. Rådet har imidlertid genindsat nogle elementer, som Europa-Parlamentet fandt vigtige, i den dispositive del af henstillingen med henblik på at tilnærme holdningerne yderligere til Europa-Parlamentets.

Ligeledes kunne Rådet acceptere ånden i ændring 35 og 36 med henblik på at imødekomme Parlamentets ønske om at sikre en opfølgning, samtidig med at det har forsøgt at undgå at indføre en besværlig rapporteringsforpligtelse.

Rådet kunne ikke acceptere den del af ændring 37, hvor udtrykket »vejledende retningslinjer« ændres til »minimumsprincipper« i det afsnit, der omhandler berigtigelsesretten, da dette udtryk anses for at være for stærkt i forbindelse med en henstilling.

Med hensyn til ændring 26, sidste led, fandt Rådet, at det var bedst ikke kun at fokusere på oprettelse af én hotline som mulighed for anmeldelse af ulovlige eller mistænksomme aktiviteter på nettet, og har bibeholdt en mere åben formulering.

Rådet har fulgt Kommissionens linje i dens ændrede forslag og medtog ikke ændring 3, 5, 13, 27, 32 og 34 i sin fælles holdning.

IV. KONKLUSION

Rådet finder, at den fælles holdning som helhed ligger helt på linje med målene i Kommissionens ændrede forslag. Rådet mener også, at det har taget behørigt hensyn til de mål, som Europa-Parlamentet har haft for øje i sine ændringer af Kommissionens forslag, og ser frem til at nå til enighed med Europa-Parlamentet i nær fremtid, således at henstillingen hurtigt kan vedtages.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 25/2006

vedtaget af Rådet den 18. september 2006

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2006 af ... om oprettelse af et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder

(2006/C 295 E/03)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 13, stk. 2, og artikel 141, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ligestilling mellem mænd og kvinder er et grundlæggende princip i Den Europæiske Union. Artikel 21 og 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder forbyder enhver forskelsbehandling på grundlag af køn og fastsætter, at der skal sikres ligestilling mellem mænd og kvinder inden for alle områder.
- (2) Traktatens artikel 2 bestemmer, at fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder er en af Fællesskabets væsentlige opgaver. Ligeledes bestemmer traktatens artikel 3, stk. 2, at Fællesskabet i alle aktiviteter skal tilstræbe at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og således sikre integration af ligestillingsdimensionen i alle fællesskabspolitikker.
- (3) I henhold til traktatens artikel 13 kan Rådet træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling bl.a. på grund af køn inden for rammerne af Fællesskabets beføjelser.
- (4) Princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv er nedfældet i traktatens artikel 141, og der findes allerede en omfattende mængde lovgivning om ligebehandling af mænd og kvinder, hvad angår adgang til beskæftigelse og arbejdsvilkår, herunder lige løn.
- (5) I Kommissionens første årsrapport om ligestilling mellem mænd og kvinder, som blev forelagt på Det Europæiske Råds forårsmøde 2004, blev det konkluderet, at der stadig er betragtelige forskelle mellem kønnene på de fleste områder, at uligheder mellem mænd og kvinder er et fænomen med mange dimensioner, der skal bekæmpes ved hjælp af en blanding af omfattende politiske foranstaltninger, og at der er brug

for en øget indsats for at opfylde målene for Lissabonstrategien.

- (6) På Det Europæiske Råds møde i Nice den 7.-9. december 2000 blev der krævet øget bevidsthed, forening af ressourcerne og udveksling af erfaring, navnlig gennem oprettelse af et institut for ligestilling mellem mænd og kvinder.
- (7) I den gennemførlighedsundersøgelse ⁽³⁾, der blev udført for Kommissionen, blev det konkluderet, at et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder uden tvivl kan spille en rolle med hensyn til at varetage nogle af de opgaver, som de eksisterende institutioner ikke varetager på nuværende tidspunkt, navnlig på områderne koordinering, centralisering og udbredelse af forskningsdata og -oplysninger, opbygning af netværk, synliggørelse af ligestillingen mellem mænd og kvinder, fremhævelse af kønsaspektet og udvikling af redskaber til forbedring af integrationen af ligestilling i alle fællesskabspolitikker.
- (8) I sin beslutning af 10. marts 2004 om Den Europæiske Unions politik om ligestilling mellem kønnene ⁽⁴⁾ opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til at fremskynde indsatsen for at oprette et institut.
- (9) På Rådets samling (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik) den 1.-2. juni 2004 og Det Europæiske Råds møde den 17.-18. juni 2004 blev der givet udtryk for støtte til oprettelsen af et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder. Det Europæiske Råd anmodede Kommissionen om at fremlægge et forslag.
- (10) Indsamling, analyse og spredning af objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger og data om ligestilling mellem mænd og kvinder, udvikling af hensigtsmæssige redskaber til afskaffelse af enhver form for forskelsbehandling på grund af køn og til integration af kønsaspektet i alle politikområder, fremme af dialog blandt de berørte parter og bedre oplysning af borgerne i EU er nødvendig for at sætte Fællesskabet i stand til at fremme og gennemføre ligestillingspolitikken effektivt, navnlig i et udvidet EU. Det er derfor hensigtsmæssigt at oprette et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder, som skal bistå Fællesskabets institutioner og medlemsstaterne ved at udføre disse opgaver.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 31.1.2006, s. 29.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.3.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 18. september 2006 og Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Kommissionens gennemførlighedsundersøgelse vedrørende et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder (gennemført af PLS Rambøll Management, DK, 2002).

⁽⁴⁾ EUT C 102 E af 28.4.2004, s. 638

- (11) Ligestilling mellem mænd og kvinder kan ikke realiseres alene gennem en antidiskriminationspolitik, men kræver også foranstaltninger til fremme af harmonisk sameksistens og lige deltagelse af mænd og kvinder i samfundet. Institutet bør også bidrage til at nå dette mål.
- (12) Eftersom det er nødvendigt at fjerne kønsstereotyper i det europæiske samfund på alle livets områder og at finde positive eksempler, der kan inspirere mænd og kvinder, bør instituttet også på dette område gøre en indsats.
- (13) Samarbejde med de relevante myndigheder i medlemsstaterne og relevante statistiske organer, navnlig Eurostat, er af afgørende betydning for at fremme indsamling af sammenlignelige og pålidelige data på europæisk plan. Eftersom oplysninger om ligestilling mellem mænd og kvinder på alle niveauer i Fællesskabet, på lokalt, regionalt og nationalt plan samt på fællesskabsplan, vil adgang til sådanne oplysninger være nyttig for myndighederne i medlemsstaterne for at hjælpe dem til inden for deres egne kompetenceområde at udarbejde og gennemføre politikker og foranstaltninger på lokalt, regionalt og nationalt plan.
- (14) Institutet bør tage størst muligt hensyn til alle fællesskabsprogrammer og -organer for at undgå overlapning og sikre, at ressourcerne anvendes bedst muligt, navnlig i samarbejdet med Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene ⁽¹⁾, Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur ⁽²⁾, Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse ⁽³⁾ og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder ⁽⁴⁾.
- (15) Institutet bør udvikle et samarbejde og en dialog med ikke-statslige organisationer, ligestillingsorganer, forskningscentre, arbejdsmarkedets parter samt andre relevante organisationer, der aktivt arbejder for ligestilling på nationalt og europæisk plan samt i tredjelande. Det vil af hensyn til effektiviteten være hensigtsmæssigt, at instituttet opretter og koordinerer et elektronisk europæisk ligestillingsnetværk med sådanne enheder og eksperter i medlemsstaterne.
- (16) I overensstemmelse med traktatens artikel 3, stk. 2, er det hensigtsmæssigt at fremme ligelig deltagelse af mænd og kvinder i forbindelse med sammensætningen af bestyrelsen.
- (17) Institutet bør have den størst mulige uafhængighed ved udførelsen af sine opgaver.
- (18) Institutet bør være underlagt den relevante fællesskabslovgivning vedrørende offentlighedens adgang til dokumenter som fastsat i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽⁵⁾ og vedrørende behandling af personoplysninger som fastsat i forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽⁶⁾.
- (19) Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 19. november 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁷⁾, finder anvendelse på instituttet.
- (20) Hvad angår instituttets ansvar i kontraktforhold, som er underlagt den lovgivning, der finder anvendelse på kontrakter indgået af instituttet, bør Domstolen have kompetence til at træffe afgørelse i henhold til enhver voldgiftsbestemmelse, som indgår i en af instituttet indgået kontrakt. Domstolen bør også have kompetence i tvister vedrørende skadeserstatning opstået i forbindelse med instituttets ansvar uden for kontraktforhold.
- (21) Der bør gennemføres en ekstern evaluering for at vurdere instituttets betydning, det eventuelle behov for at ændre eller udvide dets ansvarsområde samt tidsplanen for yderligere evalueringer.

⁽¹⁾ Rådets Forordning (EØF) nr. 1365/75 af 26. maj 1975 om oprettelse af et europæisk institut til forbedring af livs- og arbejdsvilkårene (EFT L 139 af 30.5.1975, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1111/2005 (EUT L 184 af 15.7.2005, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2062/94 af 18. juli 1994 om oprettelse af et europæisk arbejdsmiljøagentur (EFT L 216 af 20.8.1994, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1112/2005 (EUT L 184 af 15.7.2005, s. 5).

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 337/75 af 10. februar 1975 om oprettelse af et europæisk center for udvikling af erhvervsuddannelse (EFT L 39 af 13.2.1975, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2051/2004 (EUT L 355 af 1.12.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ På medlemsstaternes møde inden for rammerne af Det Europæiske Råds møde i december 2003 blev Kommissionen anmodet om at udarbejde et forslag til et menneskerettighedsagentur gennem udvidelse af mandatet for Det Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhad.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽⁷⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 1248/2006 (EUT L 227 af 19.8.2006, s. 3).

(22) Målene for denne forordning, nemlig at bidrage til og styrke fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, herunder integration af ligestillingsaspektet i alle fællesskabspolitikker og de heraf følgende nationale politikker, og til bekæmpelse af forskelsbehandling på grundlag af køn og til at øge EU-borgernes bevidsthed om ligestilling, ved at yde teknisk bistand til Fællesskabets institutioner og medlemsstaternes myndigheder kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(23) Traktatens artikel 13, stk. 2, tillader vedtagelse af fællesskabsforanstaltninger, som har til formål at støtte og fremme målsætningen om bekæmpelse af forskelsbehandling på grundlag af køn uden for beskæftigelsesområdet. Traktatens artikel 141, stk. 3, er det specifikke retsgrundlag for foranstaltninger, som har til formål at sikre anvendelsen af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv. Artikel 13, stk. 2 og artikel 141, stk. 3, udgør derfor tilsammen det korrekte retsgrundlag for denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Oprettelse af instituttet

Der oprettes et institut for ligestilling mellem mænd og kvinder, i det følgende benævnt »instituttet«.

Artikel 2

Formål

Instituttets overordnede formål er at bidrage til og styrke fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, herunder integration af ligestillingsaspektet i alle fællesskabspolitikker og de heraf følgende nationale politikker, og til bekæmpelse af forskelsbehandling på grundlag af køn og til at øge EU-borgernes bevidsthed om ligestilling, ved at yde teknisk bistand til Fællesskabets institutioner, navnlig Kommissionen, og

medlemsstaternes myndigheder, således som det er fastlagt i artikel 3.

Artikel 3

Opgaver

1. Med henblik på at nå de i artikel 2 opstillede mål skal instituttet:

- a) indsamle, analysere og udbrede relevante objektive, sammenlignelige og pålidelige oplysninger vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder, herunder resultaterne af forskning og bedste praksis indsendt af medlemsstater, Fællesskabets institutioner, forskningscentre, nationale ligestillingsorganer, ikke-statslige organisationer, arbejdsmarkedets parter, relevante tredjelande og internationale organisationer, samt foreslå områder for yderligere forskning
- b) udvikle metoder til forbedring af objektiviteten, sammenligneligheden og pålideligheden af data på europæisk plan gennem fastlæggelse af kriterier, der vil forbedre oplysningernes ensartethed, og tage kønsspørgsmål i betragtning i forbindelse med indsamling af data
- c) udvikle, analysere, evaluere og udbrede metodiske redskaber for at støtte integrationen af ligestilling mellem mænd og kvinder i alle fællesskabspolitikker og de heraf følgende nationale politikker og støtte integration af kønsaspektet i alle Fællesskabets institutioner og organer
- d) gennemføre undersøgelser af situationen i Europa, hvad angår ligestilling mellem kønnene
- e) oprette og koordinere et europæisk ligestillingsnetværk, der omfatter centre, organer, organisationer og eksperter, der beskæftiger sig med ligestillingsspørgsmål og integrering af ligestillingsaspektet, med henblik på at støtte og tilskynde til forskning, optimere brugen af de tilgængelige ressourcer og fremme udveksling og formidling af oplysninger
- f) holde et årligt møde for eksperter fra de kompetente organer, som har specialiseret sig i ligestillingsspørgsmål i medlemsstaterne
- g) tilrettelægge ad hoc-ekspertmøder for at støtte instituttets forskningsarbejde, tilskynde til udveksling af oplysninger mellem forskere og fremme integrationen af kønsaspektet i denne forskning
- h) for at øge EU-borgernes bevidsthed om ligestilling tilrettelægge konferencer, kampagner og møder med de relevante berørte parter på europæisk plan og forelægge resultater og konklusioner for Kommissionen

- i) udbrede oplysninger om positive eksempler på ikke-stereotype roller for mænd og kvinder inden for samtlige områder af samfundslivet og foreslå initiativer til fremhævelse og udnyttelse af sådanne succeshistorier
- j) udvikle en dialog og et samarbejde med ikke-statslige organisationer, ligestillingsorganer, universiteter, eksperter, forskningscentre, arbejdsmarkedets parter og relevante organisationer, der er aktive på ligestillingsområdet på nationalt og europæisk plan
- k) tilvejebringe dokumentationskilder og gøre dem tilgængelige for offentligheden.
- l) stille oplysninger om integration af ligestillingsaspektet til rådighed for offentlige og private organisationer
- m) videreformidle oplysninger til Fællesskabets institutioner om ligestilling og integration af kønsaspektet i tiltrædelses- og kandidatlandene.

2. Instituttet offentliggør en årlig rapport om sine aktiviteter.

Artikel 4

Aktivitetsområder og arbejdsmetoder

1. Instituttet udfører sine opgaver inden for rammerne af Fællesskabets kompetence og på grundlag af de mål og prioritære områder, der er fastsat i dets årlige arbejdsprogram, og de budgetmidler, der er til rådighed.
2. Instituttets arbejdsprogram skal være i tråd med Fællesskabets prioriteter på området ligestilling mellem mænd og kvinder og Kommissionens arbejdsprogram, herunder dens statistiske arbejde og forskningsarbejde.
3. For at undgå overlapning og for at sikre den bedst mulige ressourceudnyttelse skal instituttet under udøvelsen af sine aktiviteter tage hensyn til eksisterende oplysninger, uanset kilden, og navnlig de aktiviteter, der allerede udføres af Fællesskabets institutioner og andre institutioner, organer og kompetente nationale og internationale institutioner, og arbejde tæt sammen med de kompetente tjenestegrene under Kommissionen, herunder Eurostat. Instituttet sikrer, hvor det er relevant, en passende koordinering med alle relevante fællesskabsagenter og -organer, og der oprettes i den forbindelse aftalememoranda.
4. Instituttet sikrer, at de oplysninger, der udbredes, er forståelige for de endelige brugere.
5. Instituttet kan indgå kontrakter, navnlig om underleverancer, med andre organisationer for at få udført de opgaver, som det måtte overdrage dem.

Artikel 5

Retlig status

Instituttet har status som juridisk person. Det har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.

Artikel 6

Instituttets uafhængighed

Instituttet udøver sine aktiviteter uafhængigt og i almenhedens interesse.

Artikel 7

Aktindsigt

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på instituttets dokumenter.
2. Bestyrelsen vedtager ordninger for gennemførelse af forordning (EF) nr. 1049/2001 senest seks måneder efter instituttets oprettelse.
3. Beslutninger truffet af instituttet efter artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001 kan påklages til ombudsmanden eller indbringes for Domstolen efter bestemmelserne i henholdsvis traktatens artikel 195 og artikel 230.
4. Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på instituttets behandling af data.

Artikel 8

Samarbejde med organisationer på nationalt og europæisk plan, internationale organisationer og tredjelande

1. Med henblik på udførelsen af sine opgaver samarbejder instituttet med organisationer og eksperter i medlemsstaterne som f.eks. ligestillingsorganer, forskningscentre, universiteter, ikke-statslige organisationer, arbejdsmarkedets parter samt relevante organisationer på europæisk eller internationalt plan og tredjelande.
2. Såfremt aftaler med internationale organisationer eller med tredjelande viser sig nødvendige for, at instituttet kan udføre sine opgaver effektivt, indgår Fællesskabet i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 300 sådanne aftaler i instituttets interesse. Denne bestemmelse er ikke til hinder for ad hoc-samarbejde med sådanne organisationer eller tredjelande.

Artikel 9

Instituttets sammensætning

Instituttet består af:

- a) en bestyrelse
- b) et forretningsudvalg
- c) en direktør og dennes personale.

Artikel 10

Bestyrelsen

1. Bestyrelsen består af:

- a) et medlem fra hver medlemsstat, der repræsenterer regeringen, og som udpeges af Rådet på forslag af medlemsstaterne
- b) tre medlemmer, der repræsenterer Kommissionen, og som udpeges af Kommissionen
- c) tre medlemmer uden stemmeret, der udpeges af Rådet på forslag af Kommissionen, og som hver især repræsenterer en af følgende grupper:
 - i) relevante ikke-statslige organisationer på fællesskabsplan, som har en legitim interesse i at bidrage til bekæmpelse af forskelsbehandling på grundlag af køn og fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder
 - ii) arbejdsgiverorganisationer på fællesskabsplan og
 - iii) arbejdstagerorganisationer på fællesskabsplan.

2. Bestyrelsen udpeges således, at der sikres det højest mulige kompetenceniveau og en bred vifte af relevant og tværfaglig ekspertise inden for ligestilling mellem mænd og kvinder.

Kommissionen og Rådet tilstræber at opnå en afbalanceret repræsentation af mænd og kvinder i bestyrelsen.

Suppleanter, der repræsenterer medlemmet i tilfælde af dennes fravær, udpeges efter samme procedure.

Rådet offentliggør listen over bestyrelsesmedlemmer og suppleanter i *Den Europæiske Unions Tidende*, på instituttets websted og på andre relevante websteder.

3. Mandatperioden er fem år og kan fornyes én gang.

4. Bestyrelsen vælger blandt sine medlemmer en formand og en næstformand med en mandatperiode på to og et halvt år, som kan fornyes.

5. Hvert medlem af bestyrelsen i henhold til stk. 1, litra a) eller b), eller, ved medlemmets fravær, suppleanten, har én stemme.

6. Bestyrelsen træffer de beslutninger, der er nødvendige for instituttets virksomhed. Den skal blandt andet:

a) på grundlag af et udkast udarbejdet af direktøren, jf. artikel 12, og efter høring af Kommissionen vedtage instituttets årlige og treårige arbejdsprogrammer på grundlag af budgettet og de midler, der er til rådighed; programmerne kan justeres efter behov; det første årlige arbejdsprogram vedtages senest ni måneder efter udpegelse af direktøren

b) godkende den årlige rapport, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, idet navnlig de opnåede resultater sammenlignes med målene i det årlige arbejdsprogram; denne rapport sendes senest den 15. juni til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget og offentliggøres på instituttets websted

c) have disciplinær myndighed over direktøren og udnævne og afskedige denne i overensstemmelse med artikel 12

d) vedtage instituttets budgetforslag og endelige årsbudget.

7. Bestyrelsen vedtager instituttets forretningsorden på grundlag af et forslag udarbejdet af direktøren efter høring af Kommissionen.

8. Bestyrelsens beslutninger træffes med flertal blandt medlemmerne. Formandens stemme er udslagsgivende i tilfælde af stemmelighed. I de tilfælde, hvortil der er henvist i stk. 6 og artikel 12, stk. 1, træffes beslutningerne med et flertal på to tredjedele af medlemmerne.

9. Bestyrelsen vedtager instituttets forretningsorden på grundlag af et forslag udarbejdet af direktøren efter høring af Kommissionen.

10. Bestyrelsen nedsætter et forretningsudvalg på seks medlemmer, jf. artikel 11.

11. Formanden indkalder bestyrelsen til møde mindst én gang om året. Formanden indkalder til yderligere møder på eget initiativ eller efter anmodning fra mindst en tredjedel af medlemmerne af bestyrelsen.

12. Instituttet forelægger hvert år Europa-Parlamentet og Rådet, i det følgende benævnt »budgetmyndigheden« alle relevante oplysninger om resultaterne af evalueringsprocedurerne.

13. Direktørerne for Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene, Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur, Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, kan, hvor det er hensigtsmæssigt, inviteres til at deltage i bestyrelsens møder som observatører med henblik på at koordinere de respektive arbejdsprogrammer med hensyn til integration af ligestillingsaspektet.

Artikel 11

Forretningsudvalg

1. Forretningsudvalget består af formanden og næstformanden for bestyrelsen, tre medlemmer fra bestyrelsen, der repræsenterer medlemsstaterne, og en repræsentant for Kommissionen.

Mandatperioden er to og et halvt år og kan fornyes.

Medlemmerne af forretningsudvalget udpeges af bestyrelsen med henblik på at sikre en bred vifte af relevant ekspertise, som er nødvendig for forretningsudvalgets drift.

2. Uden at dette berører direktørens ansvar, jf. artikel 12, overvåger forretningsudvalget gennemførelsen af bestyrelsens beslutninger og træffer alle nødvendige administrative foranstaltninger til behørig ledelse af instituttet mellem bestyrelsens møder.

3. Forretningsudvalget træffer sine beslutninger ved konsensus. Hvis der ikke kan opnås konsensus, henviser forretningsudvalget sagen til bestyrelsen, som derefter træffer beslutning.

4. Forretningsudvalget orienterer fuldt ud og regelmæssigt bestyrelsen om sine aktiviteter og om de beslutninger, det træffer.

Artikel 12

Direktøren

1. Instituttet ledes af en direktør udpeget af bestyrelsen efter forslag fra Kommissionen. Inden udnævnelsen kan den ansøger, bestyrelsen vælger, indkaldes til høring i Europa-Parlamentets kompetente udvalg for at afgive en erklæring og besvare spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne.

2. Direktørens mandat er på fem år. Efter forslag fra Kommissionen og efter evaluering kan mandatet forlænges en gang med højst fem år. I forbindelse med evalueringen skal Kommissionen navnlig vurdere:

a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og måden, hvorpå de er opnået

b) instituttets opgaver og behov de kommende år.

3. Under bestyrelsens tilsyn er direktøren ansvarlig for:

a) gennemførelse af de i artikel 3 omhandlede opgaver

b) udarbejdelse og gennemførelse af instituttets treårige og årlige arbejdsprogrammer

c) forberedelse af bestyrelsens og forretningsudvalgets møder

d) udarbejdelse og offentliggørelse af den årlige rapport, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2

e) alle personaleanliggender, herunder navnlig udøvelse af de beføjelser, som artikel 13, stk. 3, indeholder bestemmelser om

f) instituttets daglige ledelse

g) gennemførelse af effektive overvågnings- og evalueringsprocedurer vedrørende instituttets resultater set i forhold til målene for instituttet ved anvendelse af fagligt anerkendte standarder. Direktøren aflægger årligt beretning over for bestyrelsen om resultaterne af denne overvågning.

4. Direktøren er, for så vidt angår forvaltningen af sine opgaver, ansvarlig over for bestyrelsen, og deltager i dens møder uden stemmeret. Direktøren kan desuden af Europa-Parlamentet blive opfordret til under en høring at aflægge rapport om vigtige spørgsmål, der vedrører instituttets aktiviteter.

5. Direktøren er instituttets retlige repræsentant.

Artikel 13

Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber som fastsat ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68⁽¹⁾ og de regler, som De Europæiske Fællesskabers institutioner sammen har vedtaget om anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, finder anvendelse på instituttets personale.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 2104/2005 (EUT L 337 af 22.11.2005, s. 7).

2. Bestyrelsen vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten. Bestyrelsen kan vedtage bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udsender til instituttet.

3. Over for sit personale udøver instituttet de beføjelser, der tilkommer ansættelsesmyndigheden.

Artikel 14

Opstilling af budget

1. Alle instituttets indtægter og udgifter skal anslås for hvert regnskabsår, der er sammenfaldende med kalenderåret, og opføres på instituttets driftsbudget.

2. Indtægterne og udgifterne på instituttets budget skal balancere.

3. Instituttets indtægter omfatter ud over andre indtægter:

a) et tilskud fra Fællesskabet, der opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektion »Kommissionen«)

b) betaling for udførte tjenesteydelser

c) eventuelle finansielle bidrag fra de i artikel 8 omhandlede organisationer eller tredjelande

d) eventuelle frivillige bidrag fra medlemsstaterne.

4. Instituttets udgifter omfatter bl.a. vederlag til personale, administrations- og infrastrukturudgifter samt driftsudgifter.

5. Bestyrelsen udarbejder hvert år på grundlag af et udkast fra direktøren et overslag over instituttets indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår. Bestyrelsen sender senest den 31. marts overslaget, som skal omfatte en foreløbig stillingsfortegnelse, til Kommissionen.

6. Kommissionen sender overslaget til budgetmyndigheden sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.

7. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der ydes over det almindelige budget, i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget, som forelægges for budgetmyndigheden i overensstemmelse med traktatens artikel 272.

8. Budgetmyndigheden fastsætter de bevillinger, der er til rådighed i form af tilskud til instituttet, og vedtager instituttets stillingsfortegnelse.

9. Bestyrelsen vedtager instituttets budget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.

10. Bestyrelsen underretter snarest muligt budgetmyndigheden om eventuelle projekter, som den har til hensigt at gennemføre, og som kan få væsentlige finansielle følger for finansieringen af instituttets budget, navnlig projekter, som vedrører fast ejendom, såsom leje eller køb af bygninger. Den underretter Kommissionen herom.

Når en af budgetmyndighedens parter har meddelt, at den agter at fremsætte en udtalelse, sender den bestyrelsen denne inden for en frist på seks uger regnet fra underretningen om projektet

Artikel 15

Gennemførelse af budgettet

1. Direktøren gennemfører instituttets budget.

2. Instituttets regnskabsfører sender senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår det foreløbige regnskab ledsaget af en beretning om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«).

3. Senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår sender Kommissionens regnskabsfører instituttets foreløbige årsregnskab ledsaget af den i stk. 2 nævnte beretning til Revisionsretten. Beretningen sendes tillige til Europa-Parlamentet og Rådet.

4. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger om instituttets foreløbige årsregnskab, opstiller direktøren, i medfør af artikel 129 i finansforordningen, på eget ansvar instituttets endelige årsregnskab og sender det til bestyrelsen med henblik på udtalelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1).

5. Bestyrelsen afgiver udtalelse om instituttets endelige årsregnskab.

6. Direktøren sender senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår det endelige årsregnskab ledsaget af bestyrelsens udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.

7. Det endelige årsregnskab offentliggøres.

8. Direktøren sender senest den 30. september Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Dette svar sendes ligeledes til bestyrelsen.

9. Hvis Europa-Parlamentet anmoder om det, forelægger direktøren det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, jf. finansforordningens artikel 146, stk. 3.

10. Senest den 30. april i år N + 2 meddeler Europa-Parlamentet efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, direktøren decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret N.

11. Instituttets finansielle bestemmelser vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. De må kun afvige fra forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002, såfremt dette er nødvendigt som følge af instituttets særlige behov, og kun hvis Kommissionen på forhånd giver sit samtykke

Artikel 16

Sprog

1. Bestemmelserne i forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område ⁽¹⁾, finder anvendelse på instituttet.

2. Det for instituttets virksomhed nødvendige oversættelsesarbejde udføres i princippet af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer, oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2965/94 ⁽²⁾.

Artikel 17

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for instituttet.

⁽¹⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 920/2005 (EUT L 156 af 18.6.2005, s. 3).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2965/94 af 28. november 1994 om oprettelse af et oversættelsescenter for Den Europæiske Unions organer (EFT L 314 af 7.12.1994, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1645/2003 (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 13).

Artikel 18

Erstatningsansvar

1. Instituttets ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til voldgiftsbestemmelser i de af instituttet indgåede aftaler.

2. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold skal instituttet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af instituttet eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv.

Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.

Artikel 19

Tredjelandes deltagelse

1. Lande, som har indgået aftaler med Fællesskabet, der indebærer, at de har indført og anvender fællesskabsretten på de områder, der omfattes af denne forordning, kan deltage i instituttets arbejde.

2. I de relevante bestemmelser i sådanne aftaler fastsættes de nærmere bestemmelser om bl.a. karakteren, omfanget og udformningen af disse landes deltagelse i instituttets arbejde, herunder bestemmelser om deltagelse i initiativer, der iværksættes af instituttet, samt med hensyn til finansielle bidrag og personale. Hvad angår personaleanliggender, skal disse aftaler under alle omstændigheder være i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 20

Evaluerings

1. Senest den ... (*) lader instituttet foretage en uafhængig ekstern evaluering af sine resultater på grundlag af retningslinjer, der fastlægges af bestyrelsen efter aftale med Kommissionen. Evalueringen omfatter instituttets indvirkning på fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og en analyse af synergievirkningerne. Den dækker navnlig det eventuelle behov for at ændre eller udvide instituttets opgaver, herunder de finansielle følger af en sådan eventuel ændring eller udvidelse. I evalueringen tages der hensyn til de berørte parter synspunkter, både på fællesskabsplan og på nationalt plan.

(*) 3 år efter denne forordnings ikrafttræden.

2. Bestyrelsen træffer efter aftale med Kommissionen afgørelse om tidspunktet for fremtidige evalueringer under hensyntagen til den evaluering, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 21

Revisionsklausul

Bestyrelsen gennemgår konklusionerne af evalueringen, som er nævnt i artikel 20, og retter i givet fald henstillinger til Kommissionen om ændringer i instituttet, dets arbejdsgange og dets kommissorium. Kommissionen sender evalueringsrapporten og henstillingerne til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget og offentliggør dem. Efter at have gennemgået evalueringsrapporten og henstillingerne kan Kommissionen forelægge de forslag til ændringer af denne forordning, som den finder nødvendige.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

Artikel 22

Administrativ kontrol

Instituttets virke er underlagt ombudsmandens tilsyn i overensstemmelse med traktatens artikel 195.

Artikel 23

Påbegyndelse af instituttets virksomhed

Instituttet skal være operationelt snarest muligt og under alle omstændigheder senest den ... (*).

Artikel 24

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

På Rådets vegne

...

Formand

(*) 12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen forelagde den 8. marts 2005 Rådet et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder baseret på traktatens artikel 13, stk. 2 og artikel 141, stk. 3.

Europa-Parlamentet afgav førstebehandlingsudtalelse den 14. marts 2006.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 27. september 2005.

Kommissionen vedtog et ændret forslag den 8. maj 2006.

Rådet vedtog en fælles holdning den 18. september 2006 efter proceduren i traktatens artikel 251.

II. MÅL

Ved forordningen oprettes et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder, der skal fungere som et ekspertisecenter på EU-plan, der yder teknisk støtte til fællesskabsinstitutionerne og medlemsstaterne, navnlig i forbindelse med indsamling og analyse af sammenlignelige data og statistikker samt udvikling af metodiske redskaber til støtte for kønsmainstreamingprocessen. Institutets overordnede mål vil være at bidrage til og styrke fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, bistå Fællesskabets institutioner med at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn og øge EU-borgernes bevidsthed om ligestillingsspørgsmål.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. *Generelle bemærkninger*

Rådets fælles holdning er vedtaget i overensstemmelse med målene i traktatens artikel 13, stk. 2, og artikel 141, stk. 3, som vedrører hhv. bekæmpelse af forskelsbehandling og anvendelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, herunder princippet om lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi.

Ved vedtagelsen af den fælles holdning har Rådet stort set fulgt den linje, som Kommissionen har fastlagt i sit ændrede forslag, bortset fra spørgsmål om sammensætningen af bestyrelsen og det rådgivende forum.

2. *Europa-Parlamentets ændringer*

Den 14. marts 2006 vedtog Europa-Parlamentet 52 ændringer ved førstebehandlingen.

2.1. *Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet, som Rådet har accepteret*

I sin fælles holdning tog Rådet hensyn til 35 ændringer. Rådet:

- accepterede 17 af disse ændringer fuldt ud (nr. 2, 6, 9, 59 & 74, 13, 18, 64 & 80, 65 & 81, 29, 35, 36, 38, 41, 42, 45, 53 og 55)
- accepterede 4 ændringer som omformuleret af Kommissionen (nr. 7, 8, 10 og 40)
- accepterede ånden i 14 andre ændringer (nr. 3, 4, 5, 17, 60 & 76, 61 rev. & 77, 62 & 78, 20, 25, 63 & 79, 24, 28 og 48).

2.2. *Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet, som Rådet ikke har accepteret*

Rådet accepterede ikke 11 ændringer af de årsager, Kommissionen fremfører i sit ændrede forslag (nr. 1, 23, 30, 31, 32, 33, 34, 46, 47, 52 og 54).

Rådet kunne heller ikke acceptere 6 andre forslag, idet spørgsmålet om bestyrelsens sammensætning gav anledning til størst uoverensstemmelse mellem institutionerne.

— *Dialog på internationalt plan (ændring 26, artikel 3, stk. 1)*

Rådet finder denne ændring unødvendig, idet artikel 8 specifikt vedrører »samarbejde med organisationer på nationalt og europæisk plan, internationale organisationer og tredjelande« og fastlægger en procedure for et sådant samarbejde. Artikel 4, som fastlægger instituttets aktivitetsområder og arbejdsmetoder, henviser også til behovet for at »tage hensyn til eksisterende oplysninger, uanset kilden, og navnlig de aktiviteter, der allerede udføres af Fællesskabets institutioner og andre institutioner, organer og kompetente nationale og internationale institutioner ...«. Rådet er desuden af den opfattelse, at det vil kunne gå ud over den retlige klarhed, hvis dette aspekt føjes til en allerede lang liste over opgaver, jf. artikel 3.

— *Bestyrelsens sammensætning (ændring 66 & 82, artikel 10, stk. 1)*

I forbindelse med den generelle indstilling, man nåede frem til i juni 2005, accepterede Rådet ikke Kommissionens oprindelige forslag om en begrænset bestyrelse, men foretrak en fuldt repræsentativ bestyrelse på 25 medlemmer, ledsaget af et lille forretningsudvalg bestående af 6 medlemmer (artikel 11). Kommissionen ville med denne model have tre repræsentanter i bestyrelsen, og der ville være tre medlemmer uden stemmeret, som repræsenterede en passende ikke-statslig organisation på fællesskabsplan og arbejdsmarkedets parter.

Rådet modtog Europa-Parlamentets udtalelse i marts 2006, og efter at have undersøgt fordelene ved ændring 66 og 82, som foreskriver en bestyrelse bestående af ni medlemmer udnævnt af Rådet plus én repræsentant for Kommissionen. Dette blev anset for at være en forbedring af Kommissionens oprindelige forslag, men kunne af en række grunde alligevel ikke accepteres af Rådet:

- i betragtning af spørgsmålets karakter fandt Rådet det vigtigt, at alle medlemsstater repræsenteres i bestyrelsen, og at dette vil gøre det lettere at samle national ekspertise og erfaring på ligestillingsområdet i én fælles pulje, hvilket er særlig vigtigt i forbindelse med et EU under udvidelse
- det er vigtigt, at instituttet fungerer effektivt, og derfor ville det være ønskeligt med en enkel procedure for udnævnelse af bestyrelsesmedlemmer. Det var desuden opfattelsen, at et lille forretningsudvalg effektivt kunne sikre, at bestyrelsen fungerer tilfredsstillende
- da ligestilling mellem kønnene går på tværs af mange områder, fandt Rådet, at Kommissionen skulle have mere end én repræsentant i bestyrelsen, så den kunne yde et vægtigt bidrag til driften af instituttet. Rådet fandt, at der også skulle være en repræsentant fra Kommissionen i direktionen
- Rådet var enig med Kommissionen i, at arbejdsmarkedets parter og en passende ikke-statslig organisation på fællesskabsplan skulle repræsenteres af tre medlemmer uden stemmeret.

Det noteres endvidere, at Rådets holdning til bestyrelsens sammensætning afspejler den generelle horisontale holdning, det tidligere har indtaget med hensyn til andre fællesskabsagenturer eller -organer. Medens en række delegationer var rede til at tage deres holdning til instituttet op til ny overvejelse på grund af dettes relativt ringe størrelse og beskedne budget, var der enighed om, at det på dette stadium var umuligt at sige, om en mindre bestyrelse ledsaget af et stort rådgivende forum rent faktisk ville være mere effektivt end en repræsentativ bestyrelse bistået af et lille forretningsudvalg. Med henblik på at sikre instituttets omkostningseffektivitet var det endvidere vigtigt at overveje at nedsætte et lille forretningsudvalg, som kunne mødes oftere end bestyrelsen.

— *Repræsentation mellem mænd og kvinder: kvote på 40 % (ændring 39, artikel 10, stk. 2)*

Rådet støtter princippet om en ligelig repræsentation af mænd og kvinder i bestyrelsen, som omhandlet i den fælles holdning. Det ønsker imidlertid ikke at hindre driften af instituttet unødigt med en obligatorisk kvote, som det kan blive vanskeligt at overholde i praksis, idet der generelt er flere kvinder end mænd, der for indeværende beskæftiger sig med ligestillingspolitik. Selv om det er vigtigt at sikre ligelig repræsentation af mænd og kvinder, og der tages initiativ til at inddrage flere mænd på området, finder Rådet, at det også er vigtigt at tage hensyn til bestyrelsesmedlemmernes erfaringer og kompetencer på ligestillingsområdet.

- *Det Rådgivende Forum (ændring 67 & 83, 68 & 84 og 51, artikel 12 i Kommissionens oprindelige forslag)*

I Rådets foretrukne scenario med en stor bestyrelse, som bistås af et lille forretningsudvalg, var Det Rådgivende Forum, som foreslået af Kommissionen og Europa-Parlamentet, ikke længere nødvendigt. For at sikre, at instituttet kan drage fordel af den værdifulde ekspertise, der findes på nationalt plan, skal der i henhold til artikel 3 i den fælles holdning oprettes et europæisk ligestillingsnetværk, som ønsket af Europa-Parlamentet, og holdes et årligt møde for eksperter fra de kompetente organer, som har specialiseret sig i ligestillingsspørgsmål i medlemsstaterne.

3. Andre ændringer, som Rådet har foretaget

I forbindelse med den juridisk-sproglige procedure mellem Europa-Parlamentet og Rådet blev der opnået enighed om en række andre små tekniske ændringer.

IV. KONKLUSION

Rådet finder, at den fælles holdning er i overensstemmelse med de grundlæggende mål i Kommissionens ændrede forslag, selv om der er afvigende holdninger til sammensætningen af bestyrelsen.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 26/2006**fastlagt af Rådet den 25. september 2006****med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2006/EF af ... om programmet »Europa for Borgerne« til fremme af et aktivt medborgerskab i Europa (2007-2013)**

(2006/C 295 E/04)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 151 og 308,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med traktaten indføres unionsborgerskab, som er et supplement til det nationale statsborgerskab i medlemsstaterne. Det er en vigtig faktor for styrkelse og sikring af den europæiske integrationsproces.
- (2) Fællesskabet bør gøre borgerne fuldt ud bevidste om deres unionsborgerskab, om de fordele samt de rettigheder og pligter, som det indebærer, og som bør fremmes med behørig respekt for subsidiaritetsprincippet og med henblik på samhörighed.
- (3) Som led i de bredere overvejelser om Europas fremtid, som Det Europæiske Råd gav startskuddet til på sit møde i Bruxelles den 16.-17. juni 2005, er det især meget vigtigt at skabe fuld bevidsthed blandt de europæiske borgere om deres unionsborgerskab. Programmet »Europa for borgerne« bør derfor være et supplement til og ikke overlapper andre initiativer, der træffes i denne forbindelse.
- (4) For at opnå borgernes fulde støtte til den europæiske integration bør der derfor lægges mere vægt på deres fælles værdier, historie og kultur som kerneelementer i deres medlemskab af et samfund, der bygger på principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskets værdighed, kulturelle mangfoldighed, tolerance og solidaritet i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽⁴⁾, der blev proklameret den 7. december 2000.

- (5) Fremme af et aktivt medborgerskab er helt afgørende for en styrkelse ikke blot af kampen mod racisme, fremmedhad og intolerance, men også for samhörighed og udvikling af demokratiet.
- (6) Der bør som led i EU's informations- og kommunikationsstrategi sikres bred formidling og stor gennemslagskraft af de aktiviteter, der støttes gennem programmet.
- (7) For at bringe Europa tættere på borgerne og ruste dem til at deltage fuldt ud i opbygningen af et stadig mere integreret Europa er det nødvendigt at henvende sig til alle statsborgere og personer med lovligt ophold i deltagerlandene og at inddrage dem i tværnationale udvekslings- og samarbejdsaktiviteter, der bidrager til at udvikle en følelse af at være en del af fælles europæiske idealer.
- (8) Europa-Parlamentet gav i en beslutning fra 1988 udtryk for, at der bør gøres en betydelig indsats for at styrke forbindelserne mellem borgerne i de forskellige medlemsstater, og at en særlig støtte fra Den Europæiske Union til udvikling af venskabsaftaler mellem kommuner i de enkelte medlemsstater både er velbegrunnet og ønskelig.
- (9) Det Europæiske Råd har ved flere lejligheder anerkendt behovet for at bringe Den Europæiske Union og EU-institutionerne tættere på medlemsstaternes borgere. Det har tilskyndet EU's institutioner til at opretholde og støtte en åben, gennemsigtig og regelmæssig dialog med organisationerne i civilsamfundet for således at fremme borgernes deltagelse i det offentlige liv og beslutningsprocessen og samtidig fremhæve de væsentlige værdier, Europas borgere har til fælles.
- (10) Rådet fastlagde ved sin afgørelse 2004/100/EF af 26. januar 2004 om et EF-handlingsprogram til fremme af aktivt medborgerskab i Europa ⁽⁵⁾, et handlingsprogram som har bekræftet behovet for at fremme en løbende dialog med civilsamfundets organisationer og kommunerne og for at støtte borgernes aktive deltagelse.

⁽¹⁾ EUT C 28 af 3.2.2006, s. 29.⁽²⁾ EUT C 115 af 16.5.2006, s. 81.⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 5.4.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 25. september 2006 og Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).⁽⁴⁾ EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1.⁽⁵⁾ EUT L 30 af 4.2.2004, s. 6.

- (11) Borgerprojekter med en tværnational og sektoroverskridende dimension er vigtige redskaber med henblik på at nå ud til borgerne og fremme europæisk bevidsthed, politisk integration i Europa, social integration og gensidig forståelse.
- (12) Civilsamfundets organisationer på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan er vigtige elementer for borgernes aktive deltagelse i samfundslivet og bidrager til at styrke alle aspekter af det offentlige liv. De er også mellemlid mellem EU og borgerne. Deres tværnationale samarbejde bør derfor fremmes og opmuntres.
- (13) Forskningsinstitutioner for offentlig europæisk politik kan levere idéer og overvejelser til debatten på europæisk plan. I kraft af at de udgør en forbindelse mellem EU-institutionerne og borgerne, bør de aktiviteter støttes, som er udtryk for deres engagement, for så vidt angår skabelsen af en europæisk identitet og et europæisk medborgerskab, gennem indførelse af gennemsigtige procedurer for støtte til netværk for information og udveksling.
- (14) Desuden bør man videreføre den indsats, som EU har påbegyndt som led i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 792/2004/EF af 21. april 2004 om et EF-handlingsprogram til fremme af organer, der er aktive på europæisk plan på kulturområdet⁽¹⁾, der har til formål at bevare og holde mindet i live om de vigtigste steder og arkiver i tilknytning til deportationerne. Bevidstheden om det fulde omfang og de tragiske konsekvenser af anden verdenskrig kan således opretholdes, og et universelt minde kan fremmes, således at man kan lægge fortiden bag sig og opbygge fremtiden.
- (15) I den erklæring om sport, som Det Europæiske Råd vedtog på sit møde i Nice den 7.-9. december 2000, hed det, at »selv om Fællesskabet ikke har direkte kompetence på dette område, skal det i henhold til traktatens forskellige bestemmelser tage hensyn til sportens sociale, uddannelsesmæssige og kulturelle funktioner.«
- (16) Der bør lægges særlig vægt på, at borgerne og civilsamfundets organisationer fra alle medlemsstaterne bliver inddraget på en afbalanceret måde i tværnationale projekter og aktiviteter.
- (17) Kandidatlandene og de EFTA-lande, der er parter i EØS-aftalen, anerkendes som potentielle deltagere i EF-programmer i overensstemmelse med de aftaler, der er indgået med disse lande.
- (18) Det Europæiske Råd vedtog på sit møde i Thessaloniki den 19. og 20. juni 2003 »Thessaloniki-dagsordenen for det vestlige Balkan: På vej mod europæisk integration«, hvori landene i det vestlige Balkan blev indbudt til at deltage i EF-programmer og -agenturer. Landene i det vestlige Balkan bør derfor anerkendes som potentielle deltagere i EF-programmer.
- (19) Kommissionen og medlemsstaterne bør samarbejde om at sikre løbende tilsyn med og uafhængig evaluering af programmet med henblik på de ændringer, der er nødvendige, hvis foranstaltningerne skal gennemføres korrekt.
- (20) Der bør i forbindelse med procedurerne for tilsyn med og evaluering af programmet anvendes specifikke, målelige, realiserbare, relevante og tidsbestemte målsætninger og indikatorer.
- (21) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽²⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«) og Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 19. november 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽³⁾, som sikrer Fællesskabets finansielle interesser, finder anvendelse under hensyntagen til principperne om enkelthed og konsekvens i valget af budgetinstrumenter, begrænsningen af de tilfælde, hvor Kommissionen fortsat skal være direkte ansvarlig for programmernes gennemførelse og forvaltning, og kravet om, at der skal være et rimeligt forhold mellem ressourcernes størrelse og den administrative byrde, der er forbundet med anvendelsen heraf.
- (22) Der bør desuden træffes passende foranstaltninger for at forebygge uregelmæssigheder og svig, og der bør tages skridt til at geninddrive midler, som er tabt, forkert udbetalt eller ukorrekt anvendt.
- (23) Efter princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning kan gennemførelsen af programmet forenkles ved hjælp af finansiering med faste tilskudsbeløb til programdeltagere eller EF-tilskud til de strukturer, der er etableret på nationalt plan med henblik på programstyringen.
- (24) I denne afgørelse fastlægges der for programmets samlede løbetid en finansieringsramme, der udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden i forbindelse med den årlige budgetprocedure, jf. punkt 37 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT L 138 af 30.4.2004, s. 40.

⁽²⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 1248/2006 (EUT L 227 af 19.8.2006, s. 3).

⁽⁴⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

- (25) Målene for denne afgørelse kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den tværnationale og multilaterale dimension i programmets foranstaltninger og aktioner bedre opfyldes på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (26) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (27) Der bør vedtages overgangsbestemmelser om tilsyn med de aktioner, der igangsættes inden den 31. december 2006, jf. afgørelse 2004/100/EF —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Programmets formål og anvendelsesområde

1. Ved denne afgørelse fastlægges programmet »Europa for Borgerne«, i det følgende benævnt »programmet«, for perioden 1. januar 2007 til 31. december 2013.
2. Programmet bidrager til følgende generelle mål:
 - a) at give borgerne mulighed for at indgå i et samspil med hinanden og være med til at opbygge et stadig mere integreret Europa, der er demokratisk og globalt orienteret, forenet i og beriget af sin kulturelle mangfoldighed for således at udbygge unionsborgerskabet
 - b) at udvikle en følelse af europæisk identitet, der bygger på fælles værdier, historie og kultur
 - c) at skabe en følelse af ejerskab i forhold til Den Europæiske Union blandt borgerne
 - d) at fremme den gensidige forståelse mellem de europæiske borgere og respektere og fremme den kulturelle og sproglige mangfoldighed og samtidig bidrage til dialogen mellem kulturer.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23, senest ændret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

Artikel 2

Programmets specifikke mål

Programmet har i overensstemmelse med de grundlæggende mål i traktaten følgende specifikke mål, som gennemføres på tværnationalt plan:

- a) at bringe folk fra lokalsamfund i hele Europa sammen, så de kan dele og udveksle erfaringer, synspunkter og værdier, lære af historien og skabe fremtiden
- b) at fremme aktioner, debatter og overvejelser om medborgerskab i Europa og demokrati, fælles værdier og fælles historie og kultur gennem samarbejde inden for civilsamfundets organisationer på europæisk plan
- c) at bringe Europa tættere på sine borgere ved at fremme Europas værdier og resultater og samtidig bevare erindringer om fortiden
- d) at fremme interaktionen mellem borgerne og civilsamfundets organisationer fra alle deltagerlandene ved at bidrage til dialog mellem kulturer og fremhæve både Europas mangfoldighed og dets enhed med særlig vægt på aktiviteter, der tager sigte på at udvikle tættere bånd mellem borgere fra medlemsstaterne i Den Europæiske Union i dens sammensætning pr. 30. april 2004, og fra de medlemsstater, der er tiltrådt efter denne dato.

Artikel 3

Aktioner

1. Programmets mål forfølges ved at støtte følgende aktioner, som er nærmere beskrevet i bilagets del I:
 - a) Aktive borgere for Europa, som omfatter:
 - venskabsbysamarbejde
 - borgerprojekter og støtteforanstaltninger
 - b) Et aktivt civilsamfund i Europa, som omfatter:
 - strukturstøtte til forskningsinstitutioner for offentlig europæisk politik (tænketanke)
 - strukturstøtte til civilsamfundets organisationer på europæisk plan
 - støtte til projekter, der iværksættes på initiativ af civilsamfundets organisationer.
 - c) Sammen for Europa, som omfatter:
 - arrangementer med stor synlighed, f.eks. mindehøjtideligheder, prisuddelinger, kunstneriske begivenheder og europæiske konferencer
 - undersøgelser, rundspørger og meningsmålinger
 - oplysnings- og formidlingsinstrumenter.

d) Aktiv europæisk erindring i form af:

- bevarelse af de vigtigste steder og arkiver med tilknytning til deportationer og mindehøjtideligheder for ofrene.

2. Der kan ved hver aktion gives forrang til en afbalanceret inddragelse af borgerne og civilsamfundets organisationer fra alle medlemsstaterne, jf. det specifikke mål i artikel 2, litra d).

Artikel 4

Fællesskabsforanstaltningernes form

1. Fællesskabsforanstaltninger kan gennemføres i form af tilskud eller offentlige kontrakter.

2. Tilskud fra Fællesskabet kan ydes i forskellige former, f.eks. driftstilskud, aktionstilskud, stipendier og priser.

3. Der vil blive indgået offentlige kontrakter om indkøb af tjenesteydelser, f.eks. arrangementer, undersøgelser og studier, oplysnings- og formidlingsinstrumenter, tilsyn og evaluering.

4. Modtagerne skal opfylde kravene i bilagets del II for at kunne komme i betragtning til tilskud fra Fællesskabet.

Artikel 5

Deltagelse i programmet

Programmet er åbent for deltagelse af følgende lande, i det følgende benævnt »deltagerlandene«:

- a) medlemsstaterne
- b) EFTA-lande, der er parter i EØS-aftalen, jf. denne aftales bestemmelser
- c) kandidatlande, der nyder godt af en førtiltrædelsesstrategi, jf. de generelle principper og betingelser i de rammeaftaler, der er indgået med disse lande med henblik på deres deltagelse i EF-programmer.
- d) landene på det vestlige Balkan, jf. de ordninger, der indgås med disse lande inden for rammeaftalerne om de generelle principper for deres deltagelse i EF-programmer.

Artikel 6

Adgang til programmet

Programmet er åbent for alle interesserede parter, der fremmer et aktivt medborgerskab i Europa, særlig for lokale myndigheder og organisationer, forskningsinstitutioner for offentlig europæisk politik (tænketanke), borgergrupper og andre civilsamfundsorganisationer.

Artikel 7

Samarbejde med internationale organisationer

Programmet kan omfatte fælles og innovative aktiviteter inden for aktivt europæisk medborgerskab med relevante internationale organisationer som f.eks. Europarådet og UNESCO, på grundlag af fælles bidrag og i overensstemmelse med finansforordningen og de pågældende institutioners eller organisationers regler.

Artikel 8

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Kommissionen vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af programmet, jf. bestemmelserne i bilaget.

2. Følgende foranstaltninger vedtages efter proceduren i artikel 9, stk. 2:

- a) nærmere vilkår for gennemførelsen af programmet, herunder det årlige arbejdsprogram, udvælgelseskriterierne og udvælgelsesprocedurerne
- b) den generelle balance mellem programmets forskellige aktioner
- c) ordninger for tilsyn med og evaluering af programmet
- d) finansiel støtte (beløb, varighed, fordeling og modtagere) ydet af Fællesskabet i forbindelse med alle driftstilskud, flerårige venskabsaftaler under aktion 1 og arrangementer med stor synlighed under aktion 3.

3. Alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af dette program, vedtages efter proceduren i artikel 9, stk. 3.

4. Kommissionen kan inden for rammerne af den i stk. 2 nævnte procedure fastsætte retningslinjer for hver af aktionerne i bilaget for at tilpasse programmet til eventuelle ændringer i prioriteringen inden for aktivt medborgerskab i Europa.

Artikel 9

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til to måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 10

Sammenhæng med andre af Fællesskabets og Den Europæiske Unions instrumenter

1. Kommissionen sikrer sammenhængen og komplementariteten mellem programmet og instrumenter på andre af Fællesskabets indsatsområder, særlig uddannelse, erhvervsuddannelse, kultur, ungdom, sport, miljø, den audiovisuelle sektor og medierne, grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, social integration, ligestilling mellem mænd og kvinder, bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling, racisme og fremmedhad, videnskabelig forskning, informationsfund og Fællesskabets indsats over for tredjelande, bl.a. som led i den europæiske naboskabspolitik.

2. Programmet kan dele ressourcer med andre af Fællesskabets og EU's instrumenter for at gennemføre aktioner, der opfylder målene for både programmet og disse andre instrumenter.

Artikel 11

Finansieringsrammen

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet fastsættes til 190 mio. EUR for den i artikel 1 nævnte periode ⁽¹⁾.

2. Budgetmyndigheden fastlægger bevillingerne for hvert regnskabsår inden for den finansielle ramme.

Artikel 12

Finansielle bestemmelser

1. Den finansielle bistand ydes i form af tilskud til juridiske personer. Alt efter aktionens art og det mål, der søges nået, kan der også ydes tilskud til fysiske personer.

2. Kommissionen kan uddele priser til fysiske eller juridiske personer for aktioner eller projekter, der gennemføres inden for rammerne af programmet.

3. Der kan i overensstemmelse med artikel 181 i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 og alt efter aktionens art gives tilladelse til at anvende faste tilskudsbeløb og/eller tariffer baseret på enhedspriser.

4. Samfinansiering i form af naturalydelser kan godkendes.

⁽¹⁾ Dette beløb er baseret på 2004-tal og der vil blive foretaget tekniske tilpasninger heraf for at tage hensyn til inflationen.

5. Kommissionen kan i betragtning af tilskudsmodtagernes karakter og aktionernes art beslutte at undtage tilskudsmodtagere fra kontrollen af de faglige kompetencer og kvalifikationer, der er nødvendige for at kunne fuldføre den foreslåede aktion eller det foreslåede arbejdsprogram.

6. Omfanget af oplysninger fra modtageren kan begrænses, når det drejer sig om små tilskud.

7. I særlige tilfælde, f.eks. når det drejer sig om små tilskud, er modtageren ikke nødvendigvis forpligtet til at godtgøre sin finansielle kapacitet til at gennemføre det planlagte projekt eller arbejdsprogram.

8. Driftstilskud, der inden for rammerne af programmet ydes til organer, der arbejder for virkeliggørelsen af et mål af generel europæisk interesse, jf. definitionen i artikel 162 i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002, nedtrappes ikke automatisk, hvis de fornyes.

Artikel 13

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

1. Kommissionen sikrer i forbindelse med gennemførelsen af aktioner, der finansieres i henhold til denne afgørelse, at Fællesskabets finansielle interesser beskyttes gennem forholdsregler mod svig, korruption og andre ulovligheder, gennem effektiv kontrol og gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb samt, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens omfang og have en afskrækkende virkning, jf. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽²⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽⁴⁾.

2. For så vidt angår fællesskabsaktioner, der finansieres inden for rammerne af programmet, forstås der ved uregelmæssighed i henhold til artikel 1, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 enhver overtrædelse af en fællesskabsbestemmelse eller forsømmelse af en kontraktlig forpligtelse, som kan tilskrives en økonomisk beslutningstagers handling eller undladelse, der skader eller kunne skade Den Europæiske Unions almindelige budget eller budgetter, der forvaltes af De Europæiske Fællesskaber, ved afholdelse af en uretmæssig udgift.

⁽²⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

3. Kommissionen begrænser eller udskyder betaling af den finansielle bistand til en aktion eller inddriver den, hvis der konstateres uregelmæssigheder, herunder manglende overholdelse af bestemmelserne i denne afgørelse eller i den enkelte beslutning, kontrakt eller aftale om ydelse af den pågældende finansielle bistand, eller hvis det viser sig, at der, uden at Kommissionen er blevet anmodet om godkendelse heraf, er foretaget en ændring af aktionen, der strider mod dennes art eller mod gennemførelsesbetingelserne.

4. Hvis fristerne ikke overholdes, eller hvis gennemførelsen af en aktion kun kan give ret til en del af den tildelte finansielle bistand, anmoder Kommissionen modtageren om at fremsætte sine bemærkninger inden for en nærmere fastsat frist. Giver modtageren ikke en rimelig begrundelse, kan Kommissionen annullere resten af støttebeløbet og kræve allerede udbetalte beløb tilbagebetalt.

5. Ethvert uretmæssigt udbetalt beløb skal tilbagebetales til Kommissionen. Beløb, der ikke betales tilbage i rette tid, pålægges morarente på de betingelser, der er fastsat i finansforordningen.

Artikel 14

Tilsyn og evaluering

1. Kommissionen fører løbende tilsyn med programmet. Resultaterne af dette tilsyn og evalueringsprocessen anvendes i forbindelse med programmets gennemførelse. Tilsynet omfatter bl.a. udarbejdelse af de rapporter, der er nævnt i stk. 3, litra a) og c).

De specifikke mål kan tages op til revision i overensstemmelse med traktatens artikel 251.

2. Kommissionen iværksætter regelmæssige uafhængige eksterne evalueringer af programmet og aflægger regelmæssigt rapport til Europa-Parlamentet.

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget:

a) en midtvejsrapport om de opnåede resultater og om de kvalitative og kvantitative aspekter af programmets gennemførelse senest den 31. december 2010

b) en meddelelse om fortsættelsen af programmet senest den 31. december 2011

c) en efterfølgende evalueringsrapport senest den 31. december 2015.

Artikel 15

Overgangsbestemmelse

Aktioner, der er påbegyndt inden den 31. december 2006 på grundlag af afgørelse 2004/100/EF, forvaltes fortsat efter nævnte afgørelse, indtil de er fuldført.

I henhold til artikel 18 i finansforordningen kan der stilles bevillinger svarende til formålsbestemte indtægter hidrørende fra tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb i medfør af afgørelse 2004/100/EF til rådighed for programmet.

Artikel 16

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2007.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

...

...

Formand

Formand

BILAG

I. BESKRIVELSE AF AKTIONERNE

Supplerende oplysninger om adgang til programmet

Civilsamfundsorganisationer som omhandlet i artikel 6 omfatter bl.a. fagforeninger, uddannelsesinstitutioner og organisationer, som er aktive inden for frivilligt arbejde, og amatørsport.

AKTION 1: Aktive borgere for Europa

Denne del af programmet er specielt rettet mod aktiviteter, der inddrager borgere. Aktiviteterne kan inddeles i to typer foranstaltninger:

Venskabsbysamarbejde

Denne foranstaltning tager sigte på aktiviteter, der omhandler eller fremmer en direkte udveksling mellem europæiske borgere gennem deltagelse i venskabsbysamarbejde. Der kan være tale om enkeltstående aktiviteter eller pilotaktiviteter eller strukturerede, flerårige aftaler, der indgås mellem flere partnere, der bygger på en nærmere fastlagt model, og som omfatter en række aktiviteter (fra borgermøder til konferencer eller seminarer om emner af fælles interesse) og relevante publikationer i forbindelse med venskabsbysamarbejde. Foranstaltningen vil aktivt bidrage til at styrke den gensidige viden og forståelse borgerne og kulturene imellem.

I 2007, 2008 og 2009 kan der ydes strukturstøtte direkte til De Europæiske Kommuners og Regioners Råd (CEMR), et organ, der arbejder for virkeliggørelsen af et mål af generel europæisk interesse, og som er aktivt inden for venskabsbysamarbejde.

Borgerprojekter og støtteforanstaltninger

Inden for rammerne af denne foranstaltning ydes der tilskud til forskellige projekter, der har en tværnational og sektoroverskridende dimension, og som inddrager borgerne direkte. Projekter, som tager sigte på at fremme deltagelse på lokalt niveau, prioriteres. Udviklingen i samfundet vil være bestemmende for omfanget og rækkevidden af projekterne, hvor der ved hjælp af innovative metoder vil blive set på, hvordan de konstaterede behov kan tilgodeses. Brugen af ny teknologi, særlig informationssamfundets teknologier, støttes. Projekterne vil samle borgere med forskellig baggrund, der handler i fællesskab eller drøfter fælles europæiske spørgsmål, og vil på denne måde udvikle en gensidig forståelse og øge kendskabet til den europæiske integrationsproces.

For at opnå bedre venskabsbysamarbejde og borgerprojekter er det også nødvendigt at udvikle støtteforanstaltninger, der går ud på at udveksle bedste praksis, at samle de erfaringer, de interesserede parter på lokalt og regionalt plan har gjort, herunder offentlige myndigheder, og at udvikle nye færdigheder, f.eks. gennem uddannelse.

Mindst 47 % af det samlede budget, der afsættes til programmet, anvendes til denne aktion.

AKTION 2: Et aktivt civilsamfund i Europa

Strukturstøtte til forskningsinstitutioner for offentlig europæisk politik (tænketaanke)

Organer, der udvikler nye idéer og overvejelser om europæiske spørgsmål, er vigtige institutionelle samtalepartnere, der kan levere uafhængige strategiske, sektoroverskridende anbefalinger til EU-institutionerne. De kan iværksætte aktiviteter, der sætter gang i debatten, særlig om medborgerskab af Den Europæiske Union og om europæiske værdier og kulturer. Denne foranstaltning skal styrke den institutionelle kapacitet hos de organisationer, der er repræsentative, som skaber en virkelig europæisk merværdi, som kan give store multiplikatoreffekter, og som endelig kan samarbejde med andre modtagere af programmet. Det er i denne forbindelse vigtigt at styrke de transeuropæiske net. Der kan ydes tilskud på grundlag af et flerårigt arbejdsprogram, der omfatter en række emner eller aktiviteter.

I 2007, 2008 og 2009 kan der ydes strukturstøtte direkte til tænketanken »Notre Europe« og »Institut für Europäische Politik« som organer, der arbejder for virkeliggørelsen af et mål af generel europæisk interesse.

Strukturstøtte til civilsamfundets organisationer på europæisk plan

Civilsamfundsorganisationer er et vigtigt element i borgernes aktive engagement i uddannelse, kultur og politik i samfundslivet. Der er behov for dem, og de bør være i stand til at operere og samarbejde på europæisk plan. De skal også kunne deltage i politikformulering på grundlag af høring. Foranstaltningen vil give dem den fornødne kapacitet og stabilitet til at fungere sektoroverskridende og horisontalt som tværnationale katalysatorer for deres medlemmer og for civilsamfundet på europæisk plan og således bidrage til at opfylde programmets målsætninger. Det er i denne forbindelse vigtigt at styrke de transeuropæiske net og de europæiske sammenslutninger. Der kan ydes tilskud på grundlag af et flerårigt arbejdsprogram, der omfatter en række emner eller aktiviteter.

I 2007, 2008 og 2009 kan der ydes strukturstøtte direkte til tre organer, der arbejder for virkeliggørelsen af et mål af generel europæisk interesse: platformen for europæiske ngo'er på det sociale område, Europabevægelsen og Det Europæiske Råd for Flygtninge og Personer i Eksil.

Støtte til projekter, der iværksættes på initiativ af civilsamfundets organisationer

Civilsamfundsorganisationer på lokalt, regionalt, nationalt eller europæisk plan kan inddrage borgerne eller repræsentere deres interesser gennem debat, publikationer, støtte og andre konkrete tværnationale projekter. Hvis civilsamfundsorganisationernes aktiviteter får en europæisk dimension, eller hvis denne dimension udbygges, kan organisationerne forbedre deres kapacitet og nå ud til en større målgruppe. Et direkte samarbejde mellem civilsamfundets organisationer fra forskellige medlemsstater vil bidrage til at skabe gensidig forståelse for de forskellige kulturer og synspunkter og til at identificere fælles anliggender og værdier. Dette kan ske i form af enkeltstående projekter, men samtidig vil en mere langsigtet strategi også sikre en mere varig effekt og udvikling af netværk og synergieffekter.

Ca. 29 % af det samlede budget, der afsættes til programmet, anvendes til denne aktion.

AKTION 3: Sammen for Europa

Arrangementer med stor synlighed

Under denne foranstaltning ydes der tilskud til arrangementer organiseret af Kommissionen, eventuelt i samarbejde med medlemsstaterne eller andre relevante partnere, som har et betydeligt omfang og en stor rækkevidde, som har gennemslagskraft over for Europas befolkninger, som bidrager til at øge deres følelse af at være en del af det samme fællesskab, som gør dem bevidst om Den Europæiske Unions historie, resultater og værdier, som inddrager dem i dialogen mellem kulturer, og som bidrager til at udvikle deres europæiske identitet.

Der kan være tale om højtideligheder til minde om historiske begivenheder, festligholdelse af europæiske præstationer, kunstneriske arrangementer, oplysningsarbejde om bestemte emner, europæiske konferencer og uddeling af priser for særlige indsatser. Brugen af ny teknologi, særlig informationssamfundets teknologier, støttes.

Undersøgelser

Kommissionen vil gennemføre undersøgelser, rundspørger og meningsmålinger for at opnå en bedre forståelse af aktivt medborgerskab på europæisk plan.

Oplysnings- og formidlingsinstrumenter

Den fokus, der er på borgerne, og de mange forskellige former for initiativer, der findes for et aktivt medborgerskab, kræver en internetportal og andre instrumenter til at oplyse bredt om de forskellige aktiviteter under programmet, andre europæiske aktioner angående medborgerskab og andre relevante initiativer.

I 2007, 2008 og 2009 kan der ydes strukturstøtte direkte til »Association Jean Monnet«, »Centre européen Robert Schuman« og »Maisons de l'Europe« (Europahuse), der er sluttet sammen på nationalt og europæisk niveau, som organer, der arbejder for virkeliggørelsen af et mål af generel europæisk interesse.

Ca. 10 % af det samlede budget, der afsættes til programmet, anvendes til denne aktion.

AKTION 4: Aktiv europæisk erindring

Under denne foranstaltning kan der ydes støtte til projekter af følgende kategori:

- projekter, der har til formål at bevare de vigtigste steder og mindesmærker med tilknytning til massedeportationerne, de tidligere koncentrationslejre eller nazismens andre skuepladser for lidelser og udryddelser i stor målestok samt arkiver, der dokumenterer disse begivenheder, og aktioner, der har til formål at bevare mindet om ofrene samt mindet om dem, der under ekstreme forhold reddede folk fra Holocaust
- projekter, der har til formål at mindes ofrene for masseudryddelser og massedeportationer med tilknytning til stalinismen samt at bevare mindesmærker og arkiver, der dokumenterer disse begivenheder.

Ca. 4 % det samlede budget, der afsættes til programmet, anvendes til denne aktion.

II. PROGRAMFORVALTNING

Principperne om gennemsigtighed og åbenhed tjener for en lang række organisationer og projekter som rettesnor for programmets gennemførelse. Projekterne og aktiviteterne udvælges derfor som hovedregel ved åbne indkaldelser af forslag. Fravigelse fra denne regel er kun mulig i ganske særlige tilfælde og i fuld overensstemmelse med artikel 168, stk. 1, litra c) og d), i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002.

Programmet videreudvikler princippet om flerårige partnerskaber på grundlag af aftalte mål og er baseret på gennemgangen af resultaterne for at sikre, at det både kommer civilsamfundet og Den Europæiske Union til gode. Den maksimale varighed af finansieringer, der tildeles gennem en aftale om et engangstilskud, er begrænset til 3 år.

Nogle aktioner kan kræve en centraliseret indirekte forvaltning ved et forvaltningsorgan eller, især for aktion 1, ved nationale kontorer.

Alle aktionerne gennemføres på tværnationalt plan. De vil fremme borgernes og idéernes mobilitet i Den Europæiske Union.

Aspekterne netværkssamarbejde og fokusering på multiplikatoreffekter, herunder brug af informations- og kommunikationsteknologier, spiller en vigtig rolle og vil komme til udtryk både i aktiviteterens art og i viften af deltagende organisationer. Der gøres en indsats for at fremme udviklingen af samspils- og synergieffekter blandt de forskellige parter, der deltager i programmet.

Programmets budget kan også anvendes til at dække udgifter i forbindelse med forberedelse, opfølgning, tilsyn, revision og evaluering, der er direkte nødvendige for forvaltningen af programmet og for virkeliggørelsen af målene, bl.a. undersøgelser, møder, oplysnings- og publikationsarbejde, udgifter i forbindelse med it-net til informationsudveksling og alle andre udgifter til administrativ og teknisk bistand, som Kommissionen måtte træffe beslutning om med henblik på programmets forvaltning.

De samlede administrative udgifter i forbindelse med programmet bør stå i forhold til de opgaver, der er omfattet af det pågældende program, og bør udgøre ca. 10 % af det samlede budget, der afsættes til programmet.

Kommissionen kan om nødvendigt gennemføre oplysnings-, publikations- og formidlingsaktiviteter og dermed sikre bred formidling og stor gennemslagskraft af de aktiviteter, der støttes gennem programmet.

III. KONTROL OG REVISION

Revisionen af de projekter, der udvælges i henhold til denne afgørelse, foregår ved stikprøvekontrol.

Tilskudsmodtageren skal stille al dokumentation for udgifter til rådighed for Kommissionen i fem år fra den sidste udbetaling. Tilskudsmodtageren skal sørge for, at dokumentation, der i givet fald befinder sig hos partnere eller medlemmer, stilles til rådighed for Kommissionen.

Kommissionen kan enten direkte ved hjælp af en af sine medarbejdere eller via et andet kvalificeret eksternt organ efter eget valg foretage en revision af anvendelsen af tilskuddet. En sådan revision kan foretages i hele kontraktens løbetid og i en periode på fem år fra dagen for betaling af tilskuddets saldo. Resultaterne af en sådan revision kan føre til, at Kommissionen træffer beslutning om tilbagekrævning.

Kommissionens personale og eksterne personer, der har fået mandat fra Kommissionen, skal i det omfang, det er nødvendigt til udførelse af denne revision, have adgang til modtagerens kontorlokaler og til alle nødvendige oplysninger, herunder i elektronisk form.

Revisionsretten og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) skal have samme rettigheder som Kommissionen, bl.a. ret til adgang.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Den 6. april 2005 vedtog Kommissionen et forslag til afgørelse, baseret på EF-traktatens artikel 151 og 308, om et program til fremme af et aktivt medborgerskab i Europa, som den derefter forelagde for Europa-Parlamentet og Rådet.
2. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 26. oktober 2005.
3. Regionsudvalget afgav udtalelse den 17. november 2005.
4. Europa-Parlamentet afgav førstebehandlingsudtalelse den 5. april 2006.
5. Den 25. september 2006 vedtog Rådet sin fælles holdning i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 251, stk. 2.

II. MÅL

1. De brede rammer for programmets mål som foreslået af Kommissionen er at bidrage til:
 - at give borgerne mulighed for at indgå i et samspil med hinanden og være med til at opbygge et stadig mere integreret Europa, der er forenet i og beriget af sin kulturelle mangfoldighed
 - at skabe en europæisk identitet, der bygger på fælles værdier, historie og kultur
 - at fremme den gensidige forståelse mellem de europæiske borgere og respektere og hylde den kulturelle mangfoldighed og samtidig bidrage til dialogen mellem kulturer.
2. De specifikke mål, der foreslås, og som skal gennemføres på tværnationalt plan, skal:
 - bringe folk fra lokalsamfund i hele Europa sammen, så de kan dele og udveksle erfaringer, synspunkter og værdier, lære af historien og skabe fremtiden
 - fremme aktioner, debatter og overvejelser om medborgerskab i Europa, gennem samarbejde inden for civilsamfundets organisationer på europæisk plan
 - bringe Europa tættere på sine borgere ved at fremme og hylde Europas værdier og resultater og samtidig bevare erindringen om fortiden
 - fremme interaktionen mellem borgerne og civilsamfundets organisationer fra alle medlemsstater ved at bidrage til dialog mellem kulturer og fremhæve både Europas mangfoldighed og dets enhed med særlig vægt på aktiviteter med de medlemsstater, der for nylig er tiltrådt Den Europæiske Union.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelle bemærkninger

Rådet overtager i sin fælles holdning hovedpunkterne i Kommissionens oprindelige forslag. Generelt har Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen samme opfattelse af denne afgørelse.

Budgettet på 190 mio. EUR (i 2004-priser, med forbehold af tilpasning for at tage hensyn til inflationen) blev godkendt af de tre institutioner i forbindelse med den interinstitutionelle aftale om den finansielle ramme 2007-2013.

Rådet har i sin fælles holdning overtaget Europa-Parlamentets forslag om at tilføje en ny aktion 4 vedrørende aktiv europæisk erindring. Rådet har desuden imødekommet på Parlamentets forslag om at udpege yderligere tre modtagere (hvilket giver 9 i alt), der kan få tilskud i medfør af programmet. For at sikre en passende balance udfases disse ni modtageres særstatus dog efter tre år.

Med hensyn til den vejledende fordeling af budgettet har Rådet søgt i højere grad at understrege den relative betydning af aktion 1 (venskabsbysamarbejde og borgerprojekter) og har som Parlamentet søgt at begrænse udgifterne til forvaltning af programmet.

For så vidt angår programmets gennemførelse og udvalgsprocedure har Rådet udvidet anvendelsen af forvaltningsproceduren til også at omfatte visse tilfælde af finansiell bistand.

2. Europa-Parlamentets ændringer

Rådet har i den fælles holdning forsøgt at tage hensyn til Europa-Parlamentets betænkeligheder og prioriteter og har kunnet acceptere de fleste af Parlamentets ændringer.

Ændring 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 24, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 37, 39, 42, 43, 44, 46, 48, 49, 50, 51, 52, 60 og 61 er accepteret helt, delvis eller principielt.

Med hensyn til 8, 9, 11, 13, 23, 26, 33, 35, 38, 40, 47 og 53 har Rådet valgt at følge Kommissionen og ikke acceptere ændringerne.

Rådet fandt tilføjjelsen i ændring 21 vedrørende institutionernes legitimitet unødvendig. Angående ændring 27 ønskede Rådet ikke at overveje at yde strukturstøtte til det juridisk uklare begreb »foreninger og netværk«. Ændring 36 vedrørte programmets budget, som blev drøftet og godkendt af de tre institutioner i forbindelse med aftalen om de finansielle overslag. Med hensyn til ændring 41 fandt Rådet det ikke hensigtsmæssigt at udskille arrangementer, der tilrettelægges af sportsklubber, som indgår i et partnerskab, da andre sektorer ikke omhandles udtrykkeligt i denne del af teksten; der er dog tilføjet en henvisning til sportsorganisationer i bilaget. Ændring 45 vedrører fordelingen af budgettet, hvor Rådet foretrak at tilgodese aktion 1, hvorved procentdelen til aktion 2 bliver stort set den samme som Kommissionen oprindelig havde foreslået.

IV. KONKLUSION

Rådet finder, at dens fælles holdning er en velafbalanceret tekst, hvori der fuldt ud er taget hensyn til de mål, som Europa-Parlamentet har haft for øje i sine ændringer af Kommissionens forslag. Rådet ser frem til at nå til enighed med Europa-Parlamentet i nær fremtid, således at afgørelsen kan vedtages.
